

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/835

z dnia 5 maja 2025 r.

**nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny
w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu
Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/244⁽²⁾ Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny („pierwotne środki”). Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Obecnie obowiązujące stawki cła wyrównawczego wynoszą od 25 % do 33,4 % w przypadku przywozu od objętych próbą producentów eksportujących, 28,2 % w przypadku przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą oraz 33,4 % w przypadku wszystkich pozostałych przedsiębiorstw z Argentyny. W lutym 2019 r. Komisja przyjęła również zobowiązania złożone przez argentyńskich eksporterów⁽³⁾, obejmujące roczny bezcłowy kontyngent na biodiesel po cenie minimalnej opartej na argentyńskiej cenie urzędowej oleju sojowego powiększonej o koszty produkcji i fracht.
- (3) Przywóz biodiesla podlega obecnie środkom antydumpingowym, jeżeli pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”)⁽⁴⁾ lub ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („Stany Zjednoczone”)⁽⁵⁾, oraz środkom wyrównawczym, jeżeli pochodzi z Indonezji⁽⁶⁾ lub Stanów Zjednoczonych⁽⁷⁾.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków⁽⁸⁾ Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1037/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/245 z dnia 11 lutego 2019 r. przyjmująca oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 71, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/245/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/261 z dnia 10 lutego 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1266 z dnia 29 lipca 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 277 z 2.8.2021, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1266/oj).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1267 z dnia 29 lipca 2021 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 277 z 2.8.2021, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1267/oj).

⁽⁸⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antysubsydyjnych (Dz.U. C 183 z 25.5.2023, s. 2).

- (5) Wniosek o dokonanie przeglądu złożyła w dniu 10 listopada 2023 r. Europejska Rada Biodiesla („wnioskodawca” lub „EBB”) w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją biodiesla w rozumieniu art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia Komisja powiadomiła rząd Argentyny⁽⁹⁾ o otrzymaniu należycie udokumentowanego wniosku oraz zaprosiła rząd Argentyny do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Konsultacje przeprowadzono w dniu 5 lutego 2024 r. Nie wypracowano jednak z rządem Argentyny wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Biorąc pod uwagę art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, zawierające wykonaną przez Komisję analizę wszystkich dowodów, którymi Komisja dysponuje i na podstawie których wszczęła dochodzenie. Memorandum umieszczono w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron. Memorandum zawiera streszczenie i omówienie uwag przedstawionych przy tej okazji przez rząd Argentyny.
- (7) Po konsultacji z komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036⁽¹⁰⁾ i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 9 lutego 2024 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽¹¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (8) Dochodzenie dotyczące kontynuacji subsydiowania objęło okres od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów w Argentynie oraz władze Argentyny, znanych importerów, dostawców i użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.6. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (11) W piśmie z dnia 15 marca 2024 r. Argentyńska Izba Biopaliw („CARBIO”) zakwestionowała wszczęcie przeglądu, uzasadniając to tym, że w analizie szkody zawartej we wniosku nie uwzględniono innych istotnych czynników, które mogą spowodować szkodę. Ponadto zdaniem CARBIO wniosek był niewystarczająco uzasadniony, konkretnie jeżeli chodzi o założenie, że w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych przywóz biodiesla z Argentyny wzrósłby i wyrządziłby szkodę przemysłowi Unii.

⁽⁹⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd Argentyny” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (ujednolicenie) (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. C, C/2024/1355, 9.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1355/oj>).

- (12) Komisja uznała, że we wniosku przedstawiono wystarczające dowody świadczące o tym, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii. Niewykluczone, że wniosek zawiera pewne luki lub brakuje w nim pewnych elementów, które nie są racjonalnie dostępne dla przemysłu Unii, ale okoliczność ta nie może podważyć ogólnej konkluzji, że istniały wystarczające dowody przemawiające za dalszym dochodzeniem. Ponadto wymogi dowodowe nie są takie same w przypadku wszczęcia dochodzenia i innych etapów dochodzenia. Komisja odrzuciła argumenty CARBIO.
- (13) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania CARBIO i rząd Argentyny stwierdzili, że od czasu pierwotnego dochodzenia nastąpiły istotne zmiany w prawie, mianowicie w przedmiocie zwolnień podatkowych w prowincji Santa Fe oraz krajowego obowiązku mieszania paliw dotyczącego biodiesla. Ponadto stwierdzili, że w trakcie dochodzenia należy spodziewać się kolejnych zmian w prawie.
- (14) Komisja uwzględniła te informacje w analizie przedmiotowych programów subsydiowania w motywach 35–51 i 271–283 oraz w analizie prawdopodobieństwa przedstawionej w motywach 323–330.

1.7. Kontrola wyrywkowa

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrykowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.7.1. Kontrola wyrykowa producentów unijnych

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r. Uwzględniono również asortyment produktów w ramach próby. Próba ta składała się z czterech producentów unijnych. W świetle informacji dostępnych na etapie wszczęcia postępowania objęci próbą producenci unijni odpowiadali za około 15 % szacowanej całkowitej wielkości produkcji produktu podobnego w Unii i 24 % sprzedaży unijnej producentów, którzy udzielili odpowiedzi na zapytanie. Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Żadna ze stron nie przedstawiła uwag. Próbę producentów unijnych uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.7.2. Kontrola wyrykowa importerów

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (18) Jeden importer niepowiązany przedstawił wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrykowej nie jest konieczne.

1.7.3. Kontrola wyrykowa producentów eksportujących w Argentynie

- (19) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów w Argentynie o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do przedstawicielstwa Argentyny o wskazanie ewentualnych innych producentów, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (20) Siedmiu producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech producentów eksportujących, należących do dwóch grup, na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za 68 % całkowitej wielkości przywozu do Unii z Argentyny zgłoszonej przez Eurostat w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Nie zgłoszono żadnych uwag.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja

- (21) Komisja przesłała kwestionariusze rządowi Argentyny, objętym próbą producentom eksportującym, objętym próbą producentom unijnym, importerowi niepowiązanemu i wnioskodawcy. Kwestionariusze te udostępniono online ⁽¹²⁾ w dniu wszczęcia postępowania, z wyjątkiem kwestionariuszy przeznaczonych dla rządu Argentyny i wnioskodawcy, które udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron.
- (22) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od rządu Argentyny, objętych próbą producentów eksportujących, objętych próbą producentów unijnych, importera niepowiązanego i wnioskodawcy.
- (23) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i szkody oraz interesu Unii.
- (24) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się w siedzibie rządu Argentyny i na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Chevron, Amsterdam, Niderlandy;
- Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) i Barcelona, Hiszpania,
- Raffineria di Gela, Gela i Rzym, Włochy;
- Saipol, Paryż, Francja;

Wnioskodawca

- European Biodiesel Board (EBB), Bruksela, Belgia;

Producenci eksportujący z Argentyny

- Grupa Renova:
 - Viterra Argentina S.A., Villa Adelina
 - Molinos Agro S.A., Victoria
- LDC Argentina S.A., Buenos Aires

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (25) Produktem objętym przeglądem jest ten sam produkt co w pierwotnym dochodzeniu, tj. monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, w formie czystej lub zawarte w mieszance („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (kody TARIC 2710 19 42 21 i 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (kody TARIC 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 i 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 i 3824 99 92 17), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 33) ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2714>.

⁽¹³⁾ Wykaz zawarty w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania miał charakter wyłącznie informacyjny. Aktualną klasyfikację zawiera ostateczny wykaz.

- (26) Produkt objęty przeglądem może być wytwarzany w różnych procesach, takich jak transestryfikacja olejów i tłuszczów, synteza Fischera-Tropscha lub hydorafinacja surowców odnawialnych. Jest to paliwo odnawialne produkowane z szerokiej gamy surowców, tj. olejów roślinnych, takich jak olej rzepakowy, olej sojowy lub olej palmowy, zużytych olejów kuchennych, tłuszczów zwierzęcych lub biomasy.
- (27) Dochodzenie wykazało, że biodiesel produkowany w Argentynie jest wyłącznie estrem metylowym oleju sojowego („SME”) uzyskiwanym z oleju sojowego, natomiast biodiesel produkowany w Unii jest głównie estrem metylowym oleju rzepakowego („RME”). Zarówno SME, jak i RME należą do kategorii estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME).
- (28) Biodiesel wykorzystuje się zwykle w sektorze transportu, głównie zmieszany z kopalnym olejem napędowym, ale również w formie czystej.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (29) Produkt objęty niniejszym dochodzeniem jest produktem objętym przeglądem pochodzącym z Argentyny.

2.3. Produkt podobny

- (30) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;
 - produkt objęty przeglądem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Argentyny;
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących do pozostałych państw świata oraz
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (31) Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (32) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących zakresu produktu.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SUBSYDIOWANIA

- (33) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie istniejących środków doprowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.

3.1. Subsidia i programy subsydiowania wchodzące w zakres dochodzenia

- (34) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, a także informacji przedstawionych przez rząd Argentyny i współpracujących producentów eksportujących dochodzeniem objęto następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:
- *Programy objęte pierwotnym dochodzeniem i środkami wyrównawczymi*
 - a) wsparcie rządu dla przemysłu biodiesla, w tym dzięki zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
 - b) zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie prawa przemysłowego Santa Fe: zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie ustawy prowincjonalnej nr 8 478/1979 (art. 4) w sprawie wspomagania przemysłu; zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Santa Fe; zwolnienie od opłat skarbowych przewidziane przez prowincję Santa Fe na podstawie art. 183.29 oraz zwolnienie od podatku obrotowego od sprzedaży eksportowej przewidziane przez prowincję Santa Fe na podstawie art. 127

- Programy objęte pierwotnym dochodzeniem, w odniesieniu do których nie stwierdzono istnienia żadnej korzyści
- c) udzielanie pożyczek i finansowanie wywozu na warunkach preferencyjnych
- d) dochody rządowe utracone lub niepobrane na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw
- e) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Córdoba
- f) zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Buenos Aires
- g) system promowania i rozwoju przemysłu w prowincji Santiago del Estero – ustawa prowincjonalna nr 6 750
- Nowe programy
- h) bezpośrednie przekazanie środków finansowych: program finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla
- i) dochody utracone w związku z nową ustawą nr 27 640/2021 w sprawie biopaliw.

3.2. Kontekst preferencyjnej polityki rządu Argentyny wobec przemysłu biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (35) Od czasu pierwotnego dochodzenia preferencyjna polityka rządu Argentyny dotycząca przemysłu biodiesla kształtowała się w sposób opisany poniżej.
- (36) Zmiany przepisów prawa dotyczące każdego programu subsydiowania przeanalizowano w odpowiednich sekcjach, zaś na poziomie ogólniejszym należy nadmienić, że ustawa nr 26093 o ramach regulacyjnych dotyczących biopaliw, uchwalona w 2006 r. i przeanalizowana w pierwotnym dochodzeniu („ustawa z 2006 r. w sprawie biopaliw”), utraciła moc w maju 2021 r.⁽¹⁴⁾ W związku z tym w 2021 r. zastąpiono ją ustawą nr 27640 („ustawa z 2021 r. w sprawie biopaliw”), która obowiązywała w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym⁽¹⁵⁾.
- (37) W ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw przewidziano krajowy obowiązek mieszania paliw dotyczący biodiesla, w ramach którego niezintegrowanym pionowo krajowym producentom biodiesla przydzielano miesięczne kontyngenty biodiesla po ustalonych cenach regulowanych przez rząd, na potrzeby krajowych dostaw na rzecz przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem.
- (38) W tym celu w ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw Sekretariatowi ds. Energii jako organowi odpowiedzialnemu za egzekwowanie przepisów powierzono między innymi następujące funkcje: „[r]egulować i nadzorować produkcję, wprowadzanie do obrotu i zrównoważone wykorzystanie biopaliw oraz administrować tymi procesami”, „przeprowadzać audyty i kontrole w przedsiębiorstwach i zakładach produkcji, magazynowania lub mieszania biopaliw”, „stosować kary przewidziane” w ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw, „zapewnić dostępność materiałów do produkcji niezbędnych do przygotowania biopaliw do obowiązkowego mieszania, możliwość arbitrażu i ustanowienia mechanizmów, które uzna za konieczne do tego, by zakup tych biopaliw odbywał się zgodnie z normalnymi i zwyczajowymi warunkami rynkowymi i bez żadnych zakłóceń, określając jako limit, w stosownych przypadkach, cenę eksportową takich materiałów do produkcji pomniejszoną o odpowiednie koszty”, „określić przydziały biopaliw na dostawy obowiązkowej mieszanki” oraz „określić [...] ceny, po których ma następować komercjalizacja biopaliw przeznaczonych do obowiązkowego mieszania z paliwami kopalnymi [...]”.⁽¹⁶⁾
- (39) Zgodnie z ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw biodiesel, który miał być dostarczany w ramach krajowego obowiązku mieszania paliw, podlegał wymogowi stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w zakresie, w jakim musiał być „produkowany z surowców krajowych w zakładach zlokalizowanych w Republice Argentyńskiej”.⁽¹⁷⁾ Podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny potwierdził, że olej sojowy wykorzystywany do produkcji biodiesla dostarczanego w ramach obowiązku mieszania paliw musiał być pochodzenia argentyńskiego. Oznaczało to, że biodiesel wykorzystywany do spełnienia obowiązku mieszania paliw musiał być produkowany w argentyńskich zakładach z wykorzystaniem surowców wytwarzanych w kraju⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁴⁾ Ley 26093, Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

⁽¹⁵⁾ Ley 27640, Marco Regulatorio de Biocombustibles: Aprobación.

⁽¹⁶⁾ Art. 3 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽¹⁷⁾ Art. 4 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽¹⁸⁾ „Argentyna: Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw”, sprawozdanie Globalnej Sieci Informacji o Rolnictwie (GAIN) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych nr AR2021-0018, 18 sierpnia 2021 r. („sprawozdanie GAIN za 2021 r.”), s. 3, dostępne pod adresem: <https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-6>, i „Argentyna: Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw”, sprawozdanie Globalnej Sieci Informacji o Rolnictwie (GAIN) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych nr AR2023-0008, 26 sierpnia 2023 r. („sprawozdanie GAIN za 2023 r.”), s. 4–5, dostępne pod adresem: <https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-8>.

- (40) W ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw ustalono, że „dostaw miesięcznych ilości biodiesla [...] dokonują przedsiębiorstwa produkujące wspomniane biopaliwa, które – bezpośrednio albo pośrednio poprzez swoje przedsiębiorstwa kontrolujące lub kontrolowane – nie prowadzą działalności związanej z wywozem biodiesla lub jego głównych materiałów do produkcji”⁽¹⁹⁾. W związku z tym jedynie przedsiębiorstwa nieeksportujące, niezintegrowane pionowo mogły uczestniczyć w realizacji obowiązku mieszania paliw dotyczącym biodiesla, podczas gdy duże przedsiębiorstwa, które wywoziły biodiesel, nie mogły dostarczać swojego produktu do obowiązkowej mieszanki. Objęci próbą producenci eksportujący LDC Argentina S.A., Molinos Agro S.A. („Molinos Agro”) i Viterra Argentina S.A. („Viterra Argentina”) nie uczestniczyli w wykonywaniu krajowego obowiązku mieszania paliw. Oprócz produkcji i wywozu biodiesla wszystkie te przedsiębiorstwa prowadziły działalność również w zakresie rozdrabniania nasion soi na olej sojowy, który sprzedawali również krajowym producentom biodiesla uczestniczącym w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw, w celu produkcji biodiesla. Grupa Renova obejmowała jednak – oprócz producentów eksportujących Molinos i Viterra Argentina – również przedsiębiorstwa, które produkowały biodiesel na rynek krajowy lub produkowały biodiesel na podstawie umów o produkcję na zlecenie producentów eksportujących, którzy następnie dokonywali jego wywozu. Przedsiębiorstwa te uczestniczyły w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw.
- (41) Z powyższego wynika, że producentom biodiesla uczestniczącym w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw prawo zabrania wywozu, w związku z czym rząd Argentyny stosował segregację rynku krajowego i eksportowego oraz odpowiednich podmiotów gospodarczych.
- (42) Ponadto „do celów opisanej powyżej dostawy uwzględnia się wyłącznie przedsiębiorstwa, które spełniają warunki określone w niniejszym przepisie i które zostały upoważnione przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów na mocy ustawy nr 26.093 do dostaw biodiesla na potrzeby realizacji obowiązku mieszania paliw w momencie nałożenia sankcji na podstawie niniejszej ustawy [...]”⁽²⁰⁾. Oznaczało to, że dostawcami na mocy nowej ustawy mogły stać się jedynie przedsiębiorstwa, które były czynnymi dostawcami w ramach realizacji poprzedniego obowiązku mieszania paliw na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw.
- (43) Początkowo, zgodnie z obowiązkiem mieszania biopaliw dotyczącym biodiesla, wynikającym z ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw, obowiązkowa zawartość biodiesla w paliwie powstałym w wyniku zmieszania wynosiła 10 %. Wielkość tę obniżono ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw, w której obowiązkową zawartość biodiesla w mieszance ustalono na poziomie 5 %⁽²¹⁾. Zgodnie z ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw Sekretariat ds. Energii mógł nawet obniżyć zawartość biodiesla w mieszance do 3 %, gdyby uznał, że warunki ekonomiczne wymagają obniżenia cen paliw, w szczególności „gdy wzrost cen podstawowych materiałów do produkcji biodiesla mógłby zniekształcić cenę paliw kopalnych na stacjach paliw”⁽²²⁾. W czerwcu 2022 r. w uchwale nr 438/2022 podniesiono jednak obowiązkową zawartość biodiesla w mieszance do 7,5 %⁽²³⁾.
- (44) Jednak przez okres 4 miesięcy od połowy czerwca 2022 r. do połowy października 2022 r., na początku okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, rząd Argentyny, dekretem nr 330/2022 i uchwałą nr 638/2022, tymczasowo zwiększył obowiązkową zawartość biodiesla w mieszance o 5 % do 12,5 % ze względu na deficyt oleju napędowego na rynku⁽²⁴⁾. W drodze wyjątku przedsiębiorstwa dostarczające ten dodatkowy odsetek zawartości obejmowały nie tylko przedsiębiorstwa zazwyczaj uczestniczące w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw, ale również eksporterów biodiesla⁽²⁵⁾. Przedsiębiorstwo Molinos Agros rzeczywiście uczestniczyło w realizacji krajowego obowiązku mieszania. Rząd Argentyny wskazał, że ceny tych dodatkowych dostaw biodiesla były wolne, ale w dekreście nr 330/2022 wskazano, że również ceny w ramach tych tymczasowych dodatkowych dostaw w ramach obowiązku mieszania zostały uregulowane w formie ceny maksymalnej⁽²⁶⁾.
- (45) W związku z tym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym obowiązkowa zawartość biodiesla w mieszance paliwowej wynosiła 12,5 % przez pół miesiąca i 7,5 % w pozostałej części okresu.
- (46) Podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny wyjaśnił, że w Argentynie istnieje również niewielki krajowy rynek biodiesla nieobjęty obowiązkiem mieszania paliw. W tym rynku mogą również uczestniczyć eksporterzy biodiesla i producenci biodiesla zintegrowani pionowo. Taki nieobjęty obowiązkiem rynek odpowiadał jedynie za 1,5–2 % całego rynku krajowego biodiesla.

⁽¹⁹⁾ Art. 11 ust. 1 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽²⁰⁾ Art. 11 ust. 3 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽²¹⁾ Art. 8 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽²²⁾ Art. 8 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽²³⁾ Ministerio de Economía - Secretaría de Energía, Resolución 438/2022, RESOL-2022-438-APN-SE#MEC.

⁽²⁴⁾ Decreto 330/2022, DECNU-2022-330-APN-PTE - Régimen de Corte Obligatorio Transitorio Adicional de Biodiésel and Ministerio de Economía - Secretaría de Energía, Resolución 638/2022, RESOL-2022-638-APN-SE#MEC.

⁽²⁵⁾ Art. 2 dekretu nr 330/2022.

⁽²⁶⁾ Art. 4 dekretu nr 330/2022.

- (47) Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, w szczególności w okresie od grudnia 2022 r. do lipca 2023 r., Argentynę dotknęła poważna susza, która negatywnie wpłynęła na produkcję nasion soi, a także innych upraw. Widać to wyraźnie na wykresie 1, który wskazuje na znaczny spadek produkcji nasion soi, kukurydzy i pszenicy w tym okresie (motyw 125). Niemniej jednak moce produkcyjne utrzymywały się na stałym poziomie mimo suszy, a po jej zakończeniu produkcja wzrosła, co widać na wykresie 1. W związku z tym Komisja uznała suszę za zjawisko tymczasowe.
- (48) W rezultacie – mimo że zasadniczo produkcja nasion soi w Argentynie zaspokaja popyt – w 2023 r. objęci próbą producenci eksportujący posiłkowali się przywozem nasion soi z państw sąsiadujących w mniejszym stopniu dotkniętych suszą: Paragwaju, północnych regionów Brazylii oraz Boliwii. Potwierdziły to również publicznie dostępne informacje ⁽²⁷⁾.
- (49) Nasiona te przywożono w ramach systemu czasowego przywozu, tak jak miało to miejsce w pierwotnym dochodzeniu. W ramach systemu czasowego przywozu, który jest podobny do unijnego systemu uszlachetniania czynnego, należności celnych przywozowych nie pobiera się w sytuacji, gdy materiał do produkcji zostaje przetworzony, a uzyskany w ten sposób produkt zostaje ponownie wywieziony.
- (50) Nasiona soi przywożone w ramach systemu czasowego przywozu wykorzystywano wyłącznie do produkcji i ponownego wywozu śrutu sojowej i oleju sojowego, a nie biodiesla. System czasowego przywozu funkcjonuje bowiem w oparciu o współczynnik konwersji między przywożonym materiałem do produkcji a ponownie wywożonym produktem, który to współczynnik może mieć zastosowanie do rozdrabniania nasion soi na śrutę sojową i olej sojowy oraz do ponownego wywozu tych produktów, ale nie do dalszej produkcji i ponownego wywozu biodiesla, co stanowi drugi etap produkcji na dalszym odcinku łańcucha wartości.
- (51) Przywożone nasiona soi mogły być wykorzystywane do produkcji biodiesla wyłącznie w przypadku faktycznego przywozu, w przeciwieństwie do przywozu w ramach systemu czasowego przywozu. Tak się jednak nie działo z kilku powodów. Po pierwsze, nasiona soi (jak również olej sojowy i biodiesel) przywożone z krajów Mercosuru (takich jak Paragwaj, Brazylia i Urugwaj) podlegały podatkowi od zakupu waluty obcej zwanemu *impuesto PAIS* (*Para una Argentina Inclusiva y Solidaria*), obliczonemu jako odsetek wartości CIF przywozu. Ponadto nasiona soi (jak również olej sojowy i biodiesel) przywożone z państw niebędących członkami Mercosuru (takich jak Boliwia) podlegały, oprócz *impuesto PAIS*, także wspólnej należności celnej przywozowej Mercosuru oraz opłacie statystycznej. W związku z tym przywóz nasion soi do Argentyny jest kosztowny, a przez to nieatrakcyjny ekonomicznie. Po drugie, objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili, że uzyskanie certyfikatu równoważności nasion soi – wymaganego w określonych miejscach przeznaczenia wywozu, w szczególności w UE – przywożonych z Paragwaju i Brazylii jest trudniejsze niż w przypadku nasion soi produkowanych w Argentynie. Dotyczyło to w szczególności zgodności z przepisami dotyczącymi wylesiania, które nie odnoszą się do rozległych bezdrzewnych równin argentyńskich. Ponadto biodiesel wykorzystywany do wywiązania się z obowiązku mieszania paliw (który stanowi największą część rynku krajowego, jak wskazano w motywie 46) musiał być produkowany w argentyńskich zakładach z wykorzystaniem surowców wytwarzanych w kraju. W związku z tym przywożone nasiona soi mogły być wykorzystywane wyłącznie do produkcji biodiesla na niewielki rynek krajowy pozostający poza realizacją obowiązku mieszania paliw lub na rynki eksportowe, przy czym w tym drugim przypadku nie miało to uzasadnienia ekonomicznego i wiązało się z opisanymi powyżej kwestiami związanymi z certyfikatami.

3.3. Programy objęte pierwotnym dochodzeniem i środkami wyrównawczymi

3.3.1. Wsparcie rządu dla przemysłu biodiesla, w tym dzięki zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (52) Wnioskodawca we wniosku odniósł się do ustaleń Komisji poczynionych w pierwotnym dochodzeniu, zgodnie z którymi rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył producentom nasion soi wykonywanie funkcji polegającej na prowadzeniu jego polityki zmierzającej do utworzenia wyodrębnionego rynku krajowego oraz zapewniania dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Ponadto w pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła również, że rząd Argentyny przyznał korzyść polegającą na różnicy między cenami płaconymi przez krajowych producentów biodiesla a ceną, którą zapłaciliby, gdyby w Argentynie panowały warunki rynkowe dotyczące nasion soi. Ponadto zestaw środków rządu Argentyny uznano za szczególny, ponieważ środki były ograniczone do grupy przedsiębiorstw lub sektorów, w tym krajowego przemysłu biodiesla.

⁽²⁷⁾ <https://www.datamarnews.com/noticias/the-end-of-sojizacion-argentinas-new-path-as-soybean-importer/>.

- (53) Wnioskodawca twierdził, że środki te nadal mają zastosowanie i pozostaną dostępne dla argentyńskiego przemysłu biodiesla w nadchodzących latach. Środki te miałyby umożliwiać argentyńskiemu przemysłowi biodiesla zakup surowców po niższych kosztach, aby zwiększać produkcję i wywóz biodiesla.

3.3.1.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

- (54) W dniu 20 stycznia 2025 r. Komisja powiadomiła rząd Argentyny, że, oceniając istnienie i zakres domniemanego wsparcia dla przemysłu biodiesla, w tym dzięki zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, z przyczyn wskazanych poniżej.
- (55) Po pierwsze, w kwestionariuszu Komisja zwróciła się do rządu Argentyny o podanie danych kontaktowych (nazw, adresów i adresów e-mail) wszystkich przedsiębiorstw dostarczających nasiona soi i olej sojowy do produkcji produktu objętego przeglądem.
- (56) W swojej odpowiedzi rząd Argentyny podał jedynie nazwy i adresy podmiotów łańcucha wartości zaangażowanych w dystrybucję oleju sojowego, ale nie nazwy i adresy dostawców nasion soi. Rząd Argentyny wyjaśnił, że dostarczył jedynie informacje, co do których uznał, że ich udostępnienie nie narusza ograniczeń prawnych ustanowionych w celu zagwarantowania poufności przedsiębiorstw zgodnie z ustawą nr 17622 (w szczególności jej art. 11 i 13) i przepisami uzupełniającymi.
- (57) W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła żądanie podania danych kontaktowych producentów nasion soi, ponieważ rząd Argentyny podał całkowitą liczbę producentów nasion soi w Argentynie pochodzącą z uproszczonego systemu informacji rolnej Federalnej Administracji Skarbowej, a zatem powinien być w posiadaniu takich informacji.
- (58) W odpowiedzi rząd Argentyny stwierdził, że informacje dotyczące zainteresowanych przedsiębiorstw nie mogły zostać przekazane, ponieważ były objęte ustawą nr 17622, jak również chronione na mocy art. 101 ustawy nr 11683 o tajemnicy podatkowej, w związku z czym nie mogły zostać udzielone w ramach dochodzenia.
- (59) Po drugie, w kwestionariuszu Komisja zwróciła się również do rządu Argentyny o wskazanie 10 największych producentów (i) nasion soi oraz (ii) oleju sojowego w Argentynie oraz o podanie w odniesieniu do wszystkich tych producentów: a) nazw, b) lokalizacji oraz c) statusu własnościowego przedsiębiorstw (np. państwowe, zbiorowe, prywatne, zagraniczne). Ponadto w odniesieniu do każdego z 10 największych producentów i dystrybutorów (i) nasion soi oraz (ii) oleju sojowego w Argentynie Komisja zwróciła się do rządu Argentyny o podanie szczegółowych informacji na temat członków zarządu i kadry kierowniczej oraz o wskazanie członków, którzy są również urzędnikami państwowymi lub zajmują stanowiska w jakimkolwiek organie rządowym lub publicznym.
- (60) W swojej odpowiedzi rząd Argentyny stwierdził, że żądane informacje są objęte ustawą nr 17622 i przepisami uzupełniającymi, w związku z czym nie można ich udostępnić.
- (61) W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła żądanie, o którym mowa powyżej, uwzględniając odpowiedź rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu i wskazując na pierwotne rozumienie zakresu ustawy nr 17622, a także przytaczając szereg innych przypadków, w których dostawcy nasion soi mieli dostarczać władzom centralnym i prowincjonalnym odpowiednie dane przypuszczalnie nieobjęte zakresem ustawy nr 17622. Ponadto Komisja zapytała, czy informacje o statusie własnościowym spółki, jak również o składzie jej zarządu, były co do zasady przekazywane do rejestru spółek.
- (62) W swojej odpowiedzi rząd Argentyny wyjaśnił, że informacje Sekretariatu ds. Rolnictwa, Produkcji Zwierzęcej i Rybołówstwa podlegają ochronie na mocy ustawy nr 17622, a zatem nie mogły zostać przekazane w ramach dochodzenia. Ponadto rząd Argentyny wyjaśnił, że każda prowincja i terytorium autonomiczne w Argentynie ustanawia i prowadzi własny rejestr przedsiębiorstw, i przyznał, że informacje o strukturze własnościowej przedsiębiorstwa i jego zarządzie są przekazywane na przykład do rejestru autonomicznego miasta Buenos Aires. Dostępne informacje o strukturze własnościowej spółki zależały jednak od formy organizacyjnej podmiotu, a także można było zapoznać się z imionami i nazwiskami członków zarządu, ale nie wszystkie te informacje były dostępne publicznie, a zatem nie mogły zostać przedstawione w ramach dochodzenia.

- (63) Po trzecie, w kwestionariuszu Komisja zwróciła się do rządu Argentyny o przekazanie dodatku A (kwestionariusz dla dostawców materiałów do produkcji) (i) 10 największym producentom i dystrybutorom przedmiotowych materiałów wsadowych, a także (ii) wszelkim innym producentom i dystrybutorom nasion soi i oleju sojowego, którzy dostarczyli materiały do produkcji dwóm objętym próbą producentom eksportującym. W związku z tym Komisja poinformowała rząd Argentyny, że zwróciła się do każdego ze współpracujących przedsiębiorstw o przygotowanie wykazu wszystkich swoich dostawców przedmiotowych materiałów wsadowych i wskazała, by rząd Argentyny skoordynował swoje działania ze współpracującymi producentami eksportującymi. Komisja zwróciła się również o przedstawienie dowodów (kopie wiadomości e-mail, pism lub faksów) wskazujących, że rząd Argentyny przesłał dodatek A odpowiednim producentom i dystrybutorom, a także, w miarę możliwości, dowodu, że producenci i dystrybutorzy otrzymali dodatek A (np. potwierdzenie odbioru).
- (64) W swojej odpowiedzi rząd Argentyny nie przedstawił wymaganych informacji i nie określił, czy takie informacje były już w jego posiadaniu ani czy przekazał dodatek A odpowiednim producentom i dystrybutorom materiałów do produkcji. Rząd Argentyny ograniczył się do stwierdzenia, że żądane informacje są objęte ustawą nr 17622 i przepisami uzupełniającymi, w związku z czym nie można ich udostępnić.
- (65) W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła swoje żądanie, uściśliwszy, że nie zwraca się o informacje do rządu Argentyny, a jedynie o pomoc rządu Argentyny w uzyskaniu informacji od dostawców nasion soi.
- (66) W swojej odpowiedzi rząd Argentyny wyjaśnił, że w pełni rozumie wniosek Komisji, ale ponownie podkreślił, że nie ma podstawy prawnej umożliwiającej dostarczenie żądanych informacji, ponieważ dane przedmiotowych przedsiębiorstw są chronione na podstawie art. 101 ustawy nr 11.683 o tajemnicy podatkowej, a zatem ich udzielenie w ramach trwającego dochodzenia antysubsydyjnego nie było możliwe. Po raz kolejny w swojej odpowiedzi rząd Argentyny nie sprecyzował, czy przekazał dodatek A odpowiednim producentom i dystrybutorom materiałów do produkcji, ani też nie przedstawił dowodów na takie działanie.
- (67) Podczas weryfikacji na miejscu Komisja ponownie poruszyła te kwestie z rządem Argentyny.
- (68) W odpowiedzi, poza ponownym wskazaniem zobowiązań do zachowania poufności, którymi związane były władze argentyńskie, rząd Argentyny stwierdził również, że nie jest możliwe przedstawienie przez rząd Argentyny wykazu zarejestrowanych producentów nasion soi, ponieważ, po pierwsze, liczba producentów nasion soi zmieniała się z sezonu na sezon, a po drugie, w każdym roku zbiorów było około 60 000 producentów nasion soi. Rząd Argentyny wyjaśnił również, że sytuacja przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami biodiesla jest inna, zatem w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu był w stanie podać nazwy i dane kontaktowe przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami biodiesla. Wynika to z faktu, że w przeciwieństwie do producentów nasion soi przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami muszą zarejestrować się w publicznie dostępnym rejestrze, aby móc prowadzić swoją działalność gospodarczą. W motywie 80 poniżej Komisja stwierdziła jednak, że rząd Argentyny mógł przygotować żądane informacje, korzystając z baz danych argentyńskich organów podatkowych.
- (69) Podsumowując, co się tyczy domniemanego zapewniania przez rząd nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, rząd Argentyny nie dostarczył oraz odmówił dostępu do niezbędnych informacji oraz dowodów, o które Komisja zwróciła się w kwestionariuszu, w piśmie w sprawie uzupełnienia braków oraz podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (70) Brak wystarczającej współpracy nie pozwolił Komisji na zebranie wszystkich informacji, które uważała za niezbędne dla swoich ustaleń w ramach przedmiotowego dochodzenia. W szczególności Komisja nie mogła uzyskać informacji i danych dotyczących producentów nasion soi i oleju sojowego ani wpływu podatku wywozowego na nasiona soi, olej sojowy i biodiesel (zob. motywy 101 i 123) na produkcję i zachowania cenowe producentów nasion soi i oleju sojowego, a także na dostawy dla producentów biodiesla.
- (71) Informacje te obejmowały tożsamość producentów nasion soi i oleju sojowego, udział państwa we własności największych z tych producentów oraz poziom kontroli nad nimi, zachowania i decyzje producentów nasion soi i oleju sojowego w obliczu wprowadzenia podatków wywozowych oraz zmian tych podatków, ich strategię produkcyjną oraz możliwość przejścia na uprawy alternatywne, dostępność gruntów ornych i dostęp do nich, cechy i dynamikę rynku w odniesieniu do rozróżnienia pomiędzy dużymi przedsiębiorstwami a MŚP, kanały sprzedaży i dystrybucji producentów oraz stosowane przez nich strategie w odniesieniu do ich rynków krajowych i eksportowych, ceny i politykę cenową na rynkach krajowych i eksportowych, wpływ cen międzynarodowych na politykę cenową producentów, sytuację w zakresie konkurencji w kraju i na rynkach eksportowych, rentowność producentów na przestrzeni lat, wpływ ewentualnej nadwyżki mocy produkcyjnych i strategii gromadzenia zapasów, przywóz i wywóz prowadzone przez głównych klientów producentów w kraju i na rynkach eksportowych, w tym rolę sektora rozdrabniania nasion soi oraz wartość dodaną osiąganą przez sektor rozdrabniarek, a także sytuację w zakresie konkurencji w sektorze rozdrabniania w Argentynie i na rynkach międzynarodowych.

- (72) Wszystkie te informacje, dane i dokumenty były niezbędne, ponieważ ich brak poważnie utrudnił wyciągnięcie dokładnych i uzasadnionych wniosków na temat ustaleń w kwestii kontynuacji subsydiowania w odniesieniu do domniemanego programu subsydiowania polegającego na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W konsekwencji brak wszystkich tych niezbędnych informacji znacznie utrudnił dochodzenie.
- (73) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że rząd Argentyny:
- odmówił dostępu do wymaganych niezbędnych informacji dotyczących (i) danych kontaktowych dostawców nasion soi, (ii) nazw, lokalizacji, statusu własnościowego oraz szczegółowych informacji dotyczących członków zarządu i kierownictwa – w tym ich powiązań z rządem Argentyny – 10 największych producentów nasion soi i oleju sojowego w Argentynie oraz (iii) odpowiednich dostawców nasion soi i oleju sojowego w ramach dodatku A, w tym dowodów potwierdzających, że rząd Argentyny przesłał dodatek A odpowiednim producentom i dystrybutorom;
 - w swoich odpowiedziach w wyznaczonym terminie nie dostarczył niezbędnych informacji dotyczących (i) danych kontaktowych dostawców nasion soi oraz (ii) nazw, lokalizacji, statusu własnościowego oraz szczegółowych informacji dotyczących członków zarządu i kierownictwa – w tym ich powiązań z rządem Argentyny – 10 największych producentów nasion soi i oleju sojowego w Argentynie; oraz
 - znacznie utrudnił dochodzenie, ponieważ w swoich odpowiedziach w wyznaczonym terminie nie dostarczył niezbędnych informacji dotyczących (i) danych kontaktowych dostawców nasion soi oraz (ii) nazw, lokalizacji, statusu własnościowego oraz szczegółowych informacji dotyczących członków zarządu i kierownictwa – w tym ich powiązań z rządem Argentyny – 10 największych producentów nasion soi i oleju sojowego w Argentynie.
- (74) W związku z tym w dniu 20 stycznia 2025 r. Komisja poinformowała rząd Argentyny o swoim zamiarze zastosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i zwróciła się do rządu Argentyny o przedstawienie uwag.
- (75) W dniu 27 stycznia 2025 r. rząd Argentyny przedstawił uwagi dotyczące zamiaru zastosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. CARBIO również przedstawiła swoje uwagi w tym zakresie.
- (76) Zasadniczo rząd Argentyny przyznał, że niektóre z dostarczonych informacji były niekompletne, nie były informacjami wymaganego poziomu lub były pozbawione wymaganej szczegółowości, w szczególności jeśli chodzi o producentów nasion soi, ale nie zgodził się z kwalifikacją tego braku współpracy jako odmowy dostarczenia niezbędnych informacji i znacznego utrudniania dochodzenia. W opinii rządu Argentyny niedostarczenie niezbędnych informacji lepiej opisywało okoliczności sprawy.
- (77) Po pierwsze, rząd Argentyny i CARBIO przypomniły, że obecny przegląd wygaśnięcia dotyczy biodiesla, którego materiałem składowym jest olej sojowy, a nie nasiona soi. Produkcję nasion soi należy zatem uznać za jedynie pośrednio powiązaną z produkcją biodiesla i nie wchodzi ona w zakres niezbędnych informacji. Komisja niesłusznie rozszerzyła jednak swoją analizę na wszystkie wcześniejsze odcinki łańcucha wartości.
- (78) W tym względzie Komisja zauważyła, że zwróciła się o informacje niezbędne do przeanalizowania zarzutu subsydiowania sformułowanego przez wnioskodawcę we wniosku, który dotyczył w szczególności zapewniania dostaw nasion soi – głównego surowca do produkcji biodiesla – za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia z korzyścią dla producentów biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (79) Po drugie, rząd Argentyny wyjaśnił, że nie ewidencjonuje ani nie prowadzi wykazu producentów nasion soi, jakiego żąda Komisja, a zatem nie był w stanie dostarczyć takich informacji.

- (80) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, jakoby rząd Argentyny nie był w stanie dostarczyć takich informacji, które były niezbędne do dochodzenia. W szczególności Komisja zauważyła, że rząd Argentyny w swoich uwagach dotyczących zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego wyjaśnił, że przygotowanie żądanych informacji wymagałoby dostępu do baz danych argentyńskich organów podatkowych, potwierdzając tym samym, że żądane informacje mogły zostać przygotowane przez rząd Argentyny. W związku z tym Komisja odstąpiła od zakwalifikowania działań rządu Argentyny dotyczących danych kontaktowych dostawców nasion soi jako odmowy dostępu do niezbędnych informacji i znacznego utrudniania dochodzenia i stwierdziła, że rząd Argentyny nie dostarczył niezbędnych informacji, o które się zwrócono. Niezależnie jednak od kwalifikacji działań, rząd Argentyny nadal przejawiał brak współpracy polegający na nieprzedstawieniu niezbędnych informacji, a Komisji nadal brakowało niezbędnych informacji, o które wystąpiła, zatem zastosowała art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (81) Po trzecie, rząd Argentyny wyjaśnił, że dostarczył wszystkie dostępne mu informacje, ale zaistniała przeszkoda prawna uniemożliwiająca przedstawienie innych rodzajów informacji, w szczególności dotyczących nazw, lokalizacji, statusu własnościowego oraz szczegółowych informacji dotyczących członków zarządu i kierownictwa – w tym ich powiązań z rządem Argentyny – 10 największych producentów nasion soi i oleju sojowego w Argentynie.
- (82) Komisja zauważyła, że Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”) zawiera szczegółowe zasady i obowiązki organu prowadzącego dochodzenie w zakresie ochrony informacji poufnych. Komisja uznała, że jeżeli takie informacje nie zostaną dostarczone, organ prowadzący dochodzenie może oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym. W związku z tym Komisja musiała utrzymać kwalifikację działań rządu w kwestii informacji dotyczących 10 największych producentów nasion soi i oleju sojowego w Argentynie jako odmowę dostarczenia niezbędnych informacji i znaczne utrudnianie dochodzenia i odrzuciła argument rządu Argentyny.
- (83) Wreszcie rząd Argentyny odniósł się do informacji wyszczególnionych w motywie 71 powyżej, których Komisja nie była w stanie uzyskać, i stwierdził, że po pierwsze, wykaz producentów nasion soi nie uzupełniłby brakujących informacji; po drugie, rząd Argentyny przedstawił kilka z tych informacji w trakcie weryfikacji; oraz po trzecie, istnieją inne wiarygodne źródła niezwiązane tymi samym wymogami prawnymi rządu Argentyny, w szczególności objęci próbą producenci eksportujący – w zakresie informacji dotyczących rentowności i wartości dodanej rozdrabniania. W tym ostatnim względzie również Argentyńskie Stowarzyszenie Łańcucha Wartości Soi (Asociación de la Cadena de la Soja Argentina – „ACSOJA”) przedstawiło informacje na temat możliwości zmiany upraw i decyzji związanych z rynkiem.
- (84) Komisja zauważyła, że pula brakujących informacji wymieniona w motywie 71 powyżej to skutek nie tylko braku wykazu producentów nasion soi, ale również braku wszystkich wymaganych informacji wymienionych w motywie 73 powyżej. Należy dodać, że Komisja nie odrzuciła pozostałych informacji dostarczonych przez rząd Argentyny, ale można było uzyskać dokładniejsze informacje bezpośrednio od producentów nasion soi, gdyby rząd Argentyny przekazał im dodatek A. Wreszcie Komisja nie miała obiekcji co do informacji przekazanych przez rząd Argentyny i ACSOJA podczas weryfikacji – nie są one jednak wystarczające do tego, by zastąpić niedostarczone informacje i nie mają wpływu na kwalifikację braku współpracy ze strony rządu Argentyny. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (85) Podsumowując, wobec braku niezbędnych informacji w swoich ustaleniach dotyczących aspektów dochodzenia wymienionych w motywach 70 i 71, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, Komisja dokonała ustaleń częściowo na podstawie dostępnego stanu faktycznego.
- (86) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny powtórzył, że nie posiada wykazu producentów nasion soi.
- (87) Jak wskazano w motywie 80, Komisja nie sugerowała, że rząd Argentyny posiada taki wykaz, ale zauważyła, że rząd Argentyny potwierdził, iż istnieje możliwość przygotowania i przedstawienia informacji wymaganych w wykazie.
- (88) Ponadto rząd Argentyny twierdził, że sporządzenie takiego wykazu, a także przekazanie kwestionariusza dziesięciu największym dostawcom nasion soi i oleju sojowego wymagałoby nie tylko dostępu do danych, ale również przekroczenia przepisów prawa uniemożliwiających rządowi Argentyny wymianę takich informacji z osobą trzecią. W tym względzie rząd Argentyny uznał, że Komisja błędnie powołała się na zasady porozumienia SCM, i argumentował, że obowiązek urzędników państwowych w odniesieniu do dostępu do niektórych rodzajów informacji i dzielenia się nimi jest niezależny od jakiegokolwiek procedury postępowania z informacjami poufnymi udostępnionymi w porozumieniu SCM i niezwiązany z taką procedurą.

- (89) Ponadto zdaniem rządu Argentyny Komisja była świadoma tych ograniczeń od czasu pierwotnego dochodzenia i powinna była wskazać konkretnych producentów nasion soi, których udział w prowadzonym dochodzeniu uważała za kluczowy. Wówczas ograniczenia wiążące rząd Argentyny nie miałyby zastosowania wobec takich producentów i można byłoby przekazać im kwestionariusze.
- (90) Komisja uznała, że zakres porozumienia SCM obejmuje sytuację, w której urzędnicy państwowi są związani krajowymi obowiązkami zachowania poufności, jak wyjaśniono już w motywie 82. W przeciwnym razie członek objęty dochodzeniem zawsze mógłby powołać się na krajowe obowiązki zachowania poufności, aby nie współpracować w ramach dochodzenia antysubsydyjnego. Komisja jest zobowiązana do ochrony przekazanych informacji poufnych. Ponadto, zgodnie z art. 29 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie może wykorzystywać zebranych informacji do żadnych innych celów, ponieważ informacje otrzymane w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano. Komisja zauważyła ponadto, że nie mogła z góry wiedzieć o wiążącym rząd Argentyny ograniczeniu udzielania takich informacji, bazując na doświadczeniach z poprzedniego dochodzenia, ponieważ okoliczności mogły się zmienić. Z uwagi na fakt, że rząd Argentyny nie przedłożył wykazu producentów nasion soi ani w pierwotnym dochodzeniu, ani w przedmiotowym przeglądzie, Komisja nie mogła wiedzieć o żadnym z tych producentów ani ich zidentyfikować. Co ważniejsze, rząd Argentyny zaproponował to jako możliwe rozwiązanie dopiero po ostatecznym ujawnieniu, tj. na bardzo późnym etapie dochodzenia, kiedy nie było już możliwości jego wdrożenia, i nie wyjaśnił, dlaczego ograniczenia poufności nie miałyby wówczas zastosowania. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (91) Rząd Argentyny odniósł się również do brakujących informacji wszystkich rodzajów wymienionych w motywie 71 powyżej, wyjaśniając stanowisko rządu Argentyny na temat każdego z nich lub odnosząc się do odpowiedzi udzielonych przez rząd Argentyny w kontekście przedmiotowego przeglądu wygaśnięcia.
- (92) Komisja wyjaśniła już w motywie 84, że jej obiekcje nie dotyczyły informacji przekazanych przez rząd Argentyny, lecz informacji, które nie zostały dostarczone przez rząd Argentyny ani za jego pośrednictwem, w szczególności dlatego, że rząd Argentyny nigdy nie przekazał dodatku A odpowiednim dostawcom. W dodatku A Komisja nie zasięgnęła opinii rządu Argentyny na temat informacji wymaganych od dostawców nasion soi i oleju sojowego. Komisja zbadała już stanowisko rządu Argentyny i poznała je dzięki odpowiedzi rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu, mimo że odpowiedź była niekompletna. Komisja zwróciła się raczej do dostawców o opinię i informacje, mając na uwadze, że badany program polegał na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.2. Analiza

- (93) W celu ustalenia istnienia subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obecne muszą być trzy elementy: a) wkład finansowy lub wsparcie w zakresie dochodów lub cen; b) korzyść; oraz c) szczególny charakter.
- (94) Aby dojść do wniosku w sprawie pierwszego elementu, Komisja przeanalizowała, czy zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny prowadzi do zaistnienia wkładu finansowego w postaci zapewniania przez rząd argentyńskim eksportującym producentom biodiesla nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego, lub czy zbiór środków przyjętych przez rząd Argentyny mieści się w kategorii wsparcia w zakresie dochodów lub cen dla przemysłu biodiesla, zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.3.1.3. Wkład finansowy

- (95) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja zauważyła, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały nasiona soi na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych albo niepowiązanych w celu przetworzenia tego surowca na olej sojowy, a następnie na biodiesel. Objęci próbą producenci eksportujący nie kupowali oleju sojowego w celu dalszego przetworzenia na biodiesel (z wyjątkiem nieznacznych zakupów dokonywanych przez jednego z objętych próbą producentów eksportujących, odpowiadających 0,004 % jego wielkości zakupu nasion soi i oleju sojowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym), ponieważ sami rozdrabniali nasiona soi na olej sojowy, co było etapem pośrednim w produkcji biodiesla. Dlatego też w analizie zawartej w poniższych podsekcjach skupiono się na tym, czy rząd Argentyny zapewniał nasiona soi (a nie olej sojowy) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

- (96) W art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że wkład finansowy istnieje, jeżeli władze publiczne: „powierają lub wyznaczają prywatnej jednostce wykonywanie jednej lub wielu rodzajów funkcji określonych w ppkt (i), (ii) oraz (iii), które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, a praktyka nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władzę publiczną”. Rodzaj funkcji opisanych w art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego występuje, gdy „władze publiczne zapewniają towary i usługi inne niż ogólna infrastruktura bądź też nabywają towary...”. Te przepisy odzwierciedlają postanowienia art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iii) i (iv) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz powinny być interpretowane i stosowane zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (97) Zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO ⁽²⁸⁾ Komisja zbadała, czy ustalenia poczynione w pierwotnym dochodzeniu dotyczące (i) charakteru interwencji rządu Argentyny (czy interwencja rządu Argentyny wiąże się z powierzaniem lub wyznaczaniem wykonywania funkcji producentom nasion soi), (ii) charakteru podmiotów, którym powierzono wykonywanie funkcji (czy producenci nasion soi są prywatnymi jednostkami w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego), oraz (iii) działania podmiotów, którym powierzono lub wyznaczono wykonywanie funkcji (czy producenci nasion soi, którym powierzono lub wyznaczono wykonywanie funkcji, zapewniają nasiona soi argentyńskiemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia i tym samym działają jako pełnomocnicy rządu Argentyny), pozostają aktualne w bieżącym przeglądzie. Komisja oceniła wszystkie dowody zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia i w odpowiednich załącznikach dotyczących kontynuacji środka, a także dowody zebrane w trakcie dochodzenia. Ponadto Komisja zweryfikowała, czy funkcję wykonywaną przez producentów nasion soi zazwyczaj przyznaje się władzy publicznej (tj. czy zapewnianie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przedsiębiorstwom produkującym olej sojowy w Argentynie można uznać za zwykłe działanie rządu) oraz czy taka funkcja nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władze publiczne (tj. czy faktyczne zapewnianie dostaw nasion soi przez producentów różni się w rzeczywistości od działań, jakie podjęłyby same władze publiczne).

3.3.1.3.1. Powierzenie lub wyznaczenie wykonywania funkcji producentom nasion soi przez rząd Argentyny

- (98) W pierwszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy wsparcie udzielane przez rząd Argentyny argentyńskiemu przemysłowi biodiesla nadal jest rzeczywiście celem polityki rządowej, czy też jedynie „efektem ubocznym” wykonywania ogólnych uprawnień regulacyjnych. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, w prowadzonym dochodzeniu zbadano w szczególności, czy jakiegokolwiek stwierdzone zniekształcenia ceny stanowiły część celów rządowych, czy też były raczej „niezamierzonym” efektem ubocznym ogólnych regulacji rządowych. Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywie 85 Komisja zdecydowała się zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego częściowo wykorzystać dostępne fakty w celu ustalenia, czy rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji producentom nasion soi.
- (99) W pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że z szeregu dokumentów wynikało, iż dla rządu Argentyny wspieranie i rozwijanie przemysłu biodiesla wyraźnie stanowiło cel polityki, w szczególności poprzez dążenie do obniżenia krajowej ceny materiałów do produkcji (nasion soi) i zapewnienie tym samym wkładu finansowego w produkcję biodiesla ⁽²⁹⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że wsparcie było osiąganę dzięki szeregowi środków, które mimo kilkakrotnej modyfikacji od czasu ich wprowadzenia w 1994 r., były stale stosowane w celu – jak określił sam rząd Argentyny w ustawodawstwie – obniżenia krajowej ceny nasion soi w kontekście rosnących cen światowych oraz na rzecz rozwoju łańcucha wartości dodanej w Argentynie, który obejmuje między innymi przemysł biodiesla ⁽³⁰⁾.
- (100) Również w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wsparcie przemysłu biodiesla osiągnięto za pomocą szeregu środków, które można przypisać rządowi Argentyny (w tym podatku wywozowego od nasion soi; środków przeciwdziałania produkcji innych zbóż, takich jak nakładanie kontyngentów wywozowych; innych środków wspierających producentów nasion soi, a mianowicie wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w odniesieniu do biodiesla, dostarczanego w ramach realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw; oraz subsydiów dla producentów nasion soi w celu kontynuowania produkcji i sprzedaży krajowej producentom biodiesla).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 77–82.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 85.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 86.

Podatek wywozowy

- (101) W pierwotnym dochodzeniu Komisja wyjaśniła zmiany stawki podatku wywozowego od nasion soi od czasu jego wprowadzenia w 1994 r., z 3,5 % do 30 % zgodnie z dekretem nr 133/2015 ⁽³¹⁾. W tym względzie rząd Argentyny wyjaśnił w swoich uwagach dotyczących wszczęcia prowadzonego dochodzenia, że kilka przywołanych w rozporządzeniu wykonawczym uchwał nie ma już zastosowania. Chodzi o uchwały nr 10/2007, 369/2007, 64/2008 i 125/2008.
- (102) Od czasu pierwotnego dochodzenia dekretem nr 230/2020 ⁽³²⁾, który był podstawą prawną obowiązującą i mającą zastosowanie od marca 2020 r., zwiększono stawkę podatku wywozowego zarówno od nasion soi, jak i oleju sojowego z 30 % do 33 %.
- (103) Następnie w dekreście nr 790/2020 ⁽³³⁾, obowiązującym od października 2020 r., przewidziano stopniową zmianę stawek podatku wywozowego w kolejnych miesiącach, co doprowadziło – od stycznia 2021 r. – do zróżnicowanej stawki podatku wywozowego od nasion soi i oleju sojowego. Od stycznia 2021 r. olej sojowy był objęty obniżoną stawką wynoszącą 31 %, natomiast nasiona soi nadal podlegały stawce 33 %.
- (104) Dekretem nr 131/2022 ⁽³⁴⁾, obowiązującym od marca 2022 r., tymczasowo zawieszono jednak obniżenie podatku wywozowego od oleju sojowego przewidziane w dekreście nr 790/2020, do dnia 31 grudnia 2022 r. W związku z tym przywrócono wyższy podatek wywozowy od oleju sojowego określony w dekreście nr 230/2020 (33 %). Podatek wywozowy od nasion soi utrzymywał się w tym okresie na poziomie 33 %.
- (105) Od dnia 1 stycznia 2023 r. dekret nr 790/2020 został automatycznie przywrócony i stawki podatku wywozowego znów wynosiły 31 % od oleju sojowego i 33 % od nasion soi.
- (106) W związku z tym w pierwszym kwartale okresu objętego dochodzeniem przeglądowym nałożono podatek wywozowy w wysokości 33 % zarówno na nasiona soi, jak i na olej sojowy, podczas gdy w ostatnich trzech kwartałach okresu objętego dochodzeniem przeglądowym podatek wywozowy od nasion soi wyniósł 33 %, a od oleju sojowego 31 %.
- (107) Sam biodiesel podlega podatkowi wywozowemu. Zgodnie z dekretem nr 230/2020 w marcu 2020 r. stawkę podatku wywozowego od biodiesla podwyższono z 27 % do 30 %. Następnie, zgodnie z dekretem nr 790/2020 obowiązującym od października 2020 r. stawkę podatku wywozowego obniżono do 26 % na październik 2020 r., lecz stopniowo podnoszono w kolejnych miesiącach, w wyniku czego od stycznia 2021 r. stawka podatku wywozowego wynosiła 29 %. Dekretem nr 131/2022 tymczasowo – do dnia 31 grudnia 2022 r. – przywrócono stawkę podatku wywozowego wynoszącą 30 % przewidzianą dekretem nr 230/2020. Ponadto od dnia 1 stycznia 2023 r. stawkę podatku wywozowego od biodiesla ponownie ustalono na poziomie 29 %.
- (108) W związku z tym stawka podatku wywozowego mająca zastosowanie do biodiesla wynosiła 30 % w pierwszym kwartale okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i 29 % w pozostałych trzech kwartałach okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (109) Rząd Argentyny wyjaśnił podczas weryfikacji na miejscu, że zmniejszona różnica w stawce podatku wywozowego na koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym między trzema produktami (33 % od nasion soi, 31 % od oleju sojowego, 29 % od biodiesla) odpowiadała zwiększeniu wartości dodanej między etapami produkcji.
- (110) Sposób obliczania dwóch podatków wywozowych – od nasion soi i oleju sojowego z jednej strony oraz od biodiesla z drugiej strony – jest jednak inny, co nie potwierdza stanowiska rządu Argentyny w tym zakresie.
- (111) Istotnie, rząd Argentyny podczas weryfikacji na miejscu wyjaśnił, że podatek wywozowy od nasion soi i oleju sojowego stosuje się jako odsetek ceny urzędowej FOB przedmiotowego produktu, publikowanej codziennie przez Sekretariat ds. Rolnictwa, Produkcji Zwierzęcej i Rybołówstwa na podstawie uchwały Ministerstwa Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego nr 411E/2017 oraz na podstawie średniej cen zgłoszonych przez eksporterów w ciągu dnia ⁽³⁵⁾. Publikuje się ceny urzędowe FOB nasion soi oraz oleju sojowego, natomiast nie ma to miejsca w przypadku biodiesla.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 89–100.

⁽³²⁾ Decreto 230/2020, DCTO-2020-230-APN-PTE - Fijase alícuota del Derecho de Exportación.

⁽³³⁾ Decreto 790/2020, DCTO-2020-790-APN-PTE - Derecho de Exportación.

⁽³⁴⁾ Decreto 131/2022, DCTO-2022-131-APN-PTE - Suspensión Decreto N° 790/2020.

⁽³⁵⁾ Ceny urzędowe FOB, również w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, są dostępne pod adresem: https://dinem.magyp.gob.ar/dinem_fob_wp_fob_consall.aspx.

- (112) W rzeczywistości objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, że cena FOB w dolarach amerykańskich (USD) zgłoszona organom celnym przy wywozie biodiesla obejmuje już podatek wywozowy, również zgłoszony w USD, co oznacza, że podatek wywozowy w wysokości 29 % od biodiesla faktycznie oblicza się od ceny niższej niż całkowita cena FOB zgłoszona organom celnym. W rezultacie efektywna stawka (*tasa efectiva*) pobierana od biodiesla wynosi jedynie 22,48 % ceny FOB w USD.
- (113) Z powyższego wynika, że rzeczywista różnica między podatkiem wywozowym od biodiesla a podatkiem wywozowym od pierwszego produktu poprzedzającego biodiesel w łańcuchu wartości, tj. oleju sojowego, jest wyższa niż 2 % wykazane w obu stawkach podatkowych (odpowiednio 29 % i 31 %) i wynosi w rzeczywistości 8,52 % (co wynika z porównania między efektywną stawką biodiesla wynoszącą 22,48 % a stawką 31 % dla oleju sojowego). Ponadto taka efektywna różnica była jeszcze wyższa w pierwszym kwartale okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, kiedy podatek wywozowy od biodiesla w wysokości 30 % odpowiadał efektywnej stawce w wysokości 23,07 %, a podatek wywozowy od oleju sojowego ustalono na poziomie 33 %. W tym kwartale efektywna różnica wynosiła 9,93 %. Potwierdziły to zarówno argentyńskie, jak i międzynarodowe źródła publiczne ⁽³⁶⁾.
- (114) W związku z tym Komisja stwierdziła, że ocena kilku agencji międzynarodowych dotycząca wpływu poszczególnych stawek podatków wywozowych, zgłoszona w pierwotnym dochodzeniu ⁽³⁷⁾, nadal ma zastosowanie i jest aktualna.
- (115) W szczególności według OECD rząd Argentyny, poprzez swój system podatku wywozowego, nakłada „wyższe stawki w odniesieniu do producentów surowców lub materiałów do produkcji, natomiast niższe stawki mają zastosowanie do produktów końcowych. [...] Korzyść cenowa zapewniana krajowemu przemysłowi przetwórczemu może zakłócać i ograniczać konkurencję zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku zagranicznym” ⁽³⁸⁾. Ponadto Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej (IRENA) stwierdziła w sprawozdaniu poświęconym Argentynie, że „[z]różnicowane podatki wywozowe dotyczące biopaliw w porównaniu z innymi produktami otrzymywanymi z tych samych surowców promowały wywóz biopaliw, w szczególności biodiesla” ⁽³⁹⁾. Z kolei Bank Światowy stwierdził, że rząd Argentyny „nakłada wysokie podatki wywozowe zarówno od oleju sojowego, jak i biodiesla” (które w momencie sporządzania sprawozdania wynosiły odpowiednio 32 % i 16,6 %), co skutkuje „obniżeniem kosztów surowców w kraju i zachęceniem do wywozu biodiesla” ⁽⁴⁰⁾.
- (116) Komisja zauważyła, że ocena ta jest zgodna z celami polityki rządu Argentyny opisanymi w odpowiednich przepisach. Komisja zauważyła, że w jednym z nienumerowanych motywów dekretu nr 131/2022 – w którym utrzymano podatek wywozowy w wysokości 33 % od nasion soi i tymczasowo podniesiono podatki wywozowe od oleju sojowego i biodiesla – wśród celów, dla których rząd Argentyny był uprawniony do nakładania ceł wywozowych, wymieniono „stabilizację cen wewnętrznych na dogodnym poziomie lub utrzymanie ilości ofert odpowiadających potrzebom rynku wewnętrznego w zakresie dostaw”.

⁽³⁶⁾ „Revés para el complejo soja: cómo afecta el aumento de DEX a la industria del biodiesel santafesino que sopesará un aporte extra de US\$ 6 millones este año”, *Informativo semanal* Año XXXIX - N° Edición 2044, 25 March 2022, Bolsa de Comercio de Rosario, dostępne pod adresem: <https://www.bcr.com.ar/es/mercados/investigacion-y-desarrollo/informativo-semanal/noticias-informativo-semanal/reves-para-el-raport-GAIN-z-2024-r.-s.-10-11>.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 87.

⁽³⁸⁾ The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials [Wpływ ekonomiczny ograniczeń wywozowych na surowce], opublikowano w 2010 r., s. 18, dostępny pod adresem: <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>.

⁽³⁹⁾ Renewable Energy Policy Brief Argentina [Przegląd polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych – Argentyna], czerwiec 2015 r., dostępny pod adresem: https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2015/IRENA_RE_Latin_America_Policies/IRENA_RE_Latin_America_Policies_2015_Country_Argentina.pdf?la=en&hash=4A7F4CDAB9E00B7739363467AB2B2ADA67C94CDC.

⁽⁴⁰⁾ Biopaliwa ciekłe: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy, Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy [Biopaliwa ciekłe: nota informacyjna na potrzeby strategii Grupy Banku Światowego dotyczącej sektora energetycznego. Dokument informacyjny na potrzeby strategii Grupy Banku Światowego dotyczącej sektora energetycznego], marzec 2010 r., s. 9, dostępny pod adresem: https://www.ourenergypolicy.org/wp-content/uploads/2016/03/Biofuel_brief_Web_version.pdf.

- (117) Fakt, że podatek wywozowy od nasion soi miał na celu zapewnienie dostaw surowców, w szczególności dla przemysłu biodiesla, wynika z historii legislacyjnej tego środka. Już w poprzednim dochodzeniu Komisja zauważyła, że wspólna uchwała nr 438/2012, 269/2012 i 1001/2012 ⁽⁴¹⁾ odnosiła się do różnicy między efektywną stawką dla biodiesla a stawką dla głównego materiału do jego produkcji (tj. nasion soi) ⁽⁴²⁾ oraz że dekret nr 133/2015 ⁽⁴³⁾ dostosował podatek wywozowy od nasion soi, i przypomniła, że „zwiększenie powierzchni upraw i rekordowe zbiory w poprzednim sezonie nie zapobiegły spadkowi konkurencyjności i rentowności całego powiązanego łańcucha wartości”, w tym biodiesla ⁽⁴⁴⁾.
- (118) W kolejnych aktach przyjęto podobne podejście. Na przykład w motywach dekretu nr 1343/2016 ⁽⁴⁵⁾, którym nieznacznie obniżono cła wywozowe ustanowione dekretem nr 133/2015, wyjaśniono, że „konieczne jest dalsze wdrażanie skutecznych środków równoległe do realizacji tego celu, w szczególności w przypadku nasion soi i ich produktów ubocznych, które zapewniają przewidywalność i pewność rynku w związku ze stopniowym obniżaniem należności celnych wywozowych mających zastosowanie do takich towarów” (wyróżnienie dodane). Do produktów ubocznych nasion soi zalicza się biodiesel.
- (119) Podobnie w poszczególnych motywach dekretu nr 1025/2017 ⁽⁴⁶⁾ ustalającego wówczas podatek wywozowy od biodiesla na 8 %, przypomniano, że „do osiągnięcia konwergencji między *clami wywozowymi biodiesla a należnościami celnymi za główny surowiec do jego produkcji, tj. olej sojowy*, konieczna jest harmonizacja” (wyróżnienie dodane).
- (120) W dekreście nr 230/2020 i dekreście nr 131/2022 nie wspomniano wyraźnie o tym związku, ponieważ zmieniono w nich jedynie obowiązujące stawki podatku wywozowego w odniesieniu do różnych produktów. Oficjalne stanowisko rządu Argentyny dotyczące nasion soi jako materiału do produkcji biodiesla w dekreście nr 790/2020 było oczywiste ze względu na fakt, że dotyczył on wyłącznie podatków wywozowych od nasion soi i produktów na bazie nasion soi, w tym biodiesla. W szczególności w motywach dekretu nr 790/2020 przypomniano, że „w drodze dekretu nr 230/20 ustanowiono stawki należności celnych wywozowych dla różnych towarów, w tym niektórych pozycji taryfowych MERCOSUR COMMON NOMENCLATURE (wspólna nomenklatura Mercosuru - N.C.M.) odnoszących się do *niektórych produktów sojowych i produktów ubocznych soi*” (wyróżnienie dodane). Produkty sojowe, w przypadku których zmieniono stawkę podatku wywozowego, obejmują biodiesel.
- (121) W związku z tym, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, rząd Argentyny, ustalając stawki podatku wywozowego od nasion soi, oleju sojowego i biodiesla w tym samym czasie i tym samym aktem ustawodawczym, takim jak dekret nr 790/2020, nadal wykazywał, że jego polityka dotycząca nasion soi miała służyć jako środek zapewnienia dostępności dostaw biodiesla po niskich cenach również w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Potwierdza to fakt, że w motywie 109 powyżej rząd Argentyny stwierdził, iż uznał trzy stawki podatku wywozowego od nasion soi, oleju sojowego i biodiesla za odpowiadające poszczególnym etapom wartości dodanej, a zatem za część tego samego łańcucha wartości.
- (122) Ustalenie to dodatkowo potwierdza fakt, że skutek ochronny podatku wywozowego obejmuje wszystkie etapy łańcucha wartości od objętego postępowaniem materiału do produkcji – nasion soi – przez etap pośredni – olej sojowy – aż po produkt objęty dochodzeniem, tj. biodiesel, nie pozostawiając producentom nasion soi „zaworu bezpieczeństwa” ani alternatywy dla dostaw krajowych, skoro wszyscy eksporterzy biodiesla są zintegrowani pionowo i są również głównymi podmiotami zajmującymi się rozdrabnianiem nasion soi na olej sojowy.
- (123) W związku z powyższym, nakładając podatki wywozowe na nasiona soi, rząd Argentyny stawia argentyńskich producentów nasion soi w sytuacji nieracjonalnej pod względem ekonomicznym, która skłania ich do sprzedaży towarów na rynku krajowym po cenie niższej niż cena, jaką mogliby uzyskać, gdyby nie obowiązywały wspomniane podatki wywozowe. Producenci ci są zatem pozbawieni racjonalnego wyboru i zmuszeni do realizowania celów polityki stanowiących powód podatku wywozowego.

⁽⁴¹⁾ Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta 438/2012, 269/2012, 1001/2012 *créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la 'Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo'*. Derógase la Resolución No 109/09.

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 99.

⁽⁴³⁾ Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015, *Derecho de exportación. Alicuota*.

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 100.

⁽⁴⁵⁾ Ministerio de Agroindustria, Decreto 1343/2016, *Derecho de exportación. Alicuota. Modificación*.

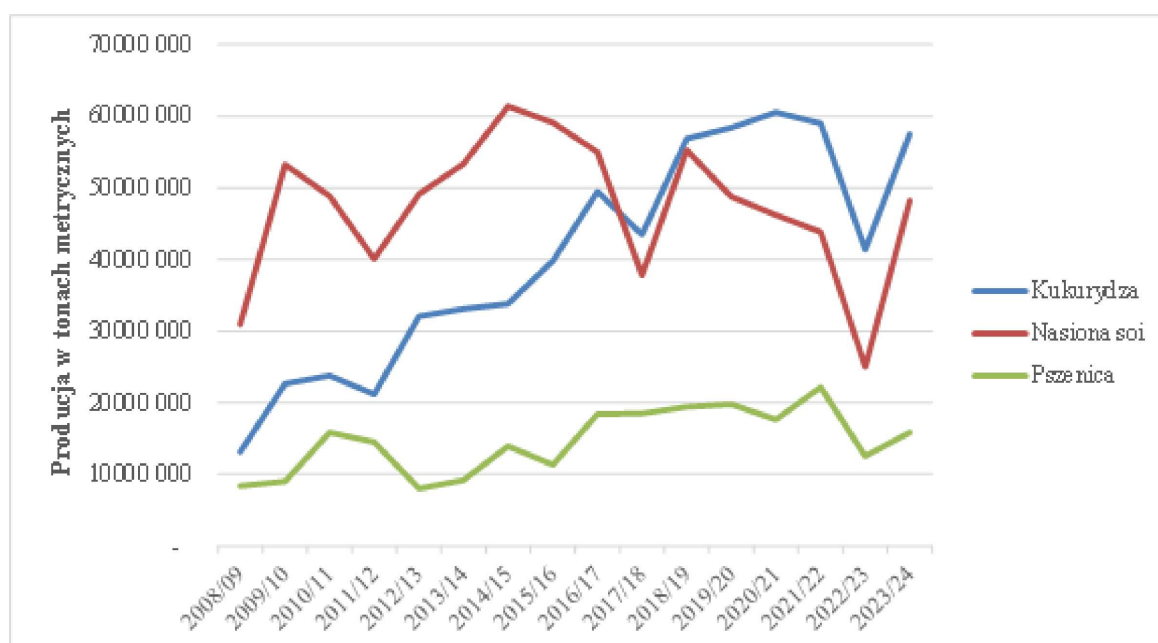
⁽⁴⁶⁾ Comercio Exterior, Decreto 1025/2017, *Derogación. Decreto N° 1719/2012*.

Kontyngent wywozowy na kukurydzę i pszenicę

- (124) W pierwotnym dochodzeniu ustalono, że nieracjonalna sytuacja, w której postawiono producentów nasion soi, nasiliła się w wyniku innych ograniczeń wywozu, takich jak kontyngenty wywozowe na kukurydzę i pszenicę obowiązujące w latach 2008–2015, co zniechęcało do wywozu innych upraw i skłaniało plantatorów do kontynuowania produkcji nasion soi (w przeciwieństwie do innych zbóż) oraz powodowało dalsze obniżanie cen krajowych⁽⁴⁷⁾. Tak długi okres obowiązywania ograniczeń wywozu w odniesieniu do innych upraw doprowadził do znacznego wzrostu produkcji nasion soi – zjawiska tzw. „sojización”⁽⁴⁸⁾ (ukierunkowania na soję). Jak pokazano na wykresie 1, produkcja nasion soi niemal podwoiła się w latach 2008–2015, osiągając rekordowy poziom 61,4 mln ton. Po zniesieniu kontyngentów wywozowych w 2015 r. i do roku zbiorów 2016/2017 produkcja nasion soi nie zmniejszyła się znacząco w tym krótkim okresie w porównaniu z innymi uprawami i pozostała raczej stabilna⁽⁴⁹⁾.
- (125) Na wykresie 1 Komisja przedstawiła produkcję nasion soi, kukurydzy i pszenicy w roku zbiorów od 2008 r., uzupełniając odpowiednie dane przedstawione w pierwotnym dochodzeniu. Za rok zbiorów uznaje się tu okres od jednego zbioru do następnego. Istnieje zatem pewna rozbieżność między latami zbiorów a latami kalendarzowymi. Rok zbioru nasion soi rozpoczyna się w dniu 1 kwietnia i kończy w dniu 31 marca.

Wykres 1

Argentyńska produkcja nasion soi, kukurydzy i pszenicy w poszczególnych latach zbiorów

Źródło: <http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/>

- (126) Z danych wynika, że od 2018 r., wobec braku kontyngentów wywozowych, produkcja kukurydzy w szczególności i pszenicy wzrosła, podczas gdy produkcja nasion soi spadła. Wnioskodawca wyjaśnił ten spadek jako skutek środków ochrony handlu nałożonych przez Unię Europejską, Stany Zjednoczone i Peru.
- (127) Wnioskodawca podniósł, że rząd Argentyny, by zaradzić negatywnym skutkom środków ochrony handlu, ponownie wprowadził kontyngenty wywozowe na kukurydzę i pszenicę w drodze uchwały nr 276/2021⁽⁵⁰⁾, która miała wywołać taki sam efekt przejścia, jak w przypadku polityk wdrożonych w latach 2008–2015.

⁽⁴⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 104–105.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 107.

⁽⁴⁹⁾ Tamże.

⁽⁵⁰⁾ Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2021, RESOL-2021-276-APN-MAGYP.

- (128) W związku z tym Komisja zbadała, czy nadal obowiązywały kontyngenty wywozowe na kukurydzę i pszenicę.
- (129) Podczas weryfikacji na miejscu ACSOJA wyjaśniło, że nie ma obowiązku przejścia z jednej uprawy na drugą oraz że plantatorzy zachowują swobodę decydowania o tym, co będą uprawiać na użytkowanych przez siebie gruntach – nasiona soi czy też inne uprawy. Rząd Argentyny wyjaśnił w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i podczas weryfikacji na miejscu, że zakwalifikowanie systemu ustanowionego uchwałą nr 276/2021 jako kontyngentów wywozowych było nieprawidłowe, ponieważ chodziło raczej o wielkości bilansujące wywóz lub wielkości zapewniające równowagę wywozu (*volúmenes de equilibrio*). Wielkości te zostały ustalone przez Radę Konsultacyjną (*Consejo Consultivo*), w której zasiadają przedstawiciele konsumpcji krajowej, sektora eksportowego i rządu Argentyny. W oparciu o konsumpcję krajową i potrzeby eksportowe Rada ustala wielkość bilansującą, którą dostosowuje się na podstawie podaży i popytu. Rząd Argentyny wyjaśnił, że wielkości te zazwyczaj ustalano powyżej wielkości rzeczywistego wywozu, ponieważ celem było zapewnienie przewidywalności podmiotom rynkowym, a nie blokowanie wywozu. Jednak w przypadku osiągnięcia 90 % wielkości bilansującej, organom celnym można było przedłożyć jedynie obowiązkowe oświadczenia o sprzedaży eksportowej (*declaraciones juradas de venta al exterior* – „DJVE” 30) ważne na wywóz w okresie 30 dni – a nie DJVE ważne na wywóz w okresie 360 dni (DJVE 360). Po wyczerpaniu całej wielkości bilansującej wywóz kukurydzy i pszenicy nie mógł już się odbywać. Informacje na temat wielkości bilansujących były publicznie dostępne ⁽⁵¹⁾.
- (130) Dochodzenie wykazało, że w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym początkową wielkość bilansującą w roku zbiorów 2022/2023 wynoszącą 10 mln ton kukurydzy ⁽⁵²⁾ zmieniono później na 20 mln ton ⁽⁵³⁾, a następnie na 26 mln ton ⁽⁵⁴⁾.
- (131) Zamiast tego początkową wielkość bilansującą na pszenicę ⁽⁵⁵⁾ w roku zbiorów 2022/2023 wynoszącą 2 mln ton zmieniono następnie na 10 mln ton ⁽⁵⁶⁾, po czym potwierdzono na tym samym poziomie 10 mln ton ⁽⁵⁷⁾.
- (132) Po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w grudniu 2023 r. osiągnięto limit wielkości bilansującej, a rząd Argentyny zablokował na kilka dni rejestrację nowych DJVE ⁽⁵⁸⁾. Ponadto jeden objęty próbą producent eksportujący poinformował, że nawet jeżeli w danym roku osiągnięto wielkość bilansującą i zablokowano wywóz, nie miało to znaczącego wpływu na wywóz, ponieważ nastąpiło pod koniec tego roku.
- (133) Komisja zauważyła, że – chociaż efekt przejścia wynikający z nowego systemu na podstawie uchwały nr 276/2021 mógł być utrudniony przez suszę, która w 2023 r. w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wpłynęła na produkcję wszystkich trzech przedmiotowych upraw w Argentynie, jak widać na wykresie 1 – produkcja nasion soi w latach 2021/2022, przed suszą, była nadal o 42 % wyższa niż przed wdrożeniem przez rząd Argentyny polityki przestawienia produkcji zbóż w celu wsparcia producentów nasion soi w latach 2008–2009. Ponadto w latach 2023/2024, po ustaniu suszy, kiedy produkcja nasion soi wróciła do normy, a nawet wzrosła w porównaniu z produkcją sprzed suszy w latach 2021/2022, zarówno kukurydza, jak i pszenica nie osiągnęły poziomu produkcji sprzed suszy.
- (134) Co więcej, w okresie bez ograniczeń (lata 2015–2021) produkcja nasion soi zmniejszyła się, a produkcja kukurydzy i pszenicy wzrosła.
- (135) Wreszcie system ustanowiony przez wielkość bilansującą wywóz, choć mógł przewidywać ruchomy kontyngent, nadal zakładał, że po wyczerpaniu kontyngentu eksport kukurydzy i pszenicy zostaje zablokowany. Fakt, że w 2023 r. miało to miejsce jedynie przez kilka dni, nie wyklucza potencjalnie dłuższych okresów blokowania wywozu, co w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym leżało w gestii rządu Argentyny.
- (136) W związku z tym Komisja doszła do wniosku, że wielkości bilansujące wywóz obowiązujące od 2021 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyczyniły się do faworyzowania produkcji nasion soi względem kukurydzy i pszenicy, skłaniając plantatorów do dalszej produkcji nasion soi (w przeciwieństwie do innych ziaren) oraz obniżając cenę krajową zgodnie z celami polityki rządu Argentyny.

⁽⁵¹⁾ https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_agropecuarios/djve/index.php?accion=imp.

⁽⁵²⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 3/2022, 6 maja 2022 r.

⁽⁵³⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 5/2022, 8 listopada 2022 r.

⁽⁵⁴⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 1/2023, 26 października 2023 r.

⁽⁵⁵⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 06/2021, 17 grudnia 2021 r.

⁽⁵⁶⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 2/2022, 28 marca 2022 r.

⁽⁵⁷⁾ Subsecretaría de Mercados Agropecuarios, Circular SSMA N° 1/2023, 26 października 2023 r.

⁽⁵⁸⁾ Circular 2/2023, 11 grudnia 2023 r. i Circular 3/2023, 14 grudnia 2023 r.

Czasowy zakaz przywozu nasion soi i inne środki wspierające producentów nasion soi

(137) W pierwotnym dochodzeniu Komisja wyjaśniła wpływ czasowego zakazu przywozu nasion soi oraz, po jego zniesieniu, bardzo uciążliwych procedur przywozu nasion soi, na wykorzystywanie krajowych nasion soi do produkcji biodiesla. Komisja stwierdziła również, że zakaz przywozu, w połączeniu z podatkiem wywozowym od nasion soi, potwierdził cel polityki rządu Argentyny, jakim było pobudzenie rozwoju w pełni krajowego przemysłu biodiesla, w tym stosowania składników miejscowego pochodzenia w łańcuchu dostaw. Produkcja nasion soi w Argentynie była kształtowana w sposób sztuczny i kierowana przez rząd na potrzeby konsumpcji krajowej, zapewniając zaspokojenie lokalnego popytu na nasiona soi na podstawie lokalnych dostaw ukierunkowanych na osiągnięcie określonych celów politycznych ⁽⁵⁹⁾.

(138) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie obowiązywał żaden zakaz przywozu nasion soi.

(139) Niemniej jednak, jak wyjaśniono w motywie 38 powyżej, ustawa z 2021 r. w sprawie biopaliw – która miała zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – zniechęcała do przywozu nasion soi, przewidując wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, zgodnie z którym biodiesel wykorzystywany do realizacji obowiązku mieszania paliw musiał być wytwarzany w argentyńskich zakładach z wykorzystaniem surowców produkowanych w kraju. W rezultacie rząd Argentyny stworzył rynek sprzedaży wewnętrznej nasion soi, oddzielając krajowy łańcuch wartości od rynku światowego i chroniąc go przed presją importową. Poprzez interwencję na rynku rząd Argentyny osiągnął swój cel, jakim jest zwiększenie produkcji i obniżenie cen krajowych z korzyścią dla przemysłu biodiesla.

Subsidia dla producentów nasion soi

(140) W pierwotnym dochodzeniu Komisja ustaliła, że rząd Argentyny ukierunkował plantatorów na produkcję nasion soi, powodując w ten sposób zwiększenie krajowej podaży nasion soi z myślą o rozwoju przemysłu biodiesla ⁽⁶⁰⁾.

(141) Wnioskodawca twierdził, że rząd Argentyny nadal udzielał wsparcia producentom nasion soi, w szczególności poprzez wdrożenie dwóch programów rekompensat.

(142) Pierwszym z nich był program rekompensat oraz stymulacji dla małych producentów soi i spółdzielni zgodnie z dekretem nr 786/2020 ⁽⁶¹⁾. Wnioskodawca twierdził, że w ramach tego programu producenci nasion soi otrzymywali zwroty podatku wywozowego w zależności od ich areałów upraw oraz że choć program obowiązywał do dnia 31 grudnia 2020 r., to był kontynuowany w formie późniejszych działań rządowych i przepisów, które nie zostały doprecyzowane przez wnioskodawcę.

(143) Komisja zbadała zatem, czy program nadal obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

(144) Rząd Argentyny argumentował, że producenci nasion soi nie korzystali ze zwrotu podatku wywozowego, skoro nie uiszcili podatków wywozowych. Rząd Argentyny wyjaśnił też, że w odpowiednim motywie dekretu nr 786/2020 odniesiono się do ustawy nr 27541 ⁽⁶²⁾, która, zezwalając rządowi Argentyny na podniesienie podatków wywozowych do 33 %, przewidywała, że 3 % przyrostowej wartości podatków wywozowych należy przeznaczyć na utworzenie funduszu w celu zwiększenia konkurencyjności małych i średnich producentów i spółdzielni ⁽⁶³⁾. W ustawie 27541 dodano również, że „Krajowy Organ Wykonawczy ustanawia mechanizmy segmentacji i bodźców mające na celu poprawę rentowności i konkurencyjności drobnych producentów i spółdzielni, na których działalność ma wpływ ewentualny wzrost stawek należności celnych wywozowych [...]” (wyróżnienie dodane) ⁽⁶⁴⁾. Wpłatę z tego funduszu obliczano na podstawie ilości nasion soi sprzedanych przez plantatorów w okresie od lutego 2020 r. do grudnia 2020 r., przy czym przewidziano maksymalną ilość nasion soi na hektar uprawy.

⁽⁵⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 106.

⁽⁶⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 108.

⁽⁶¹⁾ Decreto 786/2020, DCTO-2020-786-APN-PTE - Disposiciones.

⁽⁶²⁾ Ley 27541, Ley de Solidaridad Social y Reactivación Productiva en el Marco de la Emergencia Pública.

⁽⁶³⁾ Art. 52 ustawy nr 27541.

⁽⁶⁴⁾ Art. 53 ustawy nr 27541.

- (145) Ze względu na brak współpracy ze strony rządu Argentyny przy przekazywaniu dodatku A dostawcom nasion soi Komisja nie mogła zweryfikować, czy producenci nasion soi skorzystali z tego programu. Na podstawie przepisu art. 28 szczegółowe wyjaśnienie przedstawione przez rząd Argentyny stanowiło jednak dostępne fakty, które wskazywały, że program był rzeczywiście czynny oraz wypłacano z niego środki za sprzedaż dokonaną do dnia 31 grudnia 2020 r. Z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie sprecyzował, jakie późniejsze działania rządowe i regulacje prawne były kontynuacją tego programu, Komisja nie mogła znaleźć żadnego środka w tym zakresie, a rząd Argentyny potwierdził, że środek miał zastosowanie do sprzedaży dokonywanych do dnia 31 grudnia 2020 r., Komisja stwierdziła, że program ten, wypłacany do dnia 31 grudnia 2020 r., nie był aktywny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (146) Drugi z tych programów obejmował program rekompensat dla małych i średnich producentów nasion soi i kukurydzy na podstawie uchwały nr 862/2022, przyjętej w listopadzie 2022 r. ⁽⁶⁵⁾ W ramach tego programu każdy producent nasion soi miał otrzymać do 6 500 USD za zgłoszony hektar uprawy nasion soi, a całkowita korzyść dla beneficjentów wyniosła 1 730 mln USD.
- (147) Dochodzenie wykazało, że program rekompensat był finansowany przez fundusz na rzecz zwiększenia wywozu (*Fondo Incremento Exportador*) ustanowiony na podstawie art. 9 dekretu nr 576/2022 ⁽⁶⁶⁾. Z kolei fundusz ten był finansowany z dodatkowego podatku wywozowego (m.in. od nasion soi, oleju sojowego i biodiesla) pobieranego od wywozu zwiększonego za sprawą programu zwiększenia wywozu (*Programa de Incremento Exportador*). Zgodnie z dekretem nr 576/2022 program zwiększenia wywozu był programem rządu Argentyny mającym na celu wspieranie wywozu poprzez oferowanie atrakcyjnego kursu wymiany walut USD-ARS eksporterom produktów na bazie nasion soi (tzw. *sojadollar*), co zapewniło wpływy waluty obcej do rezerw federalnych w sytuacji gospodarczej charakteryzującej się wysoką inflacją.
- (148) Okres realizacji i zakończenia programu rekompensat określono w art. 5 uchwały nr 862/2022, zgodnie z treścią którego termin składania wniosków wynosił 15 dni roboczych od opublikowania aktu w Biuletynie Urzędowym. Po upływie tego terminu nie było możliwości złożenia kolejnych wniosków. W związku z tym realizacja programu, przewidziana w art. 8 uchwały nr 862/2022, weszła w życie w grudniu 2022 r. poprzez wydanie uchwały nr 276/2022 ⁽⁶⁷⁾, w której zawarto wykaz beneficjentów programu. Wraz z tym aktem administracyjnym funkcjonowanie programu dobiegło końca. Wnioskodawca nie podniósł żadnego argumentu, jakoby program był kontynuowany, a Komisja nie znalazła żadnych dowodów w tym względzie.
- (149) W związku z tym program rekompensaty był aktywny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ze względu na brak współpracy ze strony rządu Argentyny przy przekazywaniu dodatku A dostawcom nasion soi Komisja nie była w stanie zweryfikować roli, jaką ów program rekompensat odegrał dla tych dostawców. Jednak na podstawie art. 28 wykaz beneficjentów programu stanowił wystarczający dowód wypłaty środków z tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (150) Podsumowując, program rekompensat i jego podstawy prawne stanowią wyraźny dowód na to, że rząd Argentyny spodziewał się, iż stosowane przez niego środki wywozowe mogą mieć negatywne skutki dla krajowych producentów nasion soi, i nie omieszczał wykorzystać wpływów uzyskanych z tych samych środków wywozowych (tj. przychodów z podatków wywozowych) w celu złagodzenia tych skutków poprzez rekompensaty przyznane producentom nasion soi. Program ten jest kolejnym sposobem, w jaki rząd Argentyny powierza lub wyznacza producentom nasion soi zadanie polegające na realizacji swojej polityki i zapewnianiu dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

⁽⁶⁵⁾ Ministerio de Economía, Resolución 862/2022, RESOL-2022-862-APN-MEC.

⁽⁶⁶⁾ Decreto 576/2022, Programa de Incremento Exportador, DECNU-2022-576-APN-PTE - Creación.

⁽⁶⁷⁾ Ministerio de Economía - Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2022, RESOL-2022-276-APN-SAGYP#MEC.

Analiza

- (151) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja w świetle dostępnych dowodów uznała, że rząd Argentyny nadal odgrywał „bardziej aktywną rolę niż tylko samo zachęcanie”, zgodnie z wymogami Organu Apelacyjnego ⁽⁶⁸⁾. Zestaw środków zastosowanych przez rząd Argentyny rozpatrywany łącznie ogranicza swobodę działania producentów nasion soi wskutek ograniczenia w praktyce ich decyzji biznesowych dotyczących tego, po jakiej cenie i gdzie sprzedawać produkt.
- (152) Producentom nasion soi uniemożliwiono tym samym maksymalizację dochodów, które byliby w stanie uzyskać, gdyby nie było podatku wywozowego od nasion soi (np. dzięki wywozowi ich produkcji w celu odniesienia korzyści z wyższych cen lub dzięki podniesieniu cen krajowych), a także innych podobnie ograniczających środków.
- (153) Świadczy o tym uchwała nr 862/2022, w której rząd Argentyny przyjmuje konkretne środki mające pomóc przemysłowi nasion soi i powiązanemu z nim łańcuchowi wartości w odwróceniu zaistniałego spadku konkurencyjności i rentowności całego powiązanego łańcucha wartości. Rząd Argentyny wspiera finansowo, zachęca lub wyznacza zatem producentów nasion soi do utrzymania produkcji w celu zapewniania podaży na rynku krajowym, nawet jeżeli racjonalny dostawca dostosowałby swoją produkcję i ceny w sytuacji, gdy zniechęca się do dokonywania wywozu.
- (154) W związku z tym, stosując te środki, rząd Argentyny nakłania producentów nasion soi do niewywożenia produkcji z Argentyny, ponieważ nie mogą oni sprzedawać nasion soi po wyższych cenach, które obowiązywałyby w Argentynie przy braku takich środków.
- (155) W tym sensie producentom materiałów do produkcji rząd Argentyny „powierza” lub „wyznacza” funkcję polegającą na zapewnianiu dostaw towarów krajowym użytkownikom nasion soi, tj. producentom biodiesla, za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Producentom nasion soi powierza się obowiązek stworzenia sztucznego, wyodrębnionego i charakteryzującego się niskimi cenami rynku krajowego w Argentynie.
- (156) Innymi słowy, wyżej opisany zestaw środków stosowanych przez rząd Argentyny miał na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu ograniczeń wywozowych na producentów nasion soi, przy jednoczesnym nakłonieniu ich do określonego zachowania, co nie jest jedynie wynikiem czy skutkiem środków wprowadzonych przez rząd Argentyny. Chociaż producenci nasion soi mogą nieznacznie obniżyć swoją produkcję krajową, aby zareagować na podatki wywozowe i inne środki ograniczające, dowody wskazują, że produkcja nie zatrzymała się ani nie zmniejszyła w sposób znaczący (z wyjątkiem dotkniętego suszą roku 2023 zob. tabela 1 poniżej). Komisja stwierdziła, że jest to wynik powierzenia i wyznaczenia producentom nasion soi przez rząd Argentyny funkcji polegającej na kontynuowaniu produkcji.
- (157) Środki łagodzące wpływ ograniczeń wywozowych rządu Argentyny na producentów nasion soi przewidziano w tych samych podstawach prawnych, w których nałożono ograniczenia wywozowe (np. fundusz na rzecz zwiększenia wywozu w dekrete nr 576/2022 ustanawiającym program zwiększenia wywozu, a także w poprzedniej ustawie nr 27541, która zezwalała rządowi Argentyny na podniesienie podatków wywozowych do 33 %, pod warunkiem że przeznaczy on 3 % wartości przyrostowej podatków wywozowych na utworzenie funduszu dla dotkniętych skutkami producentów nasion soi). W związku z tym rząd Argentyny ustalił skutki *ex ante*, a nie *ex post*, a zatem nie były one „niezamierzone”. Istnieje wyraźny „dający się wykazać związek” między polityką oraz zachowaniem podmiotów prywatnych, które działają jako pełnomocnicy rządu Argentyny, aby prowadzić jego politykę zapewniania dostaw nasion soi przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (158) CARBIO i rząd Argentyny twierdziły, że przedmiotowe podatki wywozowe nie stanowią subsydium będącego podstawą środków wyrównawczych. Zdaniem CARBIO podatki wywozowe nie stanowią wkładu finansowego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. CARBIO utrzymywała, że wykładnia powierzenia lub wyznaczenia zaproponowana przez Sąd ⁽⁶⁹⁾ i orzecznictwo WTO nie może prowadzić do wniosku, że rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji producentom nasion soi. W rzeczywistości podatek wywozowy od nasion soi nie oznaczał przydzielenia producentom nasion soi zadania polegającego na sprzedaży nasion soi na rynku krajowym po cenach niższych niż ceny światowe. Według rządu Argentyny miał on raczej na celu zwiększenie dochodów budżetowych i, w oparciu o dowody budżetowe, nadal stanowił bardzo ważne źródło dochodów rządu Argentyny.

⁽⁶⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS296, „US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS” [Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących DRAM], pkt 115.

⁽⁶⁹⁾ Wyrok z dnia 14 grudnia 2022 r., PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo/Komisja, T-143/20, ECLI:EU:T:2022:811, pkt 102.

- (159) Komisja przypomniła, że sam fakt, iż podatków wywozowych jako takich nie wymieniono wyraźnie w art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego, nie wyklucza faktu, że mają one potencjalny charakter wkładu finansowego, w związku z czym wchodzą w zakres definicji subsydium zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i porozumieniem SCM, w szczególności gdy działają one w powiązaniu z innymi środkami rządowymi. Orzecznictwo Sądu potwierdza bowiem, że celem systemów ograniczania wywozu może być bezpośrednie i pośrednie wspieranie przemysłu biodiesla⁽⁷⁰⁾. Komisja przedstawiła wiele dowodów na to, że podatek wywozowy od nasion soi wykorzystano jako narzędzie, wraz z innymi instrumentami, w celu skłonienia producentów nasion soi do spełnienia określonych celów polityki w sposób stanowiący subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o cel podatków wywozowych, Komisja zauważyła, że w przepisach wspomniano również o celu, jakim jest „stabilizacja cen wewnętrznych na dogodnym poziomie lub utrzymanie ilości ofert odpowiadających potrzebom rynku wewnętrznego w zakresie dostaw”, jak wskazano w motywie 116. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (160) CARBIO i rząd Argentyny twierdziły, że podatki wywozowe nie ograniczają w inny sposób wyboru producentów w zakresie produkcji, sprzedaży i wywozu produktów. Ponadto rząd Argentyny stwierdził, że ceny urzędowe FOB były wykorzystywane jedynie jako podstawa opodatkowania podatkiem wywozowym, zaś ceny eksportowe były ustalane swobodnie.
- (161) Komisja zauważyła, że dochodzenie wykazało wpływ ograniczeń wywozowych na inne uprawy na produkcję nasion soi, utrzymywanie się krajowej ceny nasion soi poniżej ceny na rynku światowym (zob. wykres 3) oraz zależność kwoty podatków wywozowych zapłaconych od nasion soi od ceny urzędowej FOB ustalonej przez rząd Argentyny. Podatek wywozowy oparty na cenie urzędowej FOB z pewnością nie pozostawia producentom nasion soi swobodę w ustalaniu ceny eksportowej. Wreszcie, jak pokazała powyższa analiza, podatek wywozowy nie jest jedynym narzędziem obmyślonym przez rząd Argentyny w celu wyznaczenia funkcji producentom nasion soi. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (162) Podsumowując, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że rząd Argentyny nadal powierza lub wyznacza producentom nasion soi wykonywanie funkcji polegającej na prowadzeniu jego polityki zmierzającej do utworzenia wyodrębnionego rynku krajowego oraz zapewniania dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (163) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził, że nasiona soi nie są bezpośrednim surowcem do produkcji biodiesla oraz że Komisja powinna uwzględnić to w swojej analizie, w szczególności uznając za materiał do produkcji olej sojowy będący przedmiotem naturalnej przewagi konkurencyjnej Argentyny.
- (164) Komisja potwierdziła, że uwzględniła ten aspekt przy obliczaniu kwoty subsydiowania argentyńskich objętych próbą producentów eksportujących. Mianownikiem korzyści dla programu był bowiem obrót uzyskany ze sprzedaży produktów na bazie nasion soi, a nie tylko biodiesla. W związku z tym Komisja nie musiała przydzielać otrzymanej korzyści na podstawie końcowego zastosowania zakupionych nasion soi. Ponadto, z uwagi na fakt, że objęci próbą producenci eksportujący byli zintegrowani pionowo, Komisja nie musiała uwzględniać żadnych dalszych etapów łańcucha wartości między nasionami soi a biodieslem, a zapewnianie dostaw oleju sojowego, o którym mowa we wniosku i które można było poddać analizie, nie miało miejsca, ponieważ był to olej sojowy wytwarzany we własnym zakresie przez objętych próbą producentów eksportujących. Ponadto w sekcji 3.3.1.3.3 niniejszego rozporządzenia, w szczególności w tabeli 1, Komisja rzeczywiście przeanalizowała rolę oleju sojowego w łańcuchu wartości między nasionami soi a biodieslem. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽⁷⁰⁾ Zob. wyrok (od którego nie wniesiono odwołania) z dnia 14 grudnia 2022 r., PT Wilmar Bioenergi Indonesia i in./Komisja, T-111/20, ECLI:EU:T:2022:809, pkt 146.

- (165) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny i CARBIO uznali, że podatek wywozowy jest środkiem polityki fiskalnej o zasięgu ogólnym. Rząd Argentyny stwierdził, że źródła, na których Komisja oparła swoje ustalenia przedstawione w motywie 115, nie potwierdzają, jakoby jego celem było dostarczanie nasion soi przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. CARBIO przypominała, że podatki wywozowe poprzedzały powstanie przemysłu biodiesla w Argentynie w 2007 r. i służyły jako narzędzie polityki fiskalnej. CARBIO poinformowała, że mogą one nawet stanowić obciążenie dla producentów eksportujących, którzy nie otrzymują zwrotu kosztów. W związku z tym jakikolwiek wpływ podatku wywozowego na ceny nasion soi oraz jakiegokolwiek korzyści byłby skutkiem ubocznym działalności rządu Argentyny polegającej na pobieraniu dochodów publicznych oraz „zwykłym skutkiem ubocznym prowadzonej przez rząd działalności regulacyjnej” ⁽⁷¹⁾. Taka zwykła działalność polegająca na pobieraniu dochodów nie odpowiadałaby standardowi prawnemu „bardziej aktywnej roli rządu niż zwykle działania zachęcające” ⁽⁷²⁾.
- (166) Komisja przypominała, że w motywie 116 stwierdziła, iż jednym z celów, w odniesieniu do których rząd Argentyny był uprawniony do nakładania ceł wywozowych, była „stabilizacja cen wewnętrznych na dogodnym poziomie lub utrzymanie ilości ofert odpowiadających potrzebom rynku wewnętrznego w zakresie dostaw”. Ponadto w motywach 117–123 przedstawiono dostępne dowody wskazujące, że podatek wywozowy od nasion soi miał na celu zapewnienie dostaw surowców, w szczególności dla przemysłu biodiesla. W związku z tym Komisja uznała, że podatek wywozowy od nasion soi mógł również służyć jako narzędzie polityki fiskalnej, ale stwierdziła, że nie jest to jedyny cel tego podatku. W zakresie, w jakim z argentyńskiego ustawodawstwa wynika, że celem państwa w kontekście wprowadzenia podatku wywozowego był rozwój przemysłu przetwórczego, szczególnie przemysłu biodiesla, wpływ podatku wywozowego na ceny nie jest „zwykłym skutkiem ubocznym” działalności regulacyjnej rządu Argentyny, lecz deklarowanym zamiarem rządu Argentyny. W tym kontekście fakt, że podatki wywozowe poprzedzały powstanie przemysłu biodiesla w Argentynie w 2007 r. nie wyklucza możliwości dostosowania lub stosowania takiego narzędzia polityki do nowych celów polityki, które pojawiają się później. W rzeczywistości w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że powodem zmiany stawki podatku wywozowego w 2007 r. było właśnie wykorzystanie „do nowych zastosowań produkcyjnych, i wyraźnie podano biopaliwa jako przykład” ⁽⁷³⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (167) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO powtórzyła swoje uwagi przedstawione w motywach 158 i 160 powyżej. Podobnie rząd Argentyny powtórzył swoje uwagi przedstawione w motywie 158. Oba podmioty odniosły się do wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) porozumienia SCM zaproponowanej przez zespół orzekający w sprawie „Stany Zjednoczone – Ograniczenia wywozu”, zgodnie z którą ograniczenie wywozu „nie może stanowić dostawy towarów powierzonej lub wyznaczonej przez rząd w rozumieniu ppkt (iv)” ⁽⁷⁴⁾. Obie strony wspomniały również, że Unia wyraźnie zgodziła się z tym orzecznictwem w swoim oświadczeniu strony trzeciej w sprawie „Stany Zjednoczone – Ograniczenia wywozu” ⁽⁷⁵⁾. Ponadto CARBIO twierdziła, że ograniczenia wywozowe nie mogą stanowić środka powierzenia lub wyznaczenia podmiotom prywatnym wykonywania funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Na poparcie swojego argumentu CARBIO powołała się na wykładnię dokonaną przez Sąd ⁽⁷⁶⁾ oraz na wykładnię art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) porozumienia SCM dokonaną przez zespół orzekający w sprawie „Chiny – GOES” ⁽⁷⁷⁾ i w sprawie „USA – Środki wyrównawcze (Chiny)”, w których wyjaśniono, że „[j]eżeli rząd Chin ogranicza zdolność krajowych producentów magnezy i koksu do wywozu tych produktów, to nie »nakłada odpowiedzialności« na producentów krajowych za podjęcie jakichkolwiek działań” ⁽⁷⁸⁾. W związku z tym CARBIO argumentowała, że ograniczeń wywozu nie można uznać za wkład finansowy w formie powierzenia lub wyznaczenia wykonywania funkcji. Wynika z tego, że zdaniem CARBIO podatki wywozowe oraz ograniczenia wywozu kukurydzy i pszenicy nie stanowią subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

⁽⁷¹⁾ Sprawa T-300/16, Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, pkt 117 oraz sprawozdanie Organu Apelacyjnego, „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów półprzewodnikowych pamięci dynamicznej (DRAMs)”, WT/DS296/AB/R, przyjęte w dniu 20 lipca 2005 r., DSR 2005:XVI, s. 8131, pkt 114.

⁽⁷²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, „Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących DRAM”, pkt 114.

⁽⁷³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 93 i 94–95.

⁽⁷⁴⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, „United States – Measures Treating Exports Restraints as Subsidies” [Stany Zjednoczone – Środki traktujące ograniczenia wywozu jako subsydia], WT/DS194/R i Corr.2, przyjęte w dniu 23 sierpnia 2001 r., DSR 2001:XI, s. 5767, pkt 8.38 i 8.75.

⁽⁷⁵⁾ Załącznik B-1: Streszczenie pisemnego oświadczenia WE jako osoby trzeciej, WT/DS194/R, pkt 17 i s. 6.

⁽⁷⁶⁾ Wyrok Sądu z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisja, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, pkt 108.

⁽⁷⁷⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, „China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States” [Chiny – Cło wyrównawcze i antydumpingowe na wyroby walcowane płaskie ze stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych ze Stanów Zjednoczonych], WT/DS414/R i Add.1, przyjęte w dniu 16 listopada 2012 r., utrzymane w mocy sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, s. 6369, pkt 7.85.

⁽⁷⁸⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, „United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China” [Stany Zjednoczone – Środki wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin], WT/DS437/R i Add.1, przyjęte w dniu 16 stycznia 2015 r., zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WT/DS437/AB/R, DSR 2015:I, s. 183.

- (168) Komisja zauważyła, że przeanalizowała nie tylko ograniczenia wywozu, takie jak podatek wywozowy i ograniczenia wywozu kukurydzy i pszenicy, lecz pełen zestaw środków, obejmujący m.in. wspomniane ograniczenia wywozu, opisany w motywach 101–150. Ten zestaw środków, rozpatrywany łącznie, umożliwił rządowi Argentyny powierzenie lub wyznaczenie producentom nasion soi wykonywania funkcji polegającej na spełnieniu celów rządowej polityki w sposób stanowiący subsydium będące podstawą środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1) lit. a) rozporządzenia podstawowego. Z związku z tym argumenty dotyczące samych ograniczeń wywozu są bezskuteczne w kontekście analizy przeprowadzonej przez Komisję. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (169) CARBIO odniosła się do przywołania przez Komisję w motywie 159 powyżej wyroku PT Wilmar Bioenergi Indonesia i in. przeciwko Komisji na poparcie twierdzenia, że sama Komisja przedstawiła wiele dowodów na to, że podatek wywozowy od nasion soi posłużył jako narzędzie, wraz z innymi instrumentami, mające skłonić producentów nasion soi do realizowania określonych celów polityki w sposób przekładający się na subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych. CARBIO twierdziła, że przywołany wyrok nie potwierdza słuszności tego twierdzenia, zwłaszcza że ograniczenia wywozowe, o których mowa w tym wyroku, były związane z cenami międzynarodowymi.
- (170) Komisja uznała, że wyrok przywołany w motywie 159 stanowi potwierdzenie faktu, iż według orzecznictwa Sądu celem systemów ograniczania wywozu może być bezpośrednie i pośrednie wspieranie przemysłu biodiesla. Nie powołała się jednak na ten wyrok na poparcie swojego wniosku dotyczącego podatku wywozowego od nasion soi. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (171) Ponadto rząd Argentyny – przyznając, że Komisja prawidłowo określiła odmienną podstawę opodatkowania (tj. rozważaną cenę FOB) w odniesieniu do nasion soi i oleju sojowego z jednej strony i biodiesla z drugiej strony – stwierdził, iż Komisja pomyliła ją z wartością podlegającą opodatkowaniu (tj. wartością, na podstawie której obliczany jest podatek wywozowy) i w motywie 113 błędnie zinterpretowała różnicę między efektywną stawką podatku wywozowego od biodiesla a stawką podatku wywozowego od nasion soi i oleju sojowego. Zdaniem rządu Argentyny Komisja powinna była porównać efektywną stawkę podatku wywozowego od biodiesla z domniemaną efektywną stawką podatku wywozowego od nasion soi i oleju sojowego, która była znacznie niższa. Według rządu Argentyny, choć podstawa opodatkowania jest inna, to sposób obliczania wartości podlegającej opodatkowaniu jest taki sam w przypadku wszystkich trzech podatków wywozowych.
- (172) Komisja zauważyła, że rząd Argentyny przedstawił sprzeczne informacje w tym zakresie. W odpowiedzi na pytanie C.II.22 kwestionariusza rząd Argentyny wyjaśnił, że „jeżeli towary podlegają cenom urzędowym (np. towary na podstawie ustawy nr 21453 [tj. nasiona soi i olej sojowy]), wartość podlegająca opodatkowaniu będzie równa cenie urzędowej”. Wynika z tego, że Komisja prawidłowo określiła wartość podlegającą opodatkowaniu nasion soi i oleju sojowego w cenie urzędowej FOB, w związku z czym podatek wywozowy nalicza się bezpośrednio od ceny urzędowej FOB, bez obliczania efektywnej stawki dla nasion soi i oleju sojowego. W związku z tym różnica opisana w motywie 113 i odnotowana w źródłach publicznych faktycznie istnieje. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (173) W świetle zdrowej produkcji przewidywanej na rok 2025 r. rząd Argentyny skrytykował również określenie sytuacji producentów nasion soi mianem „nieracjonalnej” na skutek wprowadzonych przez rząd Argentyny środków opisanych w motywie 123.
- (174) Komisja zauważyła, że określenie sytuacji jako nieracjonalnej odnosiło się do sprzedaży, a nie produkcji, i odrzuciła ten argument.
- (175) Ponadto rząd Argentyny twierdził, że wielkości bilansujące wywóz kukurydzy i pszenicy nie stanowiły wsparcia dla producentów nasion soi, lecz miały raczej na celu złagodzenie zakłóceń na rynku wynikających z agresji wojskowej Rosji na Ukrainę. Rząd Argentyny twierdził ponadto, że wbrew temu analiza Komisji koncentrowała się na skutkach środka. Ponadto rząd Argentyny zauważył, że dostosowywał wielkości bilansujące w górę przez cały rok, a nie zaś w dół, co byłoby odpowiednim kierunkiem zachęty do produkcji nasion soi. Ponadto według rządu Argentyny Komisja nie uznała, że producenci nasion soi mają swobodę przejścia na inne uprawy i że kontyngent został wypełniony niemal równo w ramach czasowych jego ważności.

(176) W motywie 136 Komisja stwierdziła, że wielkości bilansujące wywóz przyczyniły się raczej do sprzyjania produkcji nasion soi niż do jej wspierania. Ponadto wielkości bilansujące wywóz wprowadzono uchwałą nr 276/2021 z dnia 16 grudnia 2021 r., czyli przed agresją wojskową Rosji na Ukrainę z lutego 2022 r. Ponadto Komisja nie stosowała środków wyrównawczych wobec wielkości bilansujących wywóz w sposób indywidualny, lecz w ramach zestawu środków, za pomocą których rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył dostawcom nasion soi wyraźną funkcję, jaką jest dostarczanie nasion soi przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Zmiany wielkości bilansujących wywóz opierały się na konsumpcji krajowej i potrzebach eksportowych. W związku z tym dostosowanie wielkości w górę odzwierciedlało po prostu spadek konsumpcji krajowej i zwiększone zapotrzebowanie na wywóz. Natomiast cel polegający na sprzyjaniu produkcji nasion soi został wykazany poprzez to samo nałożenie wielkości bilansujących wywóz kukurydzy i pszenicy. Należy zauważyć, że nałożenie wielkości bilansujących wywóz miało miejsce po okresie bez ograniczeń wywozowych. W tym okresie bez ograniczeń wywozowych produkcja nasion soi zmniejszyła się, natomiast produkcja kukurydzy i pszenicy wzrosła. Swoboda przejścia na inne uprawy potwierdza ustalenia Komisji, ponieważ dane dotyczące produkcji przedstawione na wykresie 1 wskazują na silną korelację między produkcją nasion soi a ograniczeniami wywozowymi, o czym świadczy również wybór upraw przez producentów w tym okresie bez ograniczeń. Ponadto wielkości bilansujące wywóz utrzymały sztywny pułap, o czym świadczy fakt, że wielkości te zostały wyczerpane, a zatem samo ich istnienie sprzyjało produkcji nasion soi. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.3.2. Powierzenie lub wyznaczenie wykonywania zadania jednostkom prywatnym w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego

(177) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja oceniła, czy producenci nasion soi w Argentynie są jednostkami prywatnymi, którym rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

(178) Objęci próbą argentyńscy producenci eksportujący kupowali całość nasion soi wykorzystywanych do produkcji biodiesla ze źródeł krajowych. Nabywano je od prywatnych gospodarstw produkujących nasiona soi, z wyjątkiem pewnych ilości nasion soi pochodzących z przedsiębiorstwa państwowego YPF SA.

(179) Rząd Argentyny wyjaśnił, że Argentyna ma ponad sześćdziesiąt tysięcy rolników zajmujących się uprawą soi, mieszkających na rozległym obszarze i produkujących w różnych warunkach gospodarczych i produkcyjnych, oraz stwierdził, że nie można ich uznać za jednostki prywatne, którym powierzono lub wyznaczono wykonywanie funkcji na podstawie art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) porozumienia SCM tylko ze względu na fakt, że podlegają oni uprawnieniom regulacyjnym państwa i narzucanej przez nie polityce fiskalnej, które mają zastosowanie generalne.

(180) Komisja zauważyła, że liczba lub różnice w lokalizacji lub warunkach produkcji same w sobie nie przemawiają przeciwko stwierdzeniu powierzenia lub wyznaczenia wykonywania funkcji. Rozdrobniona struktura rynku nasion soi wskazuje raczej na słabą równowagę rynkową, zwłaszcza w porównaniu z kilkoma pionowo zintegrowanymi eksporterami biodiesla (według rządu Argentyny jest ich mniej niż dziesięciu), którzy są również głównymi rozdrabniaczami nasion soi o znacznie silniejszej pozycji rynkowej. Ponadto przedmiotowa polityka fiskalna – podatki wywozowe – nie ma zastosowania generalnego, lecz dotyczy konkretnych produktów rolnospożywczych i ich pochodnych, w szczególności nasion soi, oleju sojowego i biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

(181) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja uznała zatem na podstawie dostępnych informacji, że wszyscy producenci nasion soi są jednostkami prywatnymi, którym rząd Argentyny powierzył w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego funkcję polegającą na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.3.1.3.3. Zapewnianie dostaw nasion soi przez producentów nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

(182) W pierwotnym dochodzeniu Komisja sprawdziła, czy producenci nasion soi rzeczywiście realizowali politykę rządu Argentyny, której celem było zapewnianie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

(183) Komisja przeprowadziła taką samą analizę, aktualizując zgromadzone wówczas dane. Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywie 85 Komisja, na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego, zmuszona była częściowo wykorzystać dostępne fakty do celów ustalenia, czy producenci nasion soi zapewniali dostawy nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

- (184) Za pośrednictwem zestawu środków opisanych w motywach 101–150 rząd Argentyny nakłonił producentów nasion soi do sprzedaży na rynku lokalnym po cenach niższych, niż miałyby to miejsce w innych okolicznościach, tj. w przypadku braku tych środków producenci nasion soi prowadziliby wywóz nasion soi po znacznie wyższej cenie na rynku światowym lub po prostu dostosowaliby swoje dostawy do ograniczeń rynkowych. Producenci nasion soi nie prowadzili jednak takiego wywozu z powodu polityki rządu Argentyny mającej na celu pobudzenie rozwoju przemysłu przetwórczego biodiesla.
- (185) Jak wykazano w tabeli 1, praktycznie cała produkcja krajowa nasion soi jest dalej przetwarzana na olej sojowy w procesie rozdrabniania. Dane dotyczące produkcji, wywozu, przywozu i krajowego rozdrabniania nasion soi na przestrzeni lat przedstawiają się następująco:

Tabela 1

Argentyńska produkcja nasion soi, oleju sojowego i biodiesla

	Produkcja nasion soi (w tonach)	Wywóz nasion soi (w tonach)	Przywóz nasion soi (w tonach)	Rozdrabnianie nasion soi (w tonach)	Produkcja oleju sojowego (w tonach)	Konsumpcja krajowa oleju sojowego (w tonach)	Produkcja biodiesla (w tonach)
2020	48 780 412	6 640 000	4 930 000	42 680 000	7 160 243	1 791 370	1 157 364
2021	46 217 911	5 500 000	4 430 000	45 840 000	8 392 043	2 524 210	1 723 665
2022	43 861 066	5 540 000	4 570 000	39 940 000	7 447 690	2 890 010	1 909 618
2023	25 044 982	2 000 000	10 000 000	38 500 000	5 270 048	1 887 864	831 269

Źródło: odpowiedź rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu – dane pochodzące z różnych publicznie dostępnych argentyńskich baz danych ⁽⁷⁹⁾. Jedynie dane dotyczące produkcji biodiesla za okres od października do grudnia 2023 r. uzyskano pod następującym adresem: <http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4>. Dane za grudzień 2023 r. były nadal tymczasowe.

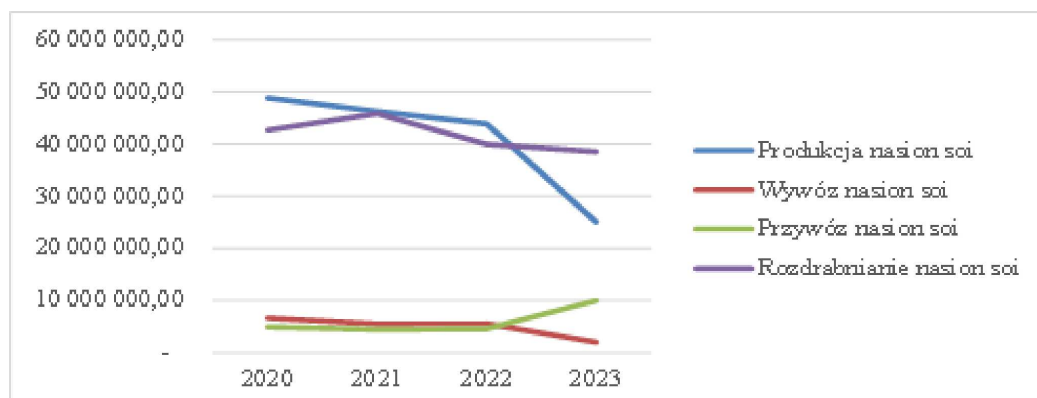
- (186) Jak wyjaśniono w motywie 133, spadek produkcji nasion soi do 2022 r. wynikał ze zniesienia kontyngentów wywozowych na kukurydzę i pszenicę w połączeniu ze środkami ochrony handlu wprowadzonymi przez Unię Europejską, Stany Zjednoczone i Peru. Kolejny spadek w 2023 r. wynikał ze znacznej suszy w Argentynie. W 2024 r. po ustaniu suszy produkcja nasion soi wróciła do normy, a nawet wzrosła w porównaniu z produkcją w 2022 r., czyli przed suszą.

⁽⁷⁹⁾ Zgodnie z odpowiedzią rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu, dane dotyczące rozdrabniania nasion soi odnosiły się do rozdrabniania i innych zastosowań i zostały pozyskane z comiesięcznych danych *Estimaciones Agrícolas* publikowanych przez Sekretariat ds. Rolnictwa, Produkcji Zwierzęcej i Rybołówstwa Ministerstwa Gospodarki (<https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/estimaciones/estimaciones/informes/>). W celu określenia skali rozdrabniania Komisja skorzystała z innych oficjalnych danych publikowanych co miesiąc w *Industrialización de Granos* przez Sekretariat ds. Rolnictwa, Produkcji Zwierzęcej i Rybołówstwa Ministerstwa Gospodarki (<https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/gestion/>). Z danych tych wynikają jednak większe ilości poddane rozdrabnianiu (*industrialización*) w niektórych latach zbiorów (kwiecień–marzec) w porównaniu z zestawem danych wykorzystanych przez rząd Argentyny. W związku z tym, ponieważ większość konsumpcji nasion soi była przeznaczona do rozdrabniania, a także dla zachowania spójności i porównywalności danych przedstawionych w tabeli 1, Komisja wykorzystwała dane przedłożone przez rząd Argentyny odnoszące się do rozdrabniania i innych zastosowań jako odnoszące się do samego rozdrabniania, biorąc pod uwagę, że dane te mogą być niedoszacowane.

(187) Tendencję tę przedstawiono na wykresie 2 poniżej (w tonach):

Wykres 2

Przetwarzanie nasion soi w Argentynie

Źródło: dane przedstawione w tabeli 1.

(188) Z tabeli 1 i wykresu 2 wynika, że praktycznie cała produkcja nasion soi została przeznaczona do rozdrabniania, a konsumpcja krajowa uzyskanego w ten sposób oleju sojowego została wykorzystana głównie do produkcji biodiesla. Ponadto nawet w sytuacji obniżonej produkcji z powodu suszy w 2023 r. Argentyna importowała więcej nasion soi, aby pokryć swoje zdolności przerobowe w zakresie rozdrabniania.

(189) Ponadto wywóz nasion soi jest prowadzony wyłącznie wówczas, gdy w pełni zaspokojona jest konsumpcja krajowa zarówno w zakresie rozdrabniania nasion soi, jak i produkcji biodiesla. W tabeli 1 i na wykresie 2 ujęto również bardzo ograniczony przywóz nasion soi w latach stosowania ograniczeń wywozu, z wyjątkiem roku 2023, w którym panowała susza. Potwierdza to również model biznesowy zaobserwowany u objętych próbą producentów eksportujących. Żaden z nich nie dokonywał przywozu nasion soi do produkcji biodiesla. Prowadzili natomiast przywóz nasion soi wyłącznie do wykorzystania w swoich zakładach rozdrabniania, a następnie wywozili z Argentyny całość uzyskanych w ten sposób oleju sojowego i śrutę sojową.

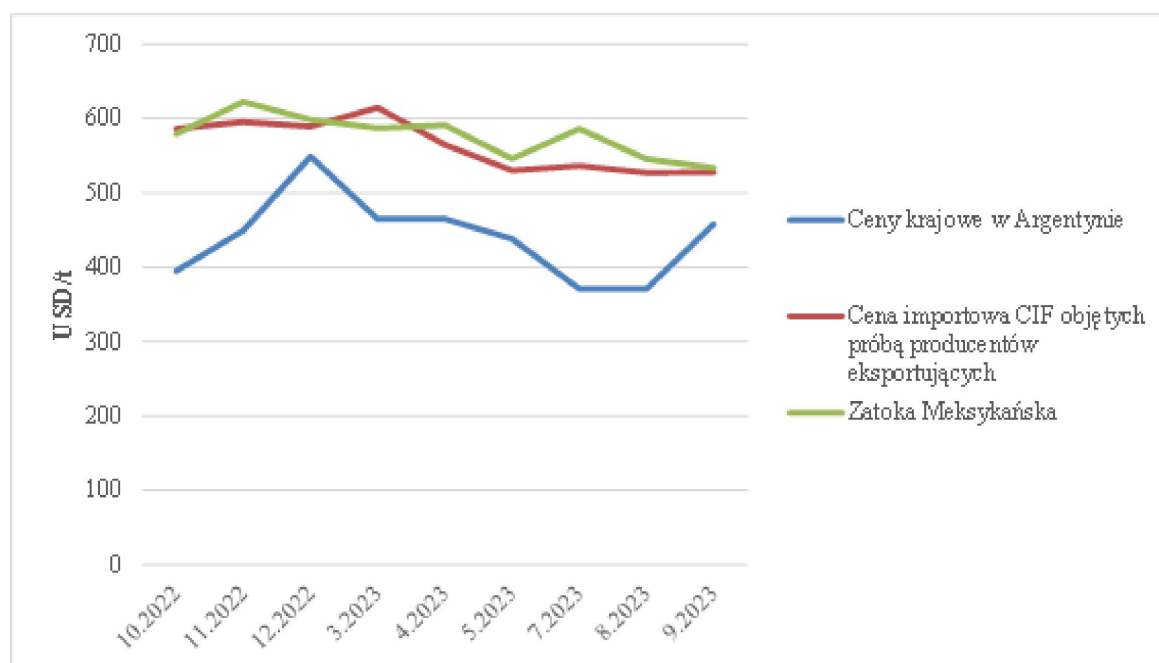
(190) W konsekwencji podstawowy cel środków zastosowanych przez rząd Argentyny został osiągnięty: nasiona soi produkowane w kraju w pełni zaspokajały popyt krajowy na materiał do produkcji krajowej biodiesla ze szkodą dla producentów nasion soi, którzy nie mogli zoptymalizować swoich zysków poprzez wywóz całości swojej produkcji albo sprzedaż krajową po wyższych cenach ze względu na ograniczenia wywozu.

(191) Zgodnie ze stosownym orzecznictwem WTO, aby wykazać zaistnienie powierzenia i wyznaczenia, w większości przypadków powinna istnieć pewna forma nakłaniania przez rząd dostawców materiałów do produkcji lub groźby wobec nich. Pozostawienie marginesu swobody nie powoduje automatycznego odrzucenia tego ustalenia. Niniejsza analiza poszczególnych przypadków jest oparta na dowodach. W omawianym przypadku fakt, że wywóz jest dość ograniczony na rynku towarowym mającym wysoce międzynarodowy charakter, na którym Argentyna jest jednym z przodujących światowych producentów nasion soi, jest niezwykle istotny, biorąc zwłaszcza pod uwagę, że cena na rynkach międzynarodowych jest znacznie wyższa niż cena krajowa w Argentynie (zob. wykres 3).

- (192) Dowody zawarte w ustawodawstwie argentyńskim (zob. motywy 116–120) wskazują na to, że celem polityki rządu Argentyny jest rozwijanie i promowanie gałęzi przemysłu przetwórczego o większej wartości dodanej, w tym sektora biodiesla. Ponadto rząd Argentyny jasno określił swój cel, jakim jest ochrona przemysłu przetwórczego przed wzrostem cen międzynarodowych.
- (193) Oczywiste jest również, że polityka ta skłania ogromną liczbę drobnych producentów nasion soi do sprzedaży na rynku krajowym prawie całej swojej produkcji i po cenach niższych od cen, które w innych okolicznościach osiągnęliby na rynkach międzynarodowych, mimo że rząd Argentyny formalnie nie uniemożliwia tym producentom wywozu ich produktów. W aktach sprawy nie ma żadnych dowodów na to, że rząd Argentyny w jakikolwiek sposób dąży do promowania lub aktywnego wspierania bezpośrednio lub pośrednio wzrostu wywozu, a tym samym maksymalizacji zysków producentów nasion soi pomimo znanych trudności, z jakimi borykają się drobni producenci rolni, szukając klientów za granicą, porozumiewając się w języku obcym i załatwiając wszelkie uciążliwe formalności administracyjnych na potrzeby wywozu.
- (194) Ze względu na brak w aktach sprawy innych dowodów przeciwnych oraz brak wystarczającej współpracy ze strony rządu Argentyny w zakresie przedstawienia odpowiednich dowodów i informacji w tej kwestii Komisja uznała, że dowody te wskazują na nakłanianie producentów nasion soi do sprzedaży swojej produkcji na rynku krajowym z korzyścią dla przemysłu przetwórczego (w tym dla producentów biodiesla) zamiast maksymalizacji swoich zysków, na przykład poprzez znajdowanie innych sposobów, takich jak dostosowanie wielkości swojej produkcji lub nawet przejście na inny rodzaj produkcji (np. inne zboża).
- (195) Fakt, że producenci nasion soi nadal dysponują, przynajmniej formalnie, pewną swobodą uznania w zakresie sprzedaży za granicę oraz że bardzo ograniczony wywóz rzeczywiście istniał, nie podważa głównego wniosku dotyczącego zaistnienia powierzenia lub wyznaczenia zgodnie z orzecnictwem WTO ⁽⁸⁰⁾.
- (196) Ponadto podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja przeanalizowała wpływ podaży nasion soi wynikający ze środków stosowanych przez rząd Argentyny na cenę krajową nasion soi w Argentynie.
- (197) Komisja zastosowała średnią cenę krajową nasion soi w Argentynie opartą na danych miesięcznych, które pochodzą z giełdy zbożowej Buenos Aires dla Rosario, Bahia Blanca i Quequen i które zostały dostarczone przez rząd Argentyny.
- (198) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu objęci próbą producenci eksportujący dokonywali przywozu pewnych ilości nasion soi. Chociaż przedsiębiorstwa nie wykorzystywały tego przywożonego towaru do produkcji biodiesla – używano go do produkcji oleju sojowego, który następnie wywożono – jego cenę można byłoby uznać za reprezentatywną, ponieważ nasiona soi były przywożone w celu poddania ich rozdrobnieniu, a następnie ponownego wywiezienia w postaci oleju sojowego, ich cena zaś odzwierciedlała cenę nasion soi na rynku światowym (Zatoka Meksykańska).
- (199) Na wykresie 3 poniżej przedstawiono wahania cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (z wyjątkiem miesięcy, w których nie zgłoszono ceny krajowej) oraz różnicę cen między argentyńską ceną krajową a ceną na rynku światowym.

⁽⁸⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, DS 296, „US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS” [Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących DRAM], pkt 7.38. Chociaż sprawozdanie zespołu orzekającego było przedmiotem odwołania, nie odwołano się w szczególności od tego wniosku.

Wykres 3

Argentyńska cena krajowa w porównaniu z ceną na rynku światowym

Źródło: odpowiedzi rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące argentyńskiej ceny krajowej, odpowiedzi objętych próbą producentów eksportujących na pytania o cenę importową zawarte w kwestionariuszu oraz wskaźnik dla Zatoki Meksykańskiej podany na stronie internetowej Sekretariatu ds. Rolnictwa, Produkcji Zwierzęcej i Rybołówstwa (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_a_gropecuarios/areas/granos/_archivos/000057_Precios%20Internacionales/_series/_golfo_mex/golfo_mexico.php).

- (200) Na wykresie 3 przedstawiono różnicę w cenie między argentyńską ceną krajową a ceną na rynku światowym, a także ceną importową CIF objętych próbą producentów eksportujących w całym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Polityka rządu Argentyny polegająca na ukierunkowywaniu uniemożliwia producentom nasion soi osiąganie zysków wynikających z cen na rynku światowym. Producenci nasion soi są w rzeczywistości pozbawieni możliwości racjonalnego wyboru w kwestii sprzedaży na rynkach międzynarodowych po znacznie wyższych cenach.
- (201) Zamiast tego osiągają oni porównywalne zyski zarówno na rynku krajowym, jak i międzynarodowym kosztem obniżenia cen krajowych o kwotę podatku wywozowego. W ten sposób rząd Argentyny ogranicza ceny krajowe z korzyścią dla krajowego przemysłu przetwórczego.
- (202) Rząd Argentyny wyznacza producentom nasion soi takie zadanie poprzez powstrzymywanie ich od dokonywania racjonalnych wyborów. Ponadto, jak wynika z wykresu, różnica pomiędzy cenami krajowymi a cenami międzynarodowymi nie tylko utrzymywała się na stałym poziomie przez okres objęty dochodzeniem przeglądowym, lecz także chroniła przemysł biodiesla i wszystkie inne gałęzie przemysłu przetwórczego (takie jak sektor rozdrabniarek, połączony głównie z sektorem produkcji biodiesla) przed wyższymi cenami na rynku międzynarodowym.
- (203) W konsekwencji zestaw środków stosowanych przez rząd Argentyny doprowadził do osiągnięcia ich z góry określonego celu, a mianowicie obniżenia cen krajowych w kontekście rosnących cen międzynarodowych z korzyścią dla krajowego przemysłu o wysokiej wartości dodanej, w tym dla przemysłu biodiesla.
- (204) W świetle powyższego Komisja uznała, że producentom nasion soi w Argentynie powierzono lub wyznaczono zadanie polegające na zapewnianiu dostaw nasion soi krajowemu przemysłowi biodiesla za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

- (205) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO uznała, że w obecnym przeglądzie wygaśnięcia Komisja – w przeciwieństwie do pierwotnego dochodzenia ⁽⁸¹⁾ – nie stwierdziła, iż producenci nasion soi nie będą mieli swobody ustalania ceny nasion soi. CARBIO zauważyła, że objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili podczas weryfikacji, iż nabywcy i sprzedawcy nasion soi swobodnie dokonują transakcji i ustalają ceny. Ponadto zdaniem CARBIO podatek wywozowy nie pozbawia dostawców nasion soi racjonalnego wyboru i nie podważa ich zdolności do wywozu, jak wykazano w tabeli 1 i motywie 195. Ponadto producenci mieli swobodę decydowania o tym, co mają uprawiać.
- (206) Wbrew temu, co twierdzono, Komisja uznała w motywie 161, że – podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu – cena krajowa nasion soi utrzymuje się poniżej ceny na rynku światowym, a producenci nasion soi nie mają swobody ustalania ceny eksportowej ze względu na podatek wywozowy. Wyjaśnienia objętych próbą producentów eksportujących nie były sprzeczne z tymi dwoma ustaleniami. Ponadto Komisja wyjaśniła już w motywach 161 i 193–195, w jaki sposób rząd Argentyny ograniczył swobodę działania producentów nasion soi. Ponadto swoboda decydowania o gatunkach roślin, które mają być uprawiane, nie odwołała Komisji od stwierdzenia (w motywie 135 powyżej), że wielkości bilansujące wywóz przyczyniły się do sprzyjania produkcji nasion soi kosztem kukurydzy i pszenicy. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (207) Rząd Argentyny twierdził, że braku dowodów na działanie rządu Argentyny mające na celu wspieranie działalności eksportowej producentów nasion soi nie należy traktować jako dowodu na to, że jest inaczej. Ponadto według rządu Argentyny Komisja nie wzięła pod uwagę, że międzynarodowy rynek towarowy jest złożony, a producenci nasion soi nie uczestniczą w nim bezpośrednio, lecz za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych.
- (208) Komisja zauważyła, że jej ustalenie dotyczyło stopnia, w jakim swoboda działania producentów nasion soi została ograniczona przez rząd Argentyny, w oparciu o pozytywne dowody zebrane w kontekście dochodzenia – a nie wobec ich braku – natomiast rząd Argentyny nie przedstawił żadnych dalszych dowodów po ostatecznym ujawnieniu. Fakt, że międzynarodowy rynek towarowy jest ogólnie dostępny za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych, nie powinien uniemożliwiać wywozu producentom nasion soi. Istotnie, argentyńscy producenci eksportujący biodiesel na ogół dokonują wywozu za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- 3.3.1.3.4. Funkcje, które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, i praktyka, która nie różni się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez władzę publiczną
- (209) Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu ⁽⁸²⁾, Komisja uznała, że zapewnianie dostaw nasion soi znajdujących się na terytorium Argentyny argentyńskiemu przemysłowi biodiesla stanowi funkcję, która jest zazwyczaj powierzana rządowi, ze względu na fakt, że w ramach ogólnego prawa międzynarodowego państwa sprawują suwerenną władzę na swoimi zasobami naturalnymi. Zamiast bezpośredniego zapewniania przemysłowi biodiesla dostaw surowców, aby osiągnąć cele polityki publicznej rządu Argentyny, tj. pobudzenie rozwoju przemysłu biodiesla, w tym jego potencjału eksportowego, rząd Argentyny za pośrednictwem szeregu środków skłania podmioty prywatne do takiego postępowania w jego imieniu, wykonując w ten sposób funkcję, która w rzeczywistości nie różni się od praktyk zwykle stosowanych przez rządy i wiąże się z poświęceniem dochodów.
- (210) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził, że zapewnianie dostaw nasion soi nie jest funkcją, którą zazwyczaj przyznaje się władzy publicznej, ponieważ rząd Argentyny nie uczestniczył w działaniach dotyczących produkcji nasion soi. Podobnie według CARBIO Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na to, iż decyzje podjęte przez prywatnych dostawców w odniesieniu do produkcji i sprzedaży nasion soi, uprawianych na gruntach prywatnych w Argentynie, odzwierciedlają funkcję, która zazwyczaj pełniona jest przez rząd Argentyny. Zdaniem rządu Argentyny i CARBIO sam fakt, że państwo może wykonywać uprawnienia regulacyjne w odniesieniu do zasobów naturalnych na swoim terytorium, nie oznacza, że zapewnianie dostaw tych zasobów naturalnych przedsiębiorstwom prywatnym jest również funkcją zazwyczaj przyznaną władzy publicznej. Przeciwnie, komercyjna eksploatacja, dystrybucja i sprzedaż zasobów naturalnych jest funkcją, którą zazwyczaj przyznaje się przedsiębiorstwom prywatnym, przy czym rola państwa ogranicza się do regulacji i nadzoru. Innymi słowy, o ile regulacja zasobów naturalnych i nadzór nad nimi są funkcją, którą zazwyczaj przyznaje się władzy publicznej, o tyle bezpośrednie uczestniczenie w dostarczaniu zasobów naturalnych podmiotom prywatnym nie należy do rządu.

⁽⁸¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 125.

⁽⁸²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 164.

- (211) Po pierwsze, w odniesieniu do argumentów, że rząd Argentyny nie uczestniczył w produkcji nasion soi, że dostawcy są podmiotami prywatnymi i że sprzedają nasiona soi uprawiane na gruntach prywatnych, Komisja zauważyła, że rząd Argentyny powierzył lub wyznaczył producentom nasion soi wykonywanie funkcji polegającej na osiągnięciu określonego celu polityki. Takie zapewnianie dostaw nasion soi przez producentów nasion soi, którym powierzono wykonywanie funkcji, nie różniło się od sytuacji, w której rząd Argentyny był bezpośrednio producentem nasion soi. Ponadto Komisja nie zgadza się ze sztucznym rozróżnieniem dokonany przez CARBIO, zgodnie z którym komercyjna eksploatacja, dystrybucja i sprzedaż zasobów naturalnych nie jest funkcją, którą zazwyczaj przyznaje się władzy publicznej, ograniczającą się do regulowania i nadzorowania zasobów naturalnych. Takie podejście skutkowałoby sytuacją, w której dostarczanie towarów lub świadczenie usług za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nigdy nie mogłoby zostać uznane za funkcję przyznaną władzy publicznej, ponieważ funkcją państwa byłoby po prostu uregulowanie dostarczania takich towarów lub usług. Komisja nie zaakceptowała takiego rozróżnienia i uznała, że właśnie z racji wykonywania przez rząd Argentyny uprawnień regulacyjnych w zakresie zapewniania dostaw nasion soi takie zapewnianie dostaw nasion soi można traktować jako funkcję zazwyczaj przyznaną władzy publicznej. W tym kontekście fakt, że odbiorcami tego towaru są podmioty prywatne, a nie państwowe, nie ma wpływu na powyższy wniosek, ponieważ nie ma on znaczenia dla celu polityki, jakim jest rozwój przemysłu biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.3.5. Wnioski w sprawie wkładu finansowego

- (212) Za pośrednictwem zestawu środków, w tym podatków wywozowych, ograniczeń ilościowych, subsydiów dla producentów krajowych oraz deklaracji politycznych, rząd Argentyny skłonił krajowych producentów nasion soi do sprzedaży nasion soi na rynku lokalnym i „powierzył” lub „wyznaczył” im zadanie polegające na zapewnianiu dostaw tego surowca w Argentynie za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Przedmiotowe środki przyniosły pożądany skutek, jakim było zakłócenie rynku krajowego nasion soi w Argentynie i obniżenie cen do sztucznie niskiego poziomu z korzyścią dla przemysłu przetwórczego biodiesla. Funkcję polegającą na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia zazwyczaj przyznaje się władzy publicznej z uwagi na cel publiczny, jakim jest wspieranie przemysłu biodiesla. Ponadto praktyka producentów nasion soi polegająca na wykonywaniu tej funkcji nie różni się pod żadnym względem od praktyk zwykle stosowanych przez rządy przy realizacji podobnych celów polityki poprzez inne formy wsparcia (takie jak dotacje lub utracone dochody).
- (213) Komisja stwierdziła zatem, że rząd Argentyny zapewnił pośredni wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z interpretacją i stosowaniem wynikającym z odpowiednich standardów WTO na mocy art. 1.1 lit. a) ppkt (iv) porozumienia SCM.

3.3.1.4. Wsparcie dochodu lub w zakresie cen

- (214) W pierwotnym dochodzeniu Komisja uznała, że kategorie „wkładu finansowego”/„wsparcia w zakresie dochodów lub cen” nie wykluczają się wzajemnie⁽⁸³⁾. Zgodnie z tą wykładnią oprócz zbadania, czy zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny można określić jako „wkład finansowy” w formie zapewniania dostaw towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, Komisja przeanalizowała również, czy zestaw środków rządu Argentyny można również określić jako wsparcie w zakresie dochodów lub cen wchodzące w zakres art. 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia podstawowego⁽⁸⁴⁾.
- (215) Jak wskazano w memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, Komisja uznała, że w obecnym przeglądzie wygaśnięcia wnioskodawca przedstawił dowody wskazujące na to, że zestaw środków rządu Argentyny można również scharakteryzować jako wsparcie w zakresie dochodów lub cen zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja zbadała po pierwsze, czy rząd Argentyny nadal wykazywał zamiar wspierania tworzenia i rozwoju przemysłu biodiesla, po drugie, jakiego rodzaju środki rząd Argentyny przyjął lub nadal stosował w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w celu wsparcia przemysłu biodiesla, i po trzecie, czy te środki kwalifikują się jako „jakakolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen” w rozumieniu art. XVI GATT 1994.

⁽⁸³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 171–176.

⁽⁸⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 177.

3.3.1.4.1. Zamiar rządu Argentyny dotyczący wsparcia krajowego przemysłu biodiesla

- (216) W pierwotnym dochodzeniu, w kontekście analizy wsparcia w zakresie dochodów lub cen, Komisja przedstawiła przepisy wskazujące na zamiar wsparcia przemysłu biodiesla przez rząd Argentyny, w szczególności dekret nr 1396/2001 ⁽⁸⁵⁾, uchwałę nr 1156/2004 ⁽⁸⁶⁾ i ustawę z 2006 r. w sprawie biopaliw.
- (217) W prowadzonym dochodzeniu, oprócz elementów podkreślonych w kontekście podatku wywozowego w motywach 117–122 oraz wniosków wyciągniętych w kwestii wielkości bilansujących wywóz dla kukurydzy i pszenicy w motywie 136 oraz subsydiów dla producentów nasion soi w motywie 150, Komisja zbadała, czy późniejsze przepisy wykazały, że rząd Argentyny prowadził wyraźną politykę wspierającą rozwój krajowego przemysłu biodiesla. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ustawa z 2006 r. w sprawie biopaliw już nie obowiązywała i została zastąpiona ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw, która regulowała krajowy obowiązek dotyczący biodiesla.
- (218) W motywie 38 Komisja przypomniała już funkcje Sekretariatu ds. Energii, organu odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów na mocy ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw. Do celów analizy wsparcia w zakresie dochodów lub cen Komisja przypomina, że rolą Sekretariatu Energii jest „zapewnić dostępność materiałów do produkcji niezbędnych do przygotowania biopaliw do obowiązkowego mieszania, możliwość arbitrażu i ustanowienia mechanizmów, które uzna za konieczne do tego, by zakup tych biopaliw odbywał się zgodnie z normalnymi i zwyczajowymi warunkami rynkowymi i bez żadnych zakłóceń, określając jako limit, w stosownych przypadkach, cenę eksportową takich materiałów do produkcji pomniejszoną o odpowiednie koszty” ⁽⁸⁷⁾. Funkcja ta uwidacznia, że rząd Argentyny zaplanował produkcję nasion soi w związku z produkcją biodiesla oraz w celu zapewnienia wystarczających dostaw. W tym celu rząd Argentyny został upoważniony do ustalenia maksymalnej ceny materiałów do produkcji biodiesla sprzedawanego w ramach mandatu krajowego odpowiadającej cenie eksportowej takich materiałów do produkcji, po zdyskontowaniu odpowiednich kosztów. Innymi słowy, cena materiałów do produkcji przeznaczonych na rynek krajowy byłaby niższa niż cena materiałów do produkcji przeznaczonych na rynek eksportowy. Z przepisu tego jasno wynika zatem, że zamiarem rządu Argentyny w ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw było wspieranie krajowego przemysłu biodiesla.
- (219) Znajduje to dalsze wyraźne potwierdzenie w art. 16 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw, zatytułowanym „Substytucja przywozu”, w którym upoważnia się Sekretariat ds. Energii do „substytucji przywozu paliw kopalnych biopaliwami” oraz do „promowania inwestycji w celu przetwarzania przemysłowego surowców krajowych” ⁽⁸⁸⁾. Jak potwierdził rząd Argentyny podczas weryfikacji na miejscu, przetwarzanie przemysłowe (*Industrialización*) w kontekście łańcucha wartości nasion soi odnosi się do samego rozdrabniania. W związku z tym w praktyce art. 16 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw odnosi się do promowania inwestycji w rozdrabnianie nasion soi w celu wspierania produkcji biodiesla. Stanowi to kolejny środek wsparcia na rzecz krajowego przemysłu biodiesla.
- (220) Ponadto ocena dotycząca ustalania ceny krajowej biodiesla dokonana w pierwotnym dochodzeniu ⁽⁸⁹⁾ pozostała aktualna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Zgodnie z ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Argentyny w dalszym ciągu ustalał cenę biodiesla sprzedawanego na rynku krajowym w ramach krajowego obowiązku mieszania paliw dotyczącego biodiesla, który stanowi prawie cały krajowy rynek biodiesla.
- (221) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym cenę krajową biodiesla ustalano prawie co miesiąc, bez rozróżnienia między rodzajami przedsiębiorstw, i była ona publicznie dostępna ⁽⁹⁰⁾.

⁽⁸⁵⁾ Decreto 1396/2001, *Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias*.

⁽⁸⁶⁾ *Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, Resolución 1156/2004, Biocombustibles, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones*.

⁽⁸⁷⁾ Art. 3 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽⁸⁸⁾ Art. 16 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽⁸⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 192–195.

⁽⁹⁰⁾ https://glp.se.gob.ar/biocombustible/reporte_precios.php.

- (222) Żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie otrzymał kontyngentu i nie zaopatrywał rynku krajowego w okresie objętym dochodzeniem (choć inni producenci biodiesla z grupy Renova tak robili). Ceny ustalone przez rząd Argentyny na rynku krajowym wydają się jednak wyższe niż średnia cena eksportowa FOB objętych próbą producentów eksportujących w okresach z tą samą ceną krajową – w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – w których zgłaszali oni sprzedaż eksportową, biorąc pod uwagę cenę eksportową FOB zarówno po odliczeniu podatku wywozowego od biodiesla, jak i w wraz z podatkiem wywozowym od biodiesla, z wyjątkiem dwóch okresów, w których ceny krajowe i eksportowe zostały dostosowane.
- (223) W związku z tym, sztucznie ustalając ceny biodiesla krajowego na sztucznie wysokim poziomie, rząd Argentyny prowadził politykę wsparcia cen na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw z sektora biodiesla prowadzących sprzedaż na rynku krajowym.

Wyraźne wsparcie rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla na szczeblu krajowym i na szczeblu prowincjonalnym

- (224) Ponadto wnioskodawca wskazał jako dowody stałego wsparcia ze strony rządu Argentyny na rzecz przemysłu biodiesla (i) program finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla zgodnie z uchwałą nr 947/2023 ⁽⁹¹⁾ oraz (ii) dochody utracone w związku z ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw.
- (225) Stanowią one nowe domniemane programy dotyczące producentów biodiesla. Komisja przeanalizowała je poniżej w celu ustalenia, czy korzyść powstała w ramach tych programów. Aby jednak zrozumieć, czy dostarczyły one dowodów na wsparcie rządu Argentyny na rzecz przemysłu biodiesla, Komisja przeanalizowała ich podstawy prawne – obowiązujące w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – oraz publiczne oświadczenie na ich temat. Dowody pochodzące z ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw przedstawiono w motywach 218 i 219 powyżej. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 313 i 314, art. 22 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw miał przewidywać zwolnienie z podatku od paliw ciekłych i podatku od dwutlenku węgla mającego zastosowanie wyłącznie do biodiesla pochodzenia krajowego mieszanego w paliwach. Podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny zdawał się podzielać ten pogląd. Odpowiedź rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu sugerowała jednak, że zgodnie z art. 4 tytułu III ustawy nr 23 966 ⁽⁹²⁾, biodiesel mieszany w paliwach, zarówno pochodzenia krajowego, jak i importowanego, nigdy nie podlega podatkowi od paliwa ciekłego i podatkowi od dwutlenku węgla, przy czym podatki te są nakładane wyłącznie na benzynę, olej napędowy lub składnik oleju napędowego w mieszanym paliwie, niezależnie od tego, czy taki składnik lub mieszany biodiesel jest pochodzenia krajowego czy importowany. W art. 4 nie przewidziano żadnej stawki dla biodiesla, w przeciwieństwie do innych paliw. Nie było zatem jasne, czy doszło w zakresie nakładania podatku do dyskryminacji ze względu na pochodzenie biodiesla.
- (226) Jak wyjaśniono w motywie 315 poniżej, obliczenie korzyści w ramach tego programu nie było możliwe, ponieważ oczywiste było, że podatek ten został nałożony na paliwo mieszane powstałe w wyniku mieszania na dalszych etapach łańcucha wartości, a nie na poziomie producentów biodiesla. Jednak sam fakt, że biopaliwa, w tym biodiesel (wyraźnie wymienione w art. 4 tytułu III ustawy nr 23 966), są objęte od zakresu stosowania podatku od paliw ciekłych i podatku od dwutlenku węgla, świadczy o wyraźnym zamiarze rządu Argentyny, by sprzyjać konsumpcji biodiesla, w szczególności biodiesla pochodzenia krajowego, a tym samym wspierać krajowy przemysł biodiesla.
- (227) Jeżeli zaś chodzi o program finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla, jego deklarowanym celem było „zaoferowanie lepszych warunków finansowania zakupu niezbędnych materiałów do produkcji biodiesla na potrzeby obowiązkowego mieszania z olejem napędowym zgodnie z ustawą nr 27 640” ⁽⁹³⁾. Przy okazji ceremonii wdrożenia programu prezes Banco de la Nación Argentina (zwanego dalej „BNA”), jednego z największych banków tego kraju i będącego w całości własnością państwa, wyraźnie oznajmił, że celem kredytu jest „tworzenie większej liczby miejsc pracy i umożliwienie dalszego eksportu, a także ratowanie rynku walutowego” ⁽⁹⁴⁾. Wynika z tego, że nie ma wątpliwości co do faktu, że program finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla miał na celu

⁽⁹¹⁾ Ministerio de Economía, Resolución 947/2023, RESOL-2023-947-APN-MEC.

⁽⁹²⁾ Ley N° 23.966, Financiamiento del Regimen Nacional e Prevision Social. Afectacion del I.V.A. Impuesto sobre Combustibles Liquidos y Gas Natural. Modificaciones a la Ley del Fondo Nacional de la Vivienda. Derogacion de Regimenes de Jubilaciones Especiales. Impuesto sobre los Bienes Personales no incorporado al Proceso Economico. Destino de los recursos de privatizaciones. Modificacion de la Ley de Tasas Judiciales.

⁽⁹³⁾ Art. 1 uchwały nr 947/2023.

⁽⁹⁴⁾ <https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel>.

wspieranie przemysłu biodiesla poprzez oferowanie lepszych warunków finansowania, a w szczególności wspieranie wywozu biodiesla. Podczas gdy w motywie 311 poniżej Komisja stwierdziła, że objęci próbą producenci eksportujący nie skorzystali z programu finansowania, program obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w odniesieniu do kwalifikujących się producentów biodiesla, a zatem stanowił ważny dowód dotyczący wsparcia w zakresie dochodów lub cen.

(228) Ponadto wnioskodawca twierdził, że pewne działania administracji na szczeblu prowincji wskazują na to, że wsparcie dla przemysłu biodiesla było obecne również na szczeblu prowincji.

(229) W szczególności wnioskodawca poinformował, że po pierwsze, prowincja Santa Fe uruchomiła program mający na celu wykorzystanie biodiesla w czystej postaci jako paliwa do wszystkich autobusów publicznych (B100) ⁽⁹⁵⁾.

(230) Po drugie, prowincja Córdoba ogłosiła finansowanie kredytów na wspieranie lokalnej produkcji i konsumpcji biodiesla ⁽⁹⁶⁾.

(231) Po trzecie, ponownie prowincja Córdoba wdrożyła swoją politykę wspierania biopaliw w drodze ustawy prowincjonalnej nr 10721 ⁽⁹⁷⁾, która miała na celu konsolidację produkcji biodiesla oraz promowanie zastępowania paliw kopalnych biodieslem. Ustawa prowincjonalna nr 10721 określa szereg celów, w tym konsolidację produkcji biopaliw oraz „promowanie stopniowego zastępowania paliw kopalnych poprzez [...] preferencyjne zużycie biopaliw, przyczyniając się do ich masowego wykorzystania” (wyróżnienie dodane) ⁽⁹⁸⁾.

(232) Wszystkie te środki na szczeblu prowincji uruchomiono po pierwotnym dochodzeniu.

(233) Jeśli chodzi o nowy środek stosowany przez prowincję Santa Fe, miał on na celu wspieranie „masowego wykorzystania biopaliw (biodiesla [...])” ⁽⁹⁹⁾ w różnych sektorach gospodarki, w tym w sektorze transportu publicznego i floty. Ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 14010 przewidywała nie tylko wymóg stosowania biodiesla w czystej postaci (B100) jako paliwa w transporcie publicznym i pojazdach wykorzystywanych do realizacji przetargów publicznych, ale również możliwość przyznania „zwolnienia od lub obniżenia podatku dochodowego brutto, opłaty skarbowej lub podatku od pojedynczych pojazdów” przedsiębiorstwom, które przyczyniły się do realizacji celów ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 14010 ⁽¹⁰⁰⁾. Taki wkład mierzony był na podstawie inwestycji realizowanych przez te przedsiębiorstwa w celu zwiększenia wykorzystania biodiesla w ich działalności. W związku z tym ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 14010, nagradzając za pomocą zwolnień podatkowych inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa prywatne, aktywnie sprzyjała wykorzystywaniu biodiesla (a tym samym sprzedaży biodiesla w prowincji) w wielu sektorach gospodarki w prowincji. W związku z tym, chociaż zwolnienia od podatku prowincji Santa Fe, z których korzystali producenci biodiesla, zostały szczegółowo przeanalizowane w motywach 270–289, w kontekście badania wsparcia w zakresie dochodów lub cen ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 14010 wskazywała na realizację na szczeblu prowincji zamiaru wsparcia przemysłu biodiesla przez rząd Argentyny.

(234) Jeżeli chodzi o nowe środki wprowadzone przez prowincję Córdoba, we wniosku wnioskodawca przyznał, że dowody na subsydia z prowincji Córdoba zostały odrzucone w pierwotnym dochodzeniu ze względu na to, że objęci próbą producenci eksportujący nie korzystali z przepisów prowincji Córdoba ⁽¹⁰¹⁾. Niemniej jednak wnioskodawca utrzymywał, że elementy te pozostają przedmiotem zainteresowania, ponieważ wskazują na lokalne zastosowanie krajowej polityki w zakresie biopaliw, i mogą być istotne w przypadku, gdy w przeglądzie wygaśnięcia producenci objęci próbą będą inni.

⁽⁹⁵⁾ Ley provincial 14010, Creación del Programa Provincial de Uso Sustentable de Biocombustibles („ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 14010”).

⁽⁹⁶⁾ <https://biodiesel.com.ar/15931/powerbioempresa-lider-en-la-fabricacion-de-plantas-de-biodiesel-que-acompana-el-programa-de-autocomsumo-de-biodiesel-100-que-impulsa-el-gobierno-de-cordoba>.

⁽⁹⁷⁾ Ley provincial 10721, Ley de Promoción y Desarrollo para la Producción y Consumo de Biocombustibles y Bioenergía („ustawa prowincjonalna Córdoba nr 10721”).

⁽⁹⁸⁾ Art. 2 lit. n) ustawy prowincjonalnej Córdoba nr 10721.

⁽⁹⁹⁾ Art. 1 ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 14010.

⁽¹⁰⁰⁾ Art. 5 ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 14010.

⁽¹⁰¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 281.

- (235) Komisja zauważyła, że chociaż próba zmieniła się w porównaniu z próbą w pierwotnym dochodzeniu, żaden objęty próbą producent eksportujący w obecnym przeglądzie wygaśnięcia nie produkował biodiesla w prowincji Córdoba. W związku z tym nie mogli oni korzystać z programów wskazanych w niniejszym dokumencie. Subsydia przyznane przez prowincję Córdoba, o których ponowne zbadanie wnioskodawca zwrócił się do Komisji, różniły się jednak od subsydiów zgłoszonych w niniejszym dokumencie i zostały omówione w motywach 297–299 poniżej. Objęci próbą producenci eksportujący w obecnym przeglądzie wygaśnięcia również nie mogli skorzystać z subsydiów zgłoszonych w niniejszym dokumencie, ponieważ nie byli zlokalizowani w prowincji Córdoba. Nie można jednak wykluczyć, że inni producenci biodiesla mający siedzibę w prowincji Córdoba mogli z nich skorzystać w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym, wyłącznie w kontekście badania wsparcia w zakresie dochodów lub cen, Komisja uznała, że środki te wykazały realizację na szczeblu prowincji zamiaru wsparcia przemysłu biodiesla przez rząd Argentyny.

Wniosek dotyczący zamiaru rządu Argentyny dotyczącego wsparcia krajowego przemysłu biodiesla

- (236) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że zamiar rządu Argentyny dotyczący wspierania rozwoju argentyńskiego przemysłu biodiesla nadal był oczywisty również w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.3.1.4.2. Środki wsparcia dla przemysłu biodiesla

- (237) Jak omówiono w motywach 216–236, zamiar wsparcia przemysłu biodiesla przez rząd Argentyny był widoczny w licznych środkach, w tym środkach sztucznie zakłócających rynek krajowy nasion soi, ustalaniu cen biodiesla sprzedawanego w ramach krajowego obowiązku mieszania paliw, programie finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla zgodnie z uchwałą nr 947/2023, dochodach utraconych w związku z ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw oraz środkach wprowadzonych przez prowincje Santa Fe i Córdoba. Środki te bezpośrednio lub pośrednio wspierały dochody producentów biodiesla. Ponadto na mocy ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw rząd Argentyny kontynuował system promowania produkcji biodiesla ustanowiony na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw. Na podstawie dostępnych informacji Komisja stwierdza zatem, że w latach następujących po pierwotnym dochodzeniu rząd Argentyny nadal wprowadzał zestaw środków w celu stworzenia, rozwijania i wspierania przemysłu biodiesla.

3.3.1.4.3. Zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny kwalifikuje się jako „jakakolwiek forma wsparcia w zakresie dochodów lub cen” w rozumieniu art. XVI GATT 1994.

- (238) Za pośrednictwem zestawu środków opisanych w motywach 216–236 rząd Argentyny zapewnia wsparcie w zakresie dochodów na rzecz przemysłu biodiesla.

- (239) Ponadto – na mocy ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw – rząd Argentyny kontynuował obowiązek mieszania paliw, zgodnie z którym przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem w Argentynie muszą kupować biodiesel po sztucznie zawyżonych cenach określonych przez rząd Argentyny, zapewniając wsparcie cenowe dla przemysłu biodiesla.

- (240) Wszystkie te środki pokazują, że argentyński przemysł biodiesla jest wspierany i sztucznie stymulowany.

- (241) Komisja stwierdziła zatem, że za pośrednictwem zestawu wyżej wspomnianych środków rząd Argentyny bezpośrednio lub pośrednio udziela wsparcia w zakresie dochodów lub cen na rzecz przemysłu biodiesla, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia jego konkurencyjności.

- (242) Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, regulując krajowy rynek biodiesla i przyznając kontyngenty jedynie mniejszym przedsiębiorstwom produkującym biodiesel, rząd Argentyny stworzył sektor przemysłu, w którym największym producentom uniemożliwia się sprzedaż krajową, a zatem są oni całkowicie zorientowani na wywóz, co tym samym zwiększa konkurencyjność eksportową przemysłu biodiesla ⁽¹⁰²⁾.

⁽¹⁰²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 199.

Tabela 2

Argentyńska produkcja i wywóz biodiesla (w tonach)

Rok	Produkcja	Łączny wywóz	Wywóz do Unii	Eksport do państw trzecich	Wywóz (% produkcji)
2020	1 157 364	597 205	596 892	313	52 %
2021	1 723 665	1 269 570	1 269 228	342	74 %
2022	1 909 618	1 236 410	1 236 180	230	65 %
ODP	1 184 444	575 304	555 283	20 021	49 %

Źródło: odpowiedź rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu, dane pochodzące z różnych publicznie dostępnych argentyńskich baz danych.

(243) Jak pokazano w tabeli 2, przemysł biodiesla nadal był przemysłem zorientowanym na wywóz. Od 2020 r. wywożono do 74 % produkcji, w zależności od roku, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wywożono prawie połowę produkcji. Objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (w którym istniało zobowiązanie) ceny w Unii będącej jedynym miejscem przeznaczenia ich wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, były niskie i producenci ci, aby móc osiągnąć zysk, na ogół dokonywali wywozu tylko wtedy, gdy ceny były wystarczająco wysokie w porównaniu z minimalną ceną importową obowiązującą na podstawie zobowiązania. Jednocześnie do połowy października 2022 r. wyższa obowiązkowa zawartość biodiesla w mieszance paliwa (12,5 %) i możliwość udzielenia dodatkowego mandatu również przedsiębiorstwom zazwyczaj nieuczestniczącym w krajowym obowiązku mieszania paliw oznaczały, że większa część produkcji trafiła do konsumpcji krajowej, a nie na wywóz. Z tego powodu odsetek wywozu w stosunku do produkcji jest niższy w porównaniu z poprzednimi latami. Podobną sytuację można zaobserwować w 2020 r., kiedy to obowiązkowa zawartość biodiesla w mieszance paliwa wynosiła 10 % zgodnie z ustawą z 2006 r. w sprawie biopaliw, a w 2021 r. w ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw obniżono ją do 5 % (następnie wzrosła do 7,5 % od czerwca 2022 r.). W tym kontekście wyższa obowiązkowa zawartość biodiesla w mieszance oznacza większą konsumpcję krajową, podczas gdy niższa stanowi zachętę do wywozu. W związku z tym rząd Argentyny, obniżając obowiązkową zawartość biodiesla w mieszance na podstawie ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw, jeszcze bardziej ukierunkował argentyński przemysł biodiesla na wywóz. Niższe poziomy produkcji i całkowitego wywozu w ujęciu bezwzględnym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynikały z ogólnego spadku produkcji spowodowanego suszą w Argentynie, co wpłynęło na surowiec do produkcji biodiesla, tj. nasiona soi.

(244) Wsparcie dla krajowego przemysłu biodiesla sprzyjało zatem wywozowi biodiesla, wskutek czego producenci biodiesla byli w stanie nieuczciwie konkurować z producentami biodiesla w innych państwach, którzy nie odnoszą korzyści wynikających z niższych cen surowców. Argentyński przemysł biodiesla nadal koncentruje się głównie na rynkach eksportowych, a w szczególności na rynku Unii.

3.3.1.4.4. Wniosek dotyczący wsparcia w zakresie dochodów lub cen

(245) Rząd Argentyny twierdził, że zakwalifikowanie podatków wywozowych jako wsparcia w zakresie dochodów lub cen dla przemysłu biodiesla było sprzeczne z rolą podatku wywozowego od biodiesla w powierzaniu lub wyznaczaniu wykonywania funkcji, ponieważ obniżyło ceny uzyskiwane przez przemysł biodiesla.

(246) Komisja zauważyła, że analiza powierzenia lub wyznaczenia wykonywania funkcji koncentrowała się na podatku wywozowym od nasion soi, a nie biodiesla, oraz na jego konsekwencjach dla zapewniania dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, co prowadziło do niższych kosztów i wyższych zysków/dochodów. Dlatego też ten sam podatek wywozowy, jak również inne środki wsparcia, przyczyniły się do zapewnienia przez rząd Argentyny wsparcia w zakresie dochodów lub cen. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

(247) W związku z tym Komisja stwierdziła, że poprzez zestaw środków rząd Argentyny nadal bezpośrednio lub pośrednio zapewniał przemysłowi biodiesla wsparcie w zakresie dochodów lub cen w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego, co skutkowało wywozem większości produkcji krajowej.

- (248) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził, że większość środków przemawiających za ustaleniem wsparcia w zakresie dochodów lub cen odnosi się do rynku krajowego, w którym eksporterzy biodiesla nie mogli uczestniczyć. Dotyczyło to w szczególności zawartego w motywie 218 ustalenia w odniesieniu do ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw, która zapewnia materiały do produkcji biodiesla na rynek krajowy. Rząd Argentyny twierdził również, że Sekretariat nie ma uprawnień w zakresie nasion soi, ponieważ nie jest to bezpośredni materiał do produkcji biodiesla, oraz że limit cenowy ma zastosowanie do materiałów do produkcji biodiesla w ramach obowiązku mieszania paliw, a nie do samego biodiesla. Taki limit cenowy miał zastosowanie tylko wtedy, gdy warunki rynkowe zakupu materiałów do produkcji nie znajdowały zastosowania.
- (249) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W toku dochodzenia wykazano, że poszczególne przedsiębiorstwa należące do grup objętych próbą producentów eksportujących uczestniczyły w rynku krajowym biodiesla. Ponadto ustawa z 2021 r. w sprawie biopaliw ma wpływ na eksporterów, ponieważ zakazuje podmiotom eksportującym uczestnictwa w rynku krajowym, a tym samym zobowiązuje je do wywozu. Ponadto wsparcie na rzecz dostaw materiałów do produkcji biodiesla przeznaczonego na rynek krajowy sprzyja również poszczególnym przedsiębiorstwom należącym do grup objętych próbą producentów eksportujących. Jeżeli chodzi o uprawnienia Sekretariatu w odniesieniu do materiałów do produkcji biodiesla, rząd Argentyny nie wyjaśnił, jaki jest cel tego przepisu prawnego, jeśli nie chodzi o bezpieczeństwo dostaw i limit cenowy dla nasion soi. Rząd Argentyny nie określił, jakie są materiały do produkcji inne niż nasiona soi, do których odnosi się przepis prawny. Ponadto biodiesel sprzedany w ramach realizacji obowiązku mieszania paliw sprzedano już po cenie regulowanej przez rząd i nie był potrzebny dodatkowy limit cenowy ustalony przez Sekretariat. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.5. Korzyść

- (250) Po ustaleniu, że zestaw środków opisanych w motywach 101–150 powyżej stanowi wkład finansowy rządu Argentyny w formie powierzenia lub wyznaczenia wykonywania funkcji prywatnym jednostkom lub że zestaw środków opisany w motywach 216–236 stanowi wsparcie w zakresie dochodów lub cen, Komisja obliczyła kwotę subsydiów w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcy, której istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (251) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu i ponieważ większość środków przyjętych przez rząd Argentyny miała na celu sztuczne obniżenie ceny krajowej nasion soi prowadzące do zwiększenia dochodów argentyńskich producentów biodiesla, Komisja zbadała, czy wsparcie rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla stanowiło przyznanie korzyści poprzez odniesienie do różnicy pomiędzy cenami płaconymi przez krajowych producentów biodiesla a wartością odniesienia opartą na panujących w Argentynie warunkach rynkowych dotyczących nasion soi.
- (252) Komisja obliczyła najpierw średnią ważoną cenę zakupu nasion soi płaconą przez objętych próbą argentyńskich producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Średnia ważona została obliczona w ujęciu miesięcznym oraz z uwzględnieniem dostawy od producentów nasion soi do zakładu produkcji biodiesla w Argentynie.
- (253) Średnią cenę zakupu ustalono na podstawie cen netto bez VAT oraz ilości wskazanych w wykazach faktur za indywidualne transakcje przedłożonych przez objętych próbą argentyńskich producentów eksportujących i zweryfikowanych podczas wizyt weryfikacyjnych.
- (254) Taka średnia cena wymagała porównania z odpowiednią wartością odniesienia. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja zastosowała miesięczną średnią ważoną cenę nasion soi przywożonych przez objętych próbą producentów eksportujących. Rzeczywiście były one przywożone zgodnie z regułą CIF i miały średnio ten sam poziom cen niezależnie od pochodzenia. Rzeczywiste ceny importowe nasion soi dostarczonych na warunkach CIF do tłoczni były na takim samym poziomie cenowym jak cena na rynku światowym, która jest notowana jako cena w Zatoce Meksykańskiej. Przywóz nasion soi stanowił znaczną wielkość zakupów objętych próbą producentów eksportujących, tj. 38 %, co stanowi wyższy odsetek w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem ze względu na suszę mającą wpływ na okres objęty dochodzeniem przeglądowym. Zakupy te obejmowały setki transakcji.

- (255) Komisja uznała zatem, że ceny rzeczywiste płacone przez objętych próbą producentów eksportujących za przywożone nasiona soi uznaje się za odzwierciedlające niezakłócone warunki rynkowe w Argentynie, z uwzględnieniem powszechnie stosowanych opłat za dostawę ujętych w cenie końcowej ⁽¹⁰³⁾.
- (256) Fakt, że nasiona soi przywożone przez objętych próbą producentów eksportujących nie były wykorzystywane do produkcji biodiesla, lecz do produkcji oleju sojowego, nie zmienia tego wniosku, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym popyt na nasiona soi do produkcji biodiesla w Argentynie był w pełni zaspokajany przez krajową podaż nasion soi. Jednocześnie między różnymi dostępnymi rodzajami nasion soi nie ma różnic w jakości, które sprawiałaby, że przywożona soja nie nadawałaby się do produkcji biodiesla. W związku z tym Komisja uznała, że zakupy te stanowiły właściwą wartość odniesienia.
- (257) Na tej podstawie Komisja zastosowała cenę rzeczywistą, po której objęci próbą producenci eksportujący przywozili nasiona soi do Argentyny z państw sąsiadujących, jako najbliższą możliwą wartość odniesienia dla niezakłóconych argentyńskich cen krajowych tych produktów. Jak wyjaśniono w motywie 254, ceny te były na tym samym poziomie co ceny na rynku światowym.
- (258) Następnie Komisja porównała cenę płaconą przez producentów argentyńskich za nasiona soi produkowane w kraju ze średnią ważoną rzeczywistą ceną importową nasion soi w ujęciu miesięcznym. Przywóz ten w całości odbywał się w ramach systemu czasowego przywozu i w związku z tym nie podlegał należnościami celnym przywozowym. Uznano, że rzeczywista cena płacona przez objętych próbą producentów eksportujących odpowiada warunkom rynkowym obowiązującym w Argentynie.
- (259) Całkowita kwota różnicy stanowi „oszczędności” uzyskane przez argentyńskich producentów biodiesla, którzy kupują nasiona soi na zakłóconym rynku argentyńskim, w porównaniu z ceną, jaką zapłaciliby w przypadku braku zakłóceń. Ostatecznie ta całkowita kwota stanowi korzyść przyznaną przez rząd Argentyny argentyńskim producentom w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (260) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja przydzieliła te kwoty subsydiów poza łącznym obrotem z produkcji nasion soi objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem jako odpowiednim mianownikiem, ponieważ subsydlum zapewniało korzyść w odniesieniu do całej produkcji nasion soi, a nie tylko produktu objętego postępowaniem lub produkcji przeznaczonej na wywóz.
- (261) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny i CARBIO twierdziły, że Komisja nie przedstawiła wystarczających powodów na poparcie wniosku, że średnie ceny importowe odzwierciedlały panujące warunki rynkowe, a także powołały się na brak zakłóceń i wskazały, że (i) ceny importowe były zgodne z cenami światowymi oraz (ii) stanowiły znaczną wielkość zakupów objętych próbą producentów eksportujących. Zdaniem CARBIO takie rozumowanie jest sprzeczne z ustaleniem Komisji zawartym w motywie 190, zgodnie z którym nasiona soi produkowane w kraju w pełni zaspokajały popyt krajowy na materiał do krajowej produkcji biodiesla oraz że przywożone nasiona soi nie były wykorzystywane do produkcji biodiesla.
- (262) Wbrew takim twierdzeniom Komisja wyjaśniła w motywie 254, dlaczego cena importowa nasion soi faktycznie płacona przez objętych próbą producentów eksportujących odzwierciedlała panujące warunki rynkowe. Ponadto fakt, że ceny importowe były zgodne z cenami światowymi – w przeciwieństwie do argentyńskich cen krajowych – oraz że przywóz stanowił znaczną część zakupów objętych próbą producentów eksportujących, stanowią kluczowe elementy pozwalające ustalić, że wartość odniesienia odzwierciedla istniejące warunki rynkowe. Fakt, że przywożonych nasion soi nie wykorzystywano do produkcji biodiesla, nie wyklucza tego wniosku, ponieważ przywożone nasiona soi były rozdrabniane w tych samych zakładach rozdrabniania co nasiona soi produkowane w kraju, które zostały wykorzystane do produkcji biodiesla. W związku z tym, oprócz ustaleń Komisji przypomnianych przez CARBIO, w motywie 258 Komisja wzięła również pod uwagę fakt, że przywożone nasiona soi były dostarczane do portów w pobliżu zakładów wykorzystywanych do rozdrabniania nasion soi – zarówno krajowych, jak i przywożonych do produkcji biodiesla. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽¹⁰³⁾ Zob. w tym względzie ustalenia Organu Apelacyjnego zawarte w dokumencie WT/DS436/AB/R USA – Środki wyrównawcze wobec przywozu z Indii niektórych płaskich wyrobów walcowanych na gorąco ze stali, 8 grudnia 2014 r., pkt 4.292–4.322.

- (263) Ponadto CARBIO twierdziła, że średnie ceny importowe nasion soi nie stanowią odpowiedniej wartości odniesienia, ponieważ nie odzwierciedlają warunków rynkowych w Argentynie. W szczególności przywóz nasion soi odbywał się w ramach systemu czasowego przywozu, a przywożone nasiona soi nie były wykorzystywane do produkcji biodiesla i były dostarczane na warunkach CIF, podczas gdy krajowy zakup nasion soi nie wymagał ponoszenia międzynarodowych opłat za dostawę.
- (264) Komisja zauważyła, że opisała już w motywie 262, dlaczego uznała, że ceny importowe nasion soi odzwierciedlają warunki rynkowe panujące w Argentynie. Ponadto Komisja uznała cenę importową CIF za odpowiednią, ponieważ odzwierciedlała ona cenę w zakładzie rozdrabniania znajdującym się w porcie, w którym rozdrabniano również nasiona soi produkowane w kraju w celu produkcji biodiesla. Ponadto, jak przypomniano w motywie 254, ceny importowe CIF były na tym samym poziomie co ceny na rynku światowym. CARBIO nie podała żadnych dalszych argumentów, dlaczego cena importowa nie byłaby odpowiednią wartością odniesienia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (265) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO twierdziła również, że przy obliczaniu korzyści Komisja wzięła pod uwagę jedynie różnicę między ceną zapłaconą za krajowe nasiona soi a wartością odniesienia, gdy ta pierwsza cena była niższa od drugiej ceny. Jeżeli jednak cena płacona za krajowe nasiona soi była wyższa niż wartość odniesienia, Komisja odrzucała różnicę, podczas gdy kwotę przekraczającą wartość odniesienia należało odliczyć od całkowitej kwoty korzyści.
- (266) Komisja zauważyła, że uzasadnione jest podejście przyjęte przy obliczaniu korzyści z tytułu zapewniania dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W istocie zespół orzekający w sprawie „Stany Zjednoczone – Cła antydumpingowe i wyrównawcze (Chiny)” stwierdził, że „niekompensowanie» kwot korzyści dodatnich »ujemnymi« kwotami korzyści jest zgodne z porozumieniem SCM”⁽¹⁰⁴⁾. W każdym razie Komisja uznała ten argument za chybiony, ponieważ nawet gdyby Komisja zastosowała metodykę zaproponowaną przez CARBIO, to kontynuację subsydiowania wciąż dałoby się stwierdzić na podstawie wynikającego z tego marginesu subsydiowania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.6. Szczególny charakter

- (267) Zestaw środków przyjętych przez rząd Argentyny był ukierunkowany na przynoszenie korzyści niektórym sektorom, w tym krajowemu przemysłowi biodiesla. Mimo że zakłócenia na rynku nasion soi przynoszą korzyść również w odniesieniu do produktów rynku niższego szczebla innych niż biodiesel, korzyść ta jest dostępna tylko dla niektórych sektorów w Argentynie, tj. należących do łańcucha wartości nasion soi. Ponadto szczególny nacisk rządu Argentyny na przemysł biodiesla w łańcuchu wartości nasion soi wskazuje związek między nasionami soi a biodieslem w odpowiednich przepisach wskazanych w motywach 117–122. Ponadto, nawet jeśli wsparcie rządu Argentyny udzielane w odniesieniu do biodiesla za pośrednictwem kilku środków udzielane jest również w odniesieniu do innych biopaliw, środki te są ograniczone do grupy przedsiębiorstw lub sektorów. Są one zatem szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3.1.7. Wniosek

- (268) Komisja stwierdziła, że za pomocą zestawu środków polegających na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia lub wsparcia w zakresie dochodów lub cen rząd Argentyny udzielił wsparcia przemysłowi biodiesla. Rząd Argentyny przyznał odbiorcom korzyść, która jest szczególna, a zatem jest subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych.

⁽¹⁰⁴⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, „United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China” [Stany Zjednoczone – Ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin], WT/DS379/R, przyjęte w dniu 25 marca 2011 r., zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WT/DS379/AB/R, DSR 2011:VI, s. 3143, pkt 11.68.

3.3.1.8. Obliczanie kwoty subsydium

(269) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego zestawu środków w okresie objętym dochodzeniem dla objętych próbą producentów eksportujących wynosi:

Przedsiębiorstwo	Stopa subsydiowania
LDC Argentina	5,12 %
Grupa Renova	8,30 %

3.3.2. Zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Santa Fe

(270) Wnioskodawca twierdził, że producenci biodiesla w prowincji Santa Fe nadal korzystali z utraconych dochodów rządowych w postaci różnych zwolnień podatkowych przyznanych na 15 lat, jak ustaliła Komisja w pierwotnym dochodzeniu ⁽¹⁰⁵⁾.

3.3.2.1. Wkład finansowy

(271) Dochodzenie wykazało, że rzeczywiście jedna z podstaw prawnych określonych w pierwotnym dochodzeniu, tj. ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 12692 ⁽¹⁰⁶⁾, nadal miała zastosowanie, a jedyna zmiana tej podstawy prawnej została wprowadzona ustawą prowincjonalną Santa Fe nr 12956 ⁽¹⁰⁷⁾, w której określono podatki potencjalnie objęte zwolnieniem: podatek dochodowy brutto, opłata skarbową, podatek od nieruchomości, opłaty za usługi i jednolity podatek od pojazdów ⁽¹⁰⁸⁾. Jest on dalej wdrażany dekretem regulacyjnym nr 158/07 ⁽¹⁰⁹⁾ wraz z załącznikiem do niego oraz uchwałą nr 121/21 ⁽¹¹⁰⁾, która zawiera wzór wniosku.

(272) Ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 12692 jest zatytułowana „przystąpienie prowincji” do ustawy 26.093, która reguluje poprzedni krajowy obowiązek mieszania paliw dotyczący biodiesla. Pomimo zastąpienia tej ostatniej ustawą z 2021 r. w sprawie biopaliw nie wprowadzono żadnych dalszych zmian do ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692.

(273) Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, ustawa prowincjonalna nr 12.692 przewiduje zwolnienia od podatku (oraz obniżki lub odroczenia płatności) dla przedsiębiorstw w prowincji zaangażowanych w badania, rozwój, wytwarzanie, produkcję i wykorzystanie produktów związanych z energią odnawialną, w szczególności w produkcję biodiesla. Wzmianki o biopaliwach znajdują się w art. 3 lit. c), art. 4, art. 5 lit. d) i art. 10 ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692, a produkcja biodiesla została wyraźnie wymieniona w art. 10 ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692.

(274) Prowadzone dochodzenie wykazało również, że chociaż zwolnienia podatkowe mogą być przyznawane na maksymalny okres 15 lat, podlegają one corocznemu przedłużaniu. Przedłużenia nie udziela się automatycznie, ale po wykazaniu, że beneficjent kontynuował subsydiowaną działalność i wywiązywał się w co najmniej 80 % ze zobowiązania do produkcji i liczby pracowników podjętego w momencie złożenia pierwotnego wniosku o zwolnienie od podatku. Coroczne przedłużenie zależało również od przestrzeni fiskalnej dostępnej dla rządu prowincji Santa Fe na podstawie ustawy budżetowej ⁽¹¹¹⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motywy 296–297.

⁽¹⁰⁶⁾ Ley 12692, *Adhesión provincial a la Ley Nacional n° 26093*.

⁽¹⁰⁷⁾ Ley 12956, *Modificatoria de la Ley 12692 sobre adhesión provincial a la Ley Nacional n° 26093 de Energías Renovables*.

⁽¹⁰⁸⁾ Art. 1 ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12956.

⁽¹⁰⁹⁾ Decreto 158/07, *Provincia de Santa Fe. Régimen promocional provincial. Energías renovables no convencionales. Impuestos sobre los ingresos brutos y de sellos. Exenciones, reducciones y diferimientos. Ley 12.692. Su reglamentación. Con las modificaciones de los Dtos. 2.644/12 (B.O.: 1/10/12 – Sta. Fe) y 2.949/14 (B.O.: 23/9/14 – Sta. Fe)*.

⁽¹¹⁰⁾ Ministerio de Ambiente y Cambio Climático de la provincia de Santa Fe - Resolución 121/21.

⁽¹¹¹⁾ Art. 3 dekretu regulacyjnego nr 158/07.

- (275) Dochodzenie wykazało, że od 2020 r. nie udzielano rocznych przedłużeń na podstawie ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692. W toku dochodzenia ustalono, że niektóre przedsiębiorstwa należące do grupy Renova produkowały biodiesel w Santa Fe, który następnie był wywożony przez Vitterra i Molinos Agro, i korzystały z tego zwolnienia w przeszłości, tj. przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Przedsiębiorstwa te były nadal uprawnione do korzystania ze zwolnienia od opłaty skarbowej i podatku od nieruchomości w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (tj. ich zwolnienie nadal mieściło się w przyznanym 15-letnim okresie), ale przestały otrzymywać coroczne przedłużenia zwolnień przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Objęci próbą producenci eksportujący biodiesla (LDC Argentina, Molinos Agro i Vitterra Argentina) nie kwalifikowali się do zwolnień podatkowych, ponieważ nie byli bezpośrednio właścicielami zakładów produkcyjnych w Santa Fe lub ponieważ beneficjenci zwolnień podatkowych musieli uzyskać wyłączone zezwolenie na promowaną działalność, w tym przypadku produkcję biodiesla, podczas gdy objęci próbą producenci eksportujący prowadzili różną działalność produkcyjną i inną działalność wykraczającą poza produkcję biodiesla ⁽¹¹²⁾.
- (276) Zatem mimo że jeden z producentów biodiesla był nadal uprawniony do korzystania ze zwolnienia od opłaty skarbowej i zwolnienia od podatku od nieruchomości w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, grupa Renova nie korzystała w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ze zwolnień podatkowych na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692.
- (277) Dochodzenie wykazało, że przyznano zwolnienia podatkowe na podstawie ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 ⁽¹¹³⁾.
- (278) Ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 8478 z 1979 r., wraz z dekretem prowincjonalnym 3856/1979 i dekretem prowincjonalnym nr 1361/2022 ⁽¹¹⁴⁾, ustanowiła system promowania rozwoju przemysłu w prowincji, w tym przyznawania zwolnień, obniżek lub odroczeń płatności podatku, na maksymalny okres do 10 lat ⁽¹¹⁵⁾. Zastosowanie miał system corocznych przedłużeń, podobny do systemu przewidzianego w ustawie prowincjonalnej Santa Fe nr 12692.
- (279) Sektory przemysłu, których dotyczy ten program, obejmowały wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działalność przemysłową polegającą na „fizycznym, chemicznym lub fizykochemicznym przekształcaniu formy lub substancji surowców lub materiałów w nowe produkty, w procesie indukowanym, poprzez zastosowanie jednolitych technik produkcji, wykorzystanie maszyn lub urządzeń oraz powtarzanie jednolitych operacji lub procesów, przeprowadzanych w stałych instalacjach” ⁽¹¹⁶⁾. Opis ten obejmuje produkcję biodiesla.
- (280) W związku z tym związek między systemem zwolnień podatkowych na podstawie ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692 a systemem zwolnień podatkowych przewidzianym w ustawie prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 stanowi system szczególnie w odróżnieniu od systemu ogólnego. Ramy regulacyjne systemu zwolnień podatkowych na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692 stanowią bowiem, że „w przypadkach nieprzewidzianych w niniejszych przepisach będą stosowane posiłkowo przepisy przewidziane w »ustawie nr 8478 – System promowania przemysłu«, przepisy uzupełniające i wykonawcze” ⁽¹¹⁷⁾. Zatem podczas gdy ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 12692 miała zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw związanych z energią odnawialną, w szczególności produkcją biodiesla, ustawa prowincjonalna Santa Fe nr 8478 miała zastosowanie do większej liczby gałęzi przemysłu.
- (281) Producenci biodiesla w prowincji Santa Fe kwalifikowali się jednak na podstawie obu ustaw. W szczególności w przypadku ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 grupa Renova skorzystała ze zwolnień podatkowych, ponieważ nie ma ograniczeń co do liczby podmiotów gospodarczych, w których działalność beneficjent może być zaangażowany.
- (282) Świadczy o tym fakt, że producent biodiesla z grupy Renova, wywożonego następnie przez Molinos Agro i Vitterra Argentina, korzystał przed okresem objętym dochodzeniem przeglądowym ze zwolnienia od opłaty skarbowej i podatku od nieruchomości na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478. Świadczy o tym również fakt, że objętemu próbą producentowi eksportującemu w grupie Renova przyznano nowe zwolnienie od podatku dochodowego brutto, podatku od nieruchomości i jednolitego podatku od pojazdów wkrótce po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽¹¹²⁾ Art. 5 lit. b) ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692.

⁽¹¹³⁾ Ley 8478, *Promoción industrial*.

⁽¹¹⁴⁾ Decreto 1361.

⁽¹¹⁵⁾ Art. 1 i 4 lit. a).

⁽¹¹⁶⁾ Art. 4 dekretu prowincjonalnego nr 3856/1979.

⁽¹¹⁷⁾ Art. 5 dekretu prowincjonalnego nr 158/07.

- (283) Ponadto nie znaleziono dowodów na zwolnienie sprzedaży eksportowej z podatku obrotowego Santa Fe na podstawie art. 127 oraz na zwolnienie od opłaty skarbowej Santa Fe na podstawie art. 183 ust. 29. W odniesieniu w szczególności do pierwszego z nich CARBIO i objęci próbą producenci eksportujący wyjaśnili, że obrót z wywozu nie stanowi obrotu podlegającego podatkowi dochodowemu brutto na szczeblu prowincji, jak przewidziano w art. 179 lit. c) kodeksu podatkowego Santa Fe ⁽¹¹⁸⁾.
- (284) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził nieokreślone błędy i częściową interpretację w odniesieniu do tego programu. Ponieważ jednak argumentu tego nie uzasadniono, Komisja go odrzuciła.

3.3.2.2. Korzyść

- (285) Na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692, mimo że jedna grupa objętych próbą producentów eksportujących została uprawniona do korzystania ze zwolnienia od opłaty skarbowej i zwolnienia od podatku od nieruchomości, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie obowiązywało żadne zwolnienie od podatku ze względu na brak corocznego przedłużenia. W związku z tym obliczenie korzyści nie było możliwe.
- (286) Na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 nie obowiązywało żadne zwolnienie od podatku, ponieważ zwolnienia dla jednej grupy objętych próbą producentów eksportujących wygasły przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem przeglądowym albo zostały przyznane po tym okresie.

3.3.2.3. Szczególny charakter

- (287) Zwolnienia od podatku na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe 12692 mają charakter szczególny *de iure*, ponieważ mają zastosowanie wyłącznie do sektorów związanych z energią ze źródeł odnawialnych, w szczególności do produkcji biodiesla. Ponadto program ma również charakter regionalny w zakresie, w jakim przynosi korzyści tylko tym gałęziom przemysłu, które podjęły działalność lub zainwestowały w prowincji Santa Fe.
- (288) Zwolnienia od podatku na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 mają charakter szczególny *de iure*, ponieważ mają zastosowanie wyłącznie do sektorów opisanych w art. 4 dekretu prowincjonalnego nr 3856/1979, który to opis obejmuje produkcję biodiesla. Ponadto program ma również charakter regionalny w zakresie, w jakim przynosi korzyści tylko tym wspomnianym wcześniej gałęziom przemysłu, które podjęły działalność lub zainwestowały w prowincji Santa Fe.

3.3.2.4. Obliczanie kwoty subsydium

- (289) Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie otrzymano żadnej korzyści, obliczenie kwoty subsydium nie było możliwe.

3.4. Programy objęte pierwotnym dochodzeniem, w odniesieniu do których nie stwierdzono istnienia żadnej korzyści

- (290) Wnioskodawca zwrócił się do Komisji o ponowne zbadanie niektórych programów, co do których Komisja stwierdziła, że nie zostały zapewnione argentyńskim objętym próbą producentom eksportującym w pierwotnym dochodzeniu.

3.4.1. Udzielanie pożyczek i finansowanie wywozu na warunkach preferencyjnych

- (291) Wnioskodawca twierdził w pierwotnym dochodzeniu, że BNA – skutecznie zarządzana na co dzień przez rząd Argentyny dzięki uprawnieniu do powoływania wszystkich członków zarządu – zapewniała finansowanie wywozu i preferencyjne pożyczki na rzecz przemysłu biodiesla w Argentynie. Aby otrzymać kredyt w ramach tego programu, potencjalny kredytobiorca musiał wykazać, że finansowanie było stosowane na poszczególnych etapach procesu produkcji i komercjalizacji wywozu towaru.

⁽¹¹⁸⁾ Ley 3456, Código Fiscal de la Provincia de Santa Fe.

3.4.1.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (292) Nie znaleziono żadnych dowodów na jakiegokolwiek pożyczki lub kredyty eksportowe udzielone przez BNA objętym próbą producentom eksportującym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.4.1.2. Wniosek

- (293) Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie udzielono pożyczek na warunkach preferencyjnych objętym próbą producentom eksportującym.

3.4.2. Dochody rządowe utracone lub niepobrałe na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw

- (294) Wnioskodawca twierdził, że art. 13 lit. d) i art. 15 ust. 1 ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw promowały rozwój biopaliw i zapewniały różne środki pomocy w rozwoju i wspieraniu krajowego przemysłu biodiesla, w związku z czym subsydia ma charakter szczególny. Zatwierdzono różne subsydia podatkowe, w tym przyspieszoną amortyzację dóbr inwestycyjnych. Aby uzyskać tę korzyść, przedsiębiorstwo musi być zarejestrowane w Argentynie i prowadzić działalność wyłącznie w zakresie rozwoju biopaliw. Przyspieszona amortyzacja umożliwia producentom biodiesla zmniejszenie ich zobowiązań podatkowych poprzez zmniejszenie ich dochodu podlegającego opodatkowaniu. Obniżenie podatków kwalifikuje się jako wkład finansowy rządu, ponieważ jest to utracony dochód. Także art. 15 ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw przewiduje możliwość obniżenia przez producentów biodiesla podstawy, od której obliczany jest minimalny zakładany podatek dochodowy. Aby kwalifikować się do pomocy, przedsiębiorstwo powinno mieć siedzibę w Argentynie i prowadzić działalność wyłącznie na rzecz rozwoju biopaliw, a odbiorcą powinien być producent biopaliw.

3.4.2.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (295) Dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie odniósł korzyści promocyjnych określonych w art. 13 lit. d) i art. 15 ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw.

3.4.2.2. Wniosek

- (296) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym objęci próbą producenci eksportujący nie stosowali przedmiotowego środka, więc Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć związanej z tym korzyści. Komisja zauważyła również, że przepisy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw stały się nieważne w wyniku wejścia w życie ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw⁽¹¹⁹⁾, w związku z czym pozostawało niejasne, czy art. 13 lit. d) i art. 15 ust. 1 ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw nadal obowiązywały i czy przyznano jakiegokolwiek korzyści w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.4.3. Zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Córdoba

- (297) Wnioskodawca twierdził, że prowincja Córdoba ustanowiła różne korzyści podatkowe w ustawie prowincjonalnej Córdoba nr 9397⁽¹²⁰⁾, stanowiącej „przystąpienie prowincji” do ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw. Rozwój i zrównoważone wykorzystanie biopaliw były ustawowo zwolnione na okres 15 lat z podatków od dochodu brutto, przetwarzania przemysłowego i składowania produkcji oraz z opłat skarbowych od aktów prawnych, umów i działań prowadzonych w odniesieniu do biopaliw. Kwalifikowały się wyłącznie zarejestrowane przedsiębiorstwa produkujące, przetwarzające lub magazynujące biopaliwa. Projekty dotyczące biopaliw również mogły korzystać ze wsparcia kredytowego ze strony Banku Oficjalnego w formie dotowanej stopy procentowej i zmniejszenia zużycia energii.

3.4.3.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (298) Pierwotne dochodzenie wykazało, że zwolnienia od podatków były dostępne dla producentów biopaliw mających siedzibę w prowincji Córdoba⁽¹²¹⁾. Prowadzone dochodzenie potwierdziło te ustalenia. Żaden z objętych próbą producentów eksportujących w prowadzonym dochodzeniu nie produkował jednak biodiesla w prowincji Córdoba.

⁽¹¹⁹⁾ Art. 21 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw.

⁽¹²⁰⁾ Ley 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

⁽¹²¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 280.

3.4.3.2. Wniosek

- (299) Zatem objęci próbą producenci eksportujący nie skorzystali z tego zwolnienia od podatku, w związku z czym Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć korzyści z tego zwolnienia. Komisja stwierdziła jednak, że subsydlum nadal obowiązuje.

3.4.4. *Zwolnienia od podatku na szczeblu regionalnym przewidziane przez prowincję Buenos Aires*

- (300) Wnioskodawca twierdził, że prowincja Buenos Aires przyjęła ustawę prowincjonalną nr 13719 w celu wprowadzenia zwolnienia od podatku od dochodów brutto i nieruchomości na okres 15 lat, pod warunkiem że projekt ma być przeznaczony na wywóz i że zakład powinien znajdować się w prowincji Buenos Aires, a beneficjenci muszą być zakwalifikowani oraz zarejestrowani w ramach ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw

3.4.4.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (301) Pierwotne dochodzenie wykazało, że zwolnienia od podatków były dostępne dla producentów biopaliw mających siedzibę w prowincji Buenos Aires ⁽¹²²⁾. Prowadzone dochodzenie potwierdziło te ustalenia. Żaden z objętych próbą producentów eksportujących w prowadzonym dochodzeniu nie produkował jednak biodiesla w prowincji Buenos Aires.

3.4.4.2. Wniosek

- (302) Zatem objęci próbą producenci eksportujący nie skorzystali z tego zwolnienia od podatku, w związku z czym Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć korzyści z tego zwolnienia. Komisja stwierdziła jednak, że subsydlum nadal obowiązuje.

3.4.5. *System promowania i rozwoju przemysłu w prowincji Santiago del Estero – ustawa prowincjonalna nr 6750*

- (303) Wnioskodawca twierdził, że w 2005 r. w prowincji Santiago del Estero wdrożono prowincjonalny system promowania i rozwoju przemysłu, aby wspierać nowe i rozwijać istniejące gałęzie przemysłu w prowincji, zgodnie z ustawą prowincjonalną Santiago del Estero nr 6750 ⁽¹²³⁾. Dostępne było osiem następujących korzyści: 1) zwrot w wysokości do trzydziestu % zrealizowanych inwestycji w okresie nieprzekraczającym pięciu lat; 2) zwrot do 50 % lub ulga podatkowa w związku z płatnością przyszłych podatków z tytułu inwestycji w drogi, sieci elektroenergetyczne [...] realizowanych przez przedsiębiorstwa związane z projektami; 3) całkowite lub stopniowe zwolnienie od podatków prowincjonalnych, bieżących lub tych, które mają zostać utworzone; 4) ułatwienia w zakresie zakupu, zawarcia umowy lokalizacyjnej lub umowy użyczenia z opcją zakupu w okresie pięciu lat oraz leasing majątku ruchomego i nieruchomości prowincji; 5) świadczenie przez organizacje państwowe pomocy administracyjnej, technologicznej i finansowej oraz usług doradztwa technicznego; 6) wsparcie i udział państwa w zarządzaniu zwolnieniami, ulgami podatkowymi i taryfowymi, promocjami lub środkami ochronnymi oraz innymi zwolnieniami podatkowymi (stawkami zerowymi) w systemie krajowym lub gminnym; 7) dotacje w wysokości do 50 % stopy procentowej linii kredytowej dla wspieranych przedsiębiorstw zgodnie z ustalonymi warunkami; oraz 8) udzielanie pożyczek na wspieranie inwestycji.

3.4.5.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (304) W toku dochodzenia ustalono, że żaden z objętych próbą producentów eksportujących w prowadzonym dochodzeniu nie miał siedziby w prowincji Santiago del Estero.

3.4.5.2. Wniosek

- (305) Zatem objęci próbą producenci eksportujący nie skorzystali z tego zwolnienia od podatku, w związku z czym Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć korzyści z tego zwolnienia. Komisja stwierdziła jednak, że subsydlum nadal obowiązuje.

⁽¹²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244, motyw 283.

⁽¹²³⁾ Provincia de Santiago del Estero, Ley 6.750, Sistema Provincial de Promoción y Desarrollo Industrial.

3.5. Nowe programy

- (306) Wnioskodawca we wniosku wskazał nowe domniemane subsydia, które nie zostały zbadane w pierwotnym dochodzeniu.

3.5.1. Bezpośrednie przekazanie środków finansowych: program finansowania kapitału obrotowego w przemyśle biodiesla

- (307) W uchwale nr 947/2023 ⁽¹²⁴⁾ ustanowiono program finansowania sektora biopaliw w Argentynie, ważny do dnia 31 grudnia 2023 r. Głównym celem uchwały było wspieranie rozwoju przemysłu biopaliw w Argentynie. Zgodnie z tym programem ze Skarbu Państwa zainwestowano 988 000 000 ARS w Narodowy Fundusz Produktywnego Rozwoju („FONDEP”).
- (308) Zdaniem wnioskodawcy FONDEP oferował małym i średnim przedsiębiorstwom korzystne warunki finansowania zakupu materiałów niezbędnych do produkcji biodiesla. Jak przypomniano w motywie 225, prezes BNA wyraźnie stwierdził, że celem kredytu jest „tworzenie większej liczby miejsc pracy i umożliwienie dalszego wywozu, a także ratowanie rynku walutowego” ⁽¹²⁵⁾.

3.5.1.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (309) W toku dochodzenia ustalono, że program ten, przeznaczony dla małych i średnich przedsiębiorstw, miał na celu wsparcie producentów biodiesla uczestniczących w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw, innych niż eksporterzy biodiesla. Chociaż niektórzy producenci biodiesla w grupie Renova uczestniczyli w realizacji krajowego obowiązku mieszania paliw, nie korzystali oni z finansowania z FONDEP w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W dochodzeniu ustalono zatem, że żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie korzystał z finansowania z FONDEP w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (310) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził nieokreślone błędy i częściową interpretację w odniesieniu do tego programu. Ponieważ jednak argumentu tego nie uzasadniono, Komisja go odrzuciła.

3.5.1.2. Wniosek

- (311) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym objęci próbą producenci eksportujący nie stosowali przedmiotowego środka, więc Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć związanej z tym korzyści. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym program pozostawał jednak dostępny dla kwalifikujących się producentów biodiesla.

3.5.2. Dochody utracone w związku z nową ustawą nr 27640 w sprawie biopaliw z 2021 r.

- (312) Wnioskodawca twierdził, że nowa ustawa z 2021 r. w sprawie biopaliw stanowi, że biopaliwa są zwolnione od podatku od paliw ciekłych i z podatku od dwutlenku węgla. Ponadto w ustawie z 2021 r. w sprawie biopaliw przewidziano ulgi podatkowe dla biopaliw w postaci niższego podatku od wartości dodanej, ulgi od podatku dochodowego, ulgi od podatku od przywozu oleju napędowego i od podatku od infrastruktury wodnej.

3.5.2.1. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (313) W toku dochodzenia wykazano, że art. 22 ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw stanowi, że „biodiesel i bioetanol nie będą opodatkowane podatkiem od paliw ciekłych (ICL) ani podatkiem od dwutlenku węgla (ICO2), ustanowionymi odpowiednio w tytule III rozdział I i II ustawy 23 966, przy czym wyżej wymienione traktowanie obejmuje wszystkie etapy produkcji, dystrybucji i wprowadzania do obrotu. W przypadku mieszanek tych biopaliw z paliwami kopalnymi podatek będzie pobierany wyłącznie od składnika paliw kopalnych, który tworzy mieszaninę. Opodatkowanie przewidziane w niniejszym artykule będzie miało zastosowanie do dnia zakończenia obowiązywania programu oraz dopóty, dopóki główne surowce wykorzystywane w odpowiednich procesach produkcji będą pochodzenia krajowego”.

⁽¹²⁴⁾ Ministerio de Economía, Resolución 947/2023, Programa de Financiamiento para Capital de Trabajo en la Industria del Biodiesel – Crease.

⁽¹²⁵⁾ <https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel>.

- (314) Jednakże art. 4 tytułu III ustawy nr 23966 stanowi, że „[w] przypadku biodiesla i paliwa z bioetanolu podatek zostanie w pełni uiszczony poprzez zapłatę podatku od benzyny ciężkiej, oleju napędowego lub innego opodatkowanego składnika. Nie ma to wpływu na biopaliwa w stanie czystym”. W art. 4 nie przewidziano żadnej stawki dla biodiesla, w odróżnieniu od innych paliw.
- (315) Pozostawało zatem niejasne, czy doszło do dyskryminacji w nakładaniu podatku ze względu na pochodzenie biodiesla. Jasne było jednak, że czysty biodiesel, podobnie jak produkt objęty postępowaniem, nie był objęty podatkiem. Ponadto, wbrew twierdzeniom zawartym we wniosku, okazało się, że podatek był pobierany od paliw mieszanych na bazie biodiesla, który jest produkowany przez przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem na dalszych etapach łańcucha wartości. Chociaż ustalenia te mogą mieć znaczenie dla analizy wsparcia w zakresie dochodów lub cen, jak wskazano w motywach 225 i 227, ponieważ prowadzone dochodzenie dotyczy biodiesla i jego producentów eksportujących – a nie paliw mieszanych uzyskanych z biodiesla – Komisja stwierdziła, że objęci próbą producenci eksportujący nie korzystali bezpośrednio z tego zwolnienia od podatku.
- (316) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Argentyny stwierdził, że popełniono nieokreślone błędy i zarzucił częściową interpretację w odniesieniu do tego programu. Ponieważ jednak argumentu tego nie uzasadniono, Komisja go odrzuciła.

3.5.2.2. Wniosek

- (317) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym objęci próbą producenci eksportujący nie stosowali przedmiotowego środka, więc Komisja stwierdziła, że nie może obliczyć związanej z tym korzyści.

3.6. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (318) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw objętych próbą, zbadawszy jedyny program subsydiowania, z którego przedsiębiorstwa te korzystały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. wsparcie rządu Argentyny dla przemysłu biodiesla, między innymi poprzez zapewnianie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Aby obliczyć subsydiowanie wynikające z tego programu, Komisja w pierwszej kolejności obliczyła wartość procentową subsydiowania, stanowiącą kwotę subsydium jako odsetek obrotu przedsiębiorstwa uzyskanego z produktów na bazie nasion soi. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Następnie obliczono kwotę subsydium na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a przedstawione marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.
- (319) Całkowita kwota subsydiów przekracza próg de minimis wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (320) Ponadto Komisja stwierdziła, że nawet jeśli objęci próbą producenci eksportujący nie skorzystali z nich, to inne pierwotnie zbadane subsydia funkcjonowały wraz z innymi nowymi subsydiami. Stwierdzono zatem, że zbadane programy subsydiowania obowiązywały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.7. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania

- (321) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miało miejsce subsydiowanie, Komisja zbadała, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku uchylecia środków.

- (322) W tym kontekście Komisja zbadała następujące elementy: przewidywane przyszłe zmiany polityki rządu Argentyny, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Argentynie, atrakcyjność rynku unijnego, w tym związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich a poziomem cen w Unii, oraz ewentualną zdolność absorpcyjną rynków państw trzecich.

3.7.1. Przyszły rozwój polityki rządu Argentyny

- (323) Ustalono, że objęty próbą producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez argentyńskie władze. Ustalono, że subsydiowanie kontynuowano również na szczeblu krajowym, ponieważ większość programów jest dostępna dla eksporterów biodiesla w całym kraju.

- (324) Jeżeli chodzi o podatek wywozowy od nasion soi i olejów sojowych, podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny potwierdził, że stawki 31 % dla oleju sojowego i 33 % dla nasion soi miały nadal zastosowanie po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak wynika z dostępnych publicznie informacji – co najmniej do lipca 2024 r. ⁽¹²⁶⁾ Ponadto podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny potwierdził, że stawka podatku wywozowego w wysokości 29 % dla biodiesla również miała zastosowanie po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Podobnie, z dostępnych publicznie informacji wynika, że obowiązywała ona co najmniej do lipca 2024 r. ⁽¹²⁷⁾ Podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny dodał również, że podatki wywozowe nadal stanowią kluczowe przychody budżetu federalnego Argentyny.

- (325) Jeżeli chodzi o wielkości bilansujące wywóz, chociaż były one nadal wdrażane po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, jak wykazano w motywie 132, rząd Argentyny poinformował, że 20 grudnia 2023 r., po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, nowo utworzona administracja rządu Argentyny przyjęła dekret nr 70/2023 ⁽¹²⁸⁾, którego art. 142 stanowi, że „[k]rajowe władze wykonawcze nie mogą ustanawiać zakazów ani ograniczeń dotyczących wywozu lub przywozu ze względów gospodarczych. Mogą one być wprowadzane wyłącznie na mocy ustawy”. Ograniczenia uznano za uzasadnione względami gospodarczymi, gdy były ukierunkowane na szereg celów, w tym „stabilizację cen wewnętrznych na dogodnym poziomie lub utrzymanie wielkości podaży na poziomie odpowiadającym potrzebom rynku wewnętrznego w zakresie dostaw” oraz „zaspokojenie potrzeb finansów publicznych”. Ponadto art. 144 stanowił, że „krajowe władze wykonawcze nie ustanawiają zakazów wywozu lub przywozu ani kontyngentów ze względów gospodarczych”. Zasadę tę wprowadzono w życie uchwałą nr 302/2024 ⁽¹²⁹⁾, przyjętą w dniu 8 maja 2024 r., w której uchylono uchwałę nr 276/2021 oraz wielkości bilansujące wywóz.

- (326) Zasada zapisana w dekreście nr 70/2023 została utrzymana w projekcie ustawy zbiorczej ⁽¹³⁰⁾, który zawierał sekcję wprowadzającą nowe ramy regulacyjne dotyczące biodiesla. Sekcja ta nie przeszła jednak kontroli parlamentarnej, a ustawa zbiorcza została ostatecznie przyjęta bez niej. Zatem wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia oraz ramy krajowego obowiązku mieszania paliw dotyczącego biodiesla, w tym ustalenie krajowej ceny biodiesla, nie zmieniły się po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Rząd Argentyny wyjaśnił, że wszystkie sekcje ustawy zbiorczej, które nie zostały przyjęte przez Kongres, takie jak sekcja dotycząca nowych ram dla biopaliw, prawdopodobnie zostaną ponownie przedłożone Kongresowi w formie i w terminie, które zostaną określone przez rząd Argentyny w przyszłości, chociaż nie podjęto żadnych konkretnych kroków w tym kierunku.

- (327) Podczas weryfikacji na miejscu rząd Argentyny wyjaśnił ponadto, że istnieje projekt ustawy w sprawie zmiany ustawy z 2021 r. w sprawie biopaliw, który jest przedmiotem prac jednej z komisji parlamentarnych izby niższej. Projekt został przedłożony przez *Liga Bioenergética* – grupę sześciu argentyńskich prowincji, w których funkcjonują rolnicy i producenci biodiesla. Został on również zgłoszony w informacjach publicznych ⁽¹³¹⁾. Wciąż jednak nie był procedowany przez parlament.

- (328) Jeżeli chodzi o program rekompensat dla małych i średnich producentów nasion soi i kukurydzy, jak wskazano w motywie 148, jego wdrażanie wstrzymano w grudniu 2022 r. w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽¹²⁶⁾ „Argentyna: Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw”, sprawozdanie Globalnej Sieci Informacji o Rolnictwie (GAIN) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych nr AR2024-0011, 5 sierpnia 2024 r. („sprawozdanie GAIN za 2024 r.”), s. 10–11, dostępne pod adresem: <https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-9>.

⁽¹²⁷⁾ Tamże.

⁽¹²⁸⁾ Decreto 70/2023, DNU-2023-70-APN-PTE - Disposiciones.

⁽¹²⁹⁾ Ministerio de Economía, Resolución 302/2024, RESOL-2024-302-APN-MEC.

⁽¹³⁰⁾ Ostatecznie opublikowana jako Ley 27742, Ley de Bases y Puntos de Partida para la Libertad de los Argentinos.

⁽¹³¹⁾ Raport GAIN z 2024 r., s. 2 i 6.

- (329) Jeżeli chodzi o zwolnienia od podatku w prowincji Santa Fe, mimo że nie można było obliczyć żadnej korzyści w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w toku dochodzenia ustalono, że nadal obowiązują nie tylko zwolnienia od podatku na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 12692 (a producent biodiesla z grupy Renova, następnie wywożonego przez Molinos Agro i Viterra Argentina, był nadal uprawniony do korzystania ze zwolnienia od opłaty skarbowej i zwolnienia od podatku od nieruchomości, pomimo braku corocznego przedłużenia korzyści), ale również zwolnienia od podatku na mocy ustawy prowincjonalnej Santa Fe nr 8478 (a objęci próbą producenci eksportujący z grupy Renova uzyskali nowe zwolnienie wkrótce po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym).
- (330) Podsumowując, programy subsydiowania stanowiące podstawę środków wyrównawczych stwierdzone w prowadzonym dochodzeniu przynoszą powtarzające się korzyści i nic nie wskazuje na to, aby jakiegokolwiek zmiany w programach w przyszłości – które na tym etapie pozostają jedynie potencjalne – mogłyby zatrzymać powtarzające się korzyści z tych programów. Podobnie nic nie wskazuje na to, że programy zostaną całkowicie wycofane w dającej się przewidzieć przyszłości lub że objęci próbą producenci eksportujący przestaną otrzymywać korzyści w ramach tych programów.
- (331) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO twierdziła, że tylko jeden z programów subsydiowania stanowiących podstawę środków wyrównawczych stwierdzonych w prowadzonym dochodzeniu przynosił powtarzające się korzyści, tj. zapewnianie dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (332) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 329, chociaż Komisja nie mogła obliczyć korzyści w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w odniesieniu do zwolnień podatkowych w prowincji Santa Fe, to nie ulega wątpliwości, że korzyść otrzymano po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W każdym razie, jak wskazano w motywie 329, nic nie wskazuje na to, że zwolnienia od podatku w prowincji Santa Fe zostaną stopniowo wycofane w dającej się przewidzieć przyszłości. Zatem, z racji prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania, program ten można również uznać za przynoszący powtarzające się korzyści. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (333) CARBIO poinformowała również, że po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w styczniu 2025 r. dekretem nr 38/2025 obniżono stawkę podatku wywozowego na nasiona soi z 33 % do 26 %⁽¹³²⁾. W związku z tym zmniejszył się ewentualny wpływ na producentów nasion soi. Ponadto według CARBIO od stycznia 2025 r. podatek wywozowy od nasion soi byłby zatem wyższy niż podatek wywozowy od biodiesla (29 %), a Komisja powinna ponownie przeanalizować notatkę zawartą w motywie 115, w której nakłada się wyższe stawki na surowce i niższe stawki na produkty końcowe, zapewniając tym samym przewagę cenową krajowym sektorom niższego szczebla.
- (334) Komisja zauważyła, że wspomniane dalsze dostosowanie podatku wywozowego od nasion soi potwierdziło, że rząd Argentyny jest uprawniony do regularnego dostosowywania systemu podatku wywozowego. Komisja stwierdziła zatem, że dostosowanie to nie wycofuje przedmiotowych środków subsydiowania oraz że korzyść będzie nadal przyznawana po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponadto Komisja zauważyła, że dekretem nr 38/2025 zmieniono również stawkę podatku wywozowego od biodiesla z 29 % do 23 %⁽¹³³⁾, podtrzymując tym samym cytat zawarty w motywie 115 powyżej. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (335) CARBIO dodała, że obniżenie stawki podatku wywozowego od nasion soi, w połączeniu z faktami, że margines subsydiowania wykazał spadek subsydiowania w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem, oraz że Komisja stwierdziła w motywie 328, że zakończono program rekompensat dla małych i średnich producentów nasion soi i kukurydzy, co powinno prowadzić do wniosku, że nie zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania.
- (336) Komisja stwierdziła, że ma miejsce kontynuacja subsydiowania, a czynniki wymienione przez CARBIO nie podważają tego wniosku, ponieważ pozostałe środki wymienione w motywach 101–150 powyżej, polegające na zapewnianiu dostaw nasion soi za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, nie zostały zakończone. W związku z tym korzyść będzie nadal przyznawana po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.

⁽¹³²⁾ Decreto 38/2025, DECTO-2025-38-APN-PTE - *Derecho de Exportación*.

⁽¹³³⁾ Objętego kodem celnym 3826 00 00.

3.7.2. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Argentynie

- (337) Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny do Unii byłby dokonywany w znacznych ilościach, gdyby doszło do wygaśnięcia środków, a wraz z nimi również zobowiązania producentów eksportujących do wywozu po minimalnej cenie importowej do Unii.
- (338) Z publicznie dostępnych informacji przekazanych przez rząd Argentyny wynika, że moce produkcyjne w Argentynie utrzymywały się od 2020 r. na stałym poziomie 3 920 550 ton ⁽¹³⁴⁾. Jak wskazano w motywie 47, moce produkcyjne utrzymywały się na stałym poziomie również mimo suszy panującej w Argentynie w latach 2022–2023, co potwierdza tymczasowy charakter tego zjawiska.
- (339) Porównując z rzeczywistą produkcją oznaczało to wolne moce produkcyjne wynoszące ponad 2 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i w całym okresie badanym.

Tabela 3

Wolne moce produkcyjne w Argentynie (w tonach)

Rok	Moce produkcyjne	Produkcja	Wolne moce produkcyjne
2020	3 920 550	1 157 364	2 763 186
2021	3 920 550	1 723 665	2 196 885
2022	3 920 550	1 909 618	2 010 932
ODP	3 920 550	1 184 444	2 736 106

Źródło: odpowiedzi rządu Argentyny na pytania zawarte w kwestionariuszu, pochodzące ze sprawozdania GAIN z 2023 r. dotyczącego mocy produkcyjnych oraz z publicznie dostępnej argentyńskiej bazy danych dotyczącej produkcji.

- (340) Z powyższego wynika, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym Argentyna miała wskaźnik wykorzystania wynoszący zaledwie 30 % i zachowała znaczne wolne moce produkcyjne wynoszące 15 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, jak przedstawiono w tabeli 4. Jak wynika z danych dotyczących wywozu przedstawionych w tabeli 2, znaczne wolne moce produkcyjne nie mogą zostać zaabsorbowane przez rynek krajowy, a zatem są w dużej mierze dostępne do wywozu. Wynika z tego, że w przypadku wygaśnięcia środków, a wraz z nimi obowiązującego zobowiązania, mogą zostać wznowione znaczne wielkości przywozu do Unii, w szczególności biorąc pod uwagę atrakcyjność rynku unijnego, jak przedstawiono w poniższych motywach.

3.7.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (341) Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków argentyńscy producenci eksportujący będą zwiększać sprzedaż eksportową po cenach subsydiowanych na rynku uniijnym. W pierwszej kolejności Komisja przeanalizowała średni poziom cen argentyńskiego wywozu na rynki państw trzecich i porównała go ze średnim poziomem cen argentyńskiego wywozu na rynek unijny w celu określenia potencjalnej ceny eksportowej biodiesla w sytuacji braku środków wyrównawczych.
- (342) Aby porównać ceny wywozu do Unii z cenami wywozu do państw trzecich na tym samym poziomie, Komisja zbadała poziom cen stosowanych w wywozie do Unii oraz poziom cen stosowanych wobec państw trzecich, publicznie dostępnych w argentyńskich statystykach dotyczących wywozu ⁽¹³⁵⁾, w obu przypadkach na poziomie FOB.

⁽¹³⁴⁾ Raport GAIN z 2023 r., s. 16. Dane w milionach litrów przeliczono na tony przy następującej równoważności: 1 000 l = 1 m³ = 0,885 t.

⁽¹³⁵⁾ <http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4>.

- (343) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jednostkowa cena eksportowa biodiesla do Unii była o 25 % wyższa niż jednostkowa cena eksportowa do państw trzecich (Kanady i Chin), co sprawia, że rynek unijny jest bardziej lukratywny (a zatem bardziej atrakcyjny) dla argentyńskich producentów eksportujących. W ujęciu prospektywnym, biorąc pod uwagę że na cenę eksportową stosowaną w wywozie do Unii ma wpływ minimalna cena importowa w ramach zobowiązania, poziom cen stosowanych w wywozie do państw trzecich wskazuje potencjalny poziom cen subsydiowanych stosowanych w wywozie do Unii, w sytuacji braku środków i zobowiązania.
- (344) Weryfikacja objętych próbą producentów eksportujących pozwoliła bowiem Komisji zrozumieć skutki minimalnej ceny importowej ustalonej zgodnie ze zobowiązaniem. Weryfikacja wykazała, że jeżeli ceny w Unii są niższe od minimalnej ceny importowej lub nie pozwalają na osiągnięcie wystarczających zysków poza minimalną ceną importową, to argentyńscy producenci eksportujący wolą dokonywać wywozu oleju sojowego lub innych produktów pośrednich, takich jak olej zneutralizowany (produkowany na tej samej linii produkcyjnej co biodiesel, ale o jeden krok dalej w łańcuchu produkcji), które nie podlegają cłom wyrównawczym z Unii i mają niższe koszty produkcji w porównaniu z biodielem. Taka decyzja biznesowa nie wymaga długiego okresu dostosowania, ponieważ uruchamianie i zatrzymywanie instalacji do produkcji biodiesla jest niezwykle łatwe. W związku z tym minimalna cena importowa w ramach zobowiązania zapobiega wywozowi poniżej minimalnej ceny importowej, który prawdopodobnie nastąpi w sytuacji braku środków i zobowiązania.
- (345) Komisja przeanalizowała, czy Unia stanowiła atrakcyjny rynek dla argentyńskich eksporterów biodiesla.
- (346) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym objęci próbą producenci eksportujący wywozili biodiesel wyłącznie do Unii. Ponadto z publicznie dostępnych informacji przekazanych przez rząd Argentyny wynika, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym Unia była głównym miejscem przeznaczenia wywozu argentyńskiego biodiesla i taka sytuacja miała miejsce co najmniej od 2020 r. ⁽¹³⁶⁾ Publicznie dostępne informacje potwierdziły, że „Unia Europejska nadal jest głównym i praktycznie wyłącznym rynkiem argentyńskiego biodiesla” ⁽¹³⁷⁾.
- (347) Ponadto, jak przypomniano w motywie 243, minimalna krajowa zawartość biodiesla w mieszance wynosząca 7,5 % obowiązywała przez większość okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i pozostała niezmienną również po tym okresie, zmniejszyła ilość biodiesla zużywanego na rynku krajowym Argentyny w porównaniu z poprzednią obowiązkową zawartością wynoszącą 10 % na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw i tymczasową obowiązkową zawartością wynoszącą 12,5 %. W rezultacie niska obowiązkowa zawartość biodiesla w mieszance paliwowej prowadzi do zwiększenia produkcji w kierunku wywozu, w szczególności do Unii.
- (348) Ogólnie rzecz biorąc, przemysł biodiesla w Argentynie jest w dużej mierze ukierunkowany na wywóz, a jedynie mniejsze przedsiębiorstwa zajmują się dostawami na rynek krajowy. Natomiast większe firmy eksportujące zlokalizowane są wzdłuż rzeki Parana, w lokalizacji strategicznej w kontekście wywozu, która umożliwia bezpośrednią wysyłkę do Unii i innych miejsc przeznaczenia wywozu.

3.7.4. Potencjalna zdolność absorpcyjna rynków państw trzecich

- (349) Ponadto Komisja przeanalizowała, czy rynki państw trzecich dysponują zdolnościami umożliwiającymi absorpcję części produkcji biodiesla z Argentyny.
- (350) W 2016 r. Peru, a w 2017 r. Stany Zjednoczone, które były tradycyjnymi miejscami przeznaczenia wywozu argentyńskiego biodiesla, nałożyły cła antydumpingowe i wyrównawcze na argentyński biodiesel na poziomie zaporowym ⁽¹³⁸⁾.

⁽¹³⁶⁾ <http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4>.

⁽¹³⁷⁾ Raport GAIN z 2024 r., s. 19.

⁽¹³⁸⁾ Raport GAIN z 2024 r., s. 17.

(351) Jak podano w tabeli 2, wywóz z Argentyny do państw trzecich wzrósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z publicznie dostępnych argentyńskich danych statystycznych⁽¹³⁹⁾ wynika, że wzrost ten wynikał głównie ze zwiększenia wielkości wywozu do Kanady. Ogólnie rzecz biorąc, wspomniany wywóz do państw trzecich stanowił jednak jedynie ułamek całkowitej wielkości wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. jedynie 3,6 %, przy czym pozostała część była w całości kierowana do Unii. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jedynym innym miejscem przeznaczenia wywozu były Chiny, przy czym z Argentyny trafiała tam nieznaczna ilość 21 ton. Chiny prowadzą jednak własną produkcję biodiesla i nie będą w stanie wchłonąć zwiększonej wielkości wywozu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że państwa trzecie prawdopodobnie nie będą miały zdolności do wchłonięcia wywozu biodiesla z Argentyny.

3.7.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

(352) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków.

(353) W ramach dochodzenia wykazano, że przywóz z Argentyny nadal napływał na rynek unijny po cenach subsydiowanych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

(354) Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym Komisja ustaliła, że nadwyżka wolnych mocy produkcyjnych w Argentynie była znaczna. W świetle atrakcyjności rynku unijnego pod względem wielkości i cen sprzedaży istniało również prawdopodobieństwo, że w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych argentyński wywóz zostałby skierowany na rynek unijny.

(355) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków wyrównawczych, a zatem również obowiązującego zobowiązania argentyńscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą wywóz biodiesla po cenach subsydiowanych na rynek unijny.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

(356) Produkt podobny był wytwarzany przez 43 producentów w Unii, którzy byli członkami EBB, oraz przez około 20 innych producentów unijnych, którzy nie są członkami EBB. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(357) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła około 14 925 455 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zaktualizowanej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu makro przedłożonym przez EBB po wizycie weryfikacyjnej. Dane EBB dotyczące unijnej produkcji biodiesla opierały się na zewnętrznym dostawcy badań rynkowych o nazwie Stratas.

(358) W nawiązaniu do informacji podanej w motywie 16, w świetle zmienionej w toku dochodzenia wielkości produkcji unijnej czterech objętych próbą producentów unijnych reprezentowało 12 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

(359) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii w Unii przedstawionej przez EBB i zweryfikowanej w siedzibie EBB oraz w bazie danych COMEXT w odniesieniu do danych dotyczących przywozu.

⁽¹³⁹⁾ <http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4>.

(360) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 4

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2020	2021	2022	ODP
Całkowita konsumpcja w Unii	17 052 598	17 411 472	18 082 244	18 543 184
Wskaźnik (2020 = 100)	100	102	106	109

Źródło: EBB, COMEXT

(361) Konsumpcja w Unii kształtowała się pozytywnie w okresie badanym, zgodnie z rosnącymi uprawnieniami do stosowania i mieszania biodiesla w Unii.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(362) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie statystyk dotyczących przywozu z baz danych COMEXT i GTA. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie konsumpcji biodiesla w Unii wskazanej w tabeli 4, danych dotyczących sprzedaży dokonywanej przez producentów unijnych przedstawionych przez wnioskodawcę oraz bazy danych COMEXT i GTA.

(363) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 5

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2020	2021	2022	ODP
Wielkość przywozu z Argentyny (w tonach)	874 199	1 292 775	997 210	490 644
Wskaźnik (2020 = 100)	100	148	114	56
Udział w rynku	5,1 %	7,4 %	5,5 %	2,6 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	145	108	52

Źródło: EBB, COMEXT, GTA

(364) Przywóz z Argentyny ulegał wahaniom, ale w ujęciu ogólnym zmalał w okresie badanym (-44 % ogółem). Jego udział w rynku spadł z 5,1 % w 2020 r. do 2,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Należy zauważyć, że zobowiązanie, o którym mowa w motywie 2 powyżej, pozostawało wiążące przez cały okres badany.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

(365) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie bazy danych COMEXT.

(366) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 6

Ceny importowe (w EUR/tonę)

	2020	2021	2022	ODP
Argentyna	732	1 076	1 419	1 425
Wskaźnik (2020 = 100)	100	147	194	195

Źródło: COMEXT

(367) Cena przywozu z Argentyny wzrosła w znacznym stopniu w okresie badanym (+95 % ogółem). Wzrost cen należy rozpatrywać w świetle zobowiązania, o którym mowa w motywie 2 powyżej, które pozostawało wiążące przez cały okres badany.

(368) Podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu określono na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(369) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie:

- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
- 2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego argentyńskiego producenta na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht), obejmujących cło wyrównawcze i z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

(370) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Porównanie wykazało, że przywóz z Argentyny, wyrażony jako odsetek obrotu objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, nie podcinał cen przemysłu Unii. Brak podjęcia cenowego należy rozpatrywać w świetle zobowiązań cenowych zaproponowanych przez argentyńskich eksporterów w 2019 r.

4.4. Przywóz z państw trzecich innych niż Argentyna

(371) Przywóz biodiesla z państw trzecich innych niż Argentyna pochodził głównie z Chin, Zjednoczonego Królestwa i Singapuru.

(372) Wielkość przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu biodiesla z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 7

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2020	2021	2022	ODP
Chiny	Wielkość sprzedaży (w tonach)	926 695	494 931	1 020 300	1 541 239
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	53	110	166
	Udział w rynku	5,4 %	2,8 %	5,6 %	8,3 %

Państwo		2020	2021	2022	ODP
	Średnia cena (EUR/t)	995	1 258	1 645	1 577
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	126	165	158
Zjednoczone Królestwo	Wielkość sprzedaży (w tonach)	608 155	990 082	1 032 790	1 100 392
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	163	170	181
	Udział w rynku	3,6 %	5,8 %	6,1 %	6,5 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 027	1 361	1 615	1 297
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	132	157	126
Singapur	Wielkość sprzedaży (w tonach)	468 998	279 098	689 578	868 513
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	60	147	185
	Udział w rynku	2,8 %	1,6 %	4 %	5,1 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 202	1 922	1 388	1 495
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	160	116	124
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 551 084	1 390 427	2 191 348	2 544 445
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	90	141	164
	Udział w rynku	9,1 %	8 %	12,1 %	13,7 %
	Średnia cena (EUR/t)	858	1 169	1 736	1 468
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	136	202	171
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	3 554 931	3 154 538	4 934 015	6 054 588
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	89	139	170
	Udział w rynku	20,8 %	18,1 %	27,3 %	32,7 %

Państwo		2020	2021	2022	ODP
	Średnia cena (EUR/t)	968	1 310	1 643	1 469
	Wskaźnik (2020 = 100)	100	135	170	152

Źródło: COMEXT (wielkość ⁽¹⁴⁰⁾ i średnia cena ⁽¹⁴¹⁾) z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa w 2020 r., w odniesieniu do którego, wobec braku rozstrzygających danych w bazie COMEXT, dokonano szacunków wielkości i cen na podstawie cen GTA

(373) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena importowa przywozu z państw trzecich innych niż Argentyna była zasadniczo wyższa niż cena importowa z Argentyny. Ceny importowe nie są jednak bezpośrednio porównywalne ze względu na różnice w przepływach handlowych lub wykorzystywanych surowcach. Istotnie, miarodajne porównanie cen, ilości i udziałów w rynku biodiesla pochodzącego z różnych źródeł można przeprowadzić wyłącznie przy uznaniu asortymentu produktów. Zatem chiński biodiesel wyprodukowano z surowców, które pozwoliłyby uzyskać wyższą cenę na rynku unijnym ze względu na premię za podwójne liczenie na podstawie dyrektyw w sprawie odnawialnych źródeł energii, podczas gdy znaczna część przywozu z państw trzecich innych niż Chiny bazowała na uprawach, co potwierdzają m.in. sprawozdanie statystyczne EBB z 2023 r., ⁽¹⁴²⁾ sprawozdania GAIN dotyczące Chin ⁽¹⁴³⁾ i Unii Europejskiej ⁽¹⁴⁴⁾, badania rynkowe ⁽¹⁴⁵⁾ i szereg dochodzeń w sprawie ochrony handlu przeprowadzonych przez Komisję ⁽¹⁴⁶⁾.

(374) W odniesieniu do przywozu z Singapuru ceny takiego przywozu nie odzwierciedlałyby rzeczywistych warunków rynkowych. Jeżeli chodzi o przywóz do Unii pochodzący ze Zjednoczonego Królestwa ⁽¹⁴⁷⁾, obejmował on głównie towary będące przedmiotem handlu ⁽¹⁴⁸⁾ w tym prawdopodobnie równoważenie pozycji u producentów transgranicznych ze Zjednoczonego Królestwa ⁽¹⁴⁹⁾ i UE po cenach transferowych, których Komisja nie mogła dalej prześledzić. Ponadto istnieją przesłanki świadczące o nietypowych praktykach handlowych w tym sektorze

⁽¹⁴⁰⁾ Dane z bazy COMEXT dotyczące czystego biodiesla i jego mieszanek.

⁽¹⁴¹⁾ Dane z bazy COMEXT dotyczące wyłącznie czystego biodiesla. Dane dla kodu 2710 19 43 29 dla Singapuru. Dane dla kodu 3826 00 10 dla Argentyny, Zjednoczonego Królestwa i innych państw trzecich. Dane dla kodów 2710 19 43 29 i 3826 00 10 dla innych państw z wyłączeniem Chin (w przypadku udziału Zjednoczonego Królestwa w ramach innych państw z wyłączeniem Chin uwzględniono jedynie kod 3826 00 10).

⁽¹⁴²⁾ Sprawozdanie statystyczne EBB 2023 dostępne pod adresem: https://ebb-eu.org/wp-content/uploads/2024/03/EBB_Statistical_Report2023-Final.pdf (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽¹⁴³⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 19 października 2023 r. Chiny. Dostępne pod adresem: <https://fas.usda.gov/data/china-biofuels-annual-9> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽¹⁴⁴⁾ GAIN. Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw z 14 sierpnia 2023 r. Unia Europejska. Dostępne pod adresem: <https://fas.usda.gov/data/european-union-biofuels-annual-3> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽¹⁴⁵⁾ Z informacji dostępnych na stronie: <https://www.reuters.com/business/energy/malaysian-2024-biofuel-output-seen-rising-if-b20-biodiesel-usage-expanded-2024-03-05/> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.) wynika, że malezyjski biodiesel jest produkowany z oleju palmowego. Aby zapoznać się z przeglądem sytuacji na całym świecie, zob. s. 27 sprawozdania UFOP na temat podaży na rynku światowym w latach 2023–2024, dostępnego pod adresem: https://www.ufop.de/files/8217/0548/9837/UFOP-2116_Report_Global_Market_Supply_A5_EN_23_24_160124.pdf.

⁽¹⁴⁶⁾ Jako przykład, zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1344 z dnia 12 sierpnia 2019 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 212 z 13.8.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1344/oj). Motyw 32 ma następujące brzmienie: „W toku dochodzenia wskazano, że biodiesel produkowany w Indonezji to głównie ester metylowy oleju palmowego (»PME«), pozyskiwany z oleju palmowego [...]”.

⁽¹⁴⁷⁾ W odniesieniu do surowców w Zjednoczonym Królestwie, zob. np. informacje na stronie: <https://www.gov.uk/government/statistics/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023> oraz wnioski w aktach publicznych dochodzenia złożony przez Trade Remedies Service, dostępny pod adresem: <https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/>.

⁽¹⁴⁸⁾ Uznano, że przywóz do Unii ze Zjednoczonego Królestwa, państwa o dużym krajowym popycie na biodiesel, obejmował głównie towary będące przedmiotem handlu, ponieważ jego wielkość w tabeli 12 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych była zasadniczo dwukrotnie wyższa od całkowitej produkcji biodiesla w tym państwie. Jest to patent z tabeli C.41.1 OECD/FAO (2022), OECD-FAO Agricultural Outlook 2022–2031, OECD Publishing, Paryż, <https://doi.org/10.1787/f1b0b29c-en>. Ponadto na s. 30–32 wniosku zawartego w publicznie dostępnych aktach dochodzenia prowadzonego przez Trade Remedies Service, dostępnych na stronie <https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/>, stwierdzono, że grupa Greenergy prowadzi znaczącą działalność eksportową. Dane w tabeli na s. 27 (150 000 – 200 000 ton od Olleco plus Argent) w tym samym wniosku oraz szacunki na s. 29 (320 000 – 370 000 ton w przypadku Greenergy) wniosku sugerują, że produkcja biodiesla w Zjednoczonym Królestwie wyniosła około pół miliona ton (lub nieco więcej).

⁽¹⁴⁹⁾ Zjednoczone Królestwo.

w Zjednoczonym Królestwie w okresie badanym⁽¹⁵⁰⁾. Po trzecie, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa udzielały przedsiębiorstwom naftowym pozwoleń na uszlachetnianie czynne w odniesieniu do przywozu biodiesla, co ułatwiło handel biodieslem nie pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa do Unii za pośrednictwem Zjednoczonego Królestwa i wprowadziło jednocześnie nieścisłości w danych statystycznych. Praktyki te dopiero niedawno dobiegły końca⁽¹⁵¹⁾ ⁽¹⁵²⁾.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

(375) Ocena sytuacji gospodarczej przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

(376) Jak wspomniano w motywie 16, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrównkową.

(377) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w przedłożonej przez wnioskodawcę odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zbiory danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

(378) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.

(379) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(380) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2020	2021	2022	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	14 768 456	15 301 256	15 286 729	14 925 455
Wskaźnik (2020 = 100)	100	104	104	101
Moce produkcyjne (w tonach)	21 360 776	21 525 776	21 925 776	21 933 276

⁽¹⁵⁰⁾ Motywy 12 i 13 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/1273 z dnia 7 maja 2024 r. kończącej dochodzenie w sprawie możliwego obchodzenia, przez przywóz biodiesla wysłanego z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, środków wyrównawczych dotyczących przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji oraz kończącej rejestrację przywozu (Dz.U. L, 2024/1273, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1273/oj).

⁽¹⁵¹⁾ <https://rtfa.org.uk/2024/07/23/uk-renewable-fuels-industry-calls-for-inward-processing-policy-to-be-made-more-transparent/> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

⁽¹⁵²⁾ <https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/agriculture/040324-uk-to-instate-biofuel-import-duties-after-halting-exemptions> (ostatni dostęp 18 listopada 2024 r.).

	2020	2021	2022	ODP
Wskaźnik (2020 = 100)	100	101	103	103
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	69 %	71 %	70 %	68 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	103	101	98

Źródło: EBB/Stratas na lata 2020–2023, wnioskodawca. Szacunki wnioskodawcy dla ODP (na podstawie danych „Stratas” za lata 2022 i 2023).

- (381) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywały się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na stosunkowo podobnym poziomie w porównaniu z 2020 r. Wielkość produkcji jednak znacznie spadła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2022 r.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (382) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	12 623 468	12 964 160	12 151 019	11 997 951
Wskaźnik (2020 = 100)	100	103	96	94
Udział w rynku	74 %	74,5 %	67,2 %	64,7 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	101	91	87

Źródło: EBB

- (383) W okresie badanym udział przemysłu Unii w rynku spadł o prawie 10 punktów procentowych, osiągając w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku wynoszący 64,7 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i odpowiadający jej udział w rynku zaczęły spadać w 2021 r.

4.5.2.3. Wzrost

- (384) Przemysł Unii nie odnotował wzrostu pod względem produkcji w okresie badanym pomimo pozytywnych zmian konsumpcji biodiesla w tym okresie. W rzeczywistości wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku zmniejszyły się w okresie odniesienia.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (385) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	2020	2021	2022	ODP
Liczba pracowników	5 307	5 801	6 066	5 897
Wskaźnik (2020 = 100)	100	109	114	111

	2020	2021	2022	ODP
Wydajność (w tonach na pracownika)	2 783	2 638	2 520	2 531
Wskaźnik (2020 = 100)	100	95	91	91

Źródło: EBB

(386) Komisja zauważyła, że nie wszyscy producenci unijni przekazywali EBB dane dotyczące zatrudnienia z zastosowaniem tego samego podejścia oraz że w przypadku przedsiębiorstw nieprzekazujących danych wymagane były pewne szacunki, co doprowadziło do pewnych niedociągnięć w danych dotyczących zatrudnienia, którymi dysponuje Komisja. W każdym razie szacunkową liczbę pracowników przedstawioną powyżej uznano za wystarczająco dokładną i odpowiednią do celów prowadzonego dochodzenia, ponieważ znaczna część danych została zweryfikowana przez samą Komisję podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu u objętych próbą producentów unijnych i wnioskodawcy.

4.5.2.5. Wielkość marginesu subsydiowania i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu/ praktykach wyrównawczych

(387) Marginesy subsydiowania wszystkich objętych próbą producentów eksportujących przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł Unii był jednak ograniczony, ponieważ ceny przywozu z Argentyny wynikały z zobowiązań.

(388) Jak zauważono w motywie 3, produkt objęty przeglądem był już przedmiotem kilku dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych.

(389) Obowiązujące środki antydumpingowe i antysubsydyjne wobec Stanów Zjednoczonych (rozszerzone na przesyłki z Kanady, z pewnymi wyłączeniami ⁽¹⁵³⁾) zostały odnowione w okresie badanym. Nic nie wskazuje na to, że środki te były nieskuteczne.

(390) W 2020 r. przemysł Unii wyraźnie wykazywał oznaki poprawy po zakończeniu pierwotnego dochodzenia i nałożeniu w 2019 r. ostatecznych środków wyrównawczych na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji ⁽¹⁵⁴⁾.

(391) Sytuacja w przemyśle Unii zaczęła poprawiać się po wcześniejszym szkodliwym subsydiowaniu biodiesla z Argentyny i Indonezji, kiedy to na rynek unijny trafiły zwiększone ilości biodiesla przywożonego z Chin po niskich cenach. Przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin miał zarówno wpływ na wielkość, jak i ceny w okresie badanym, w tym tłumienie cen na rynku unijnym, oraz wyraźnie negatywnie wpłynął na sytuację finansową przemysłu Unii.

(392) Przemysł Unii poniósł istotną szkodę w wyniku przywozu chińskiego biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Środki antydumpingowe wobec Chin obejmujące ten sam okres badany co obecny przegląd zostały tymczasowo wprowadzone w sierpniu 2024 r., a następnie potwierdzone w lutym 2025 r. ⁽¹⁵⁵⁾

⁽¹⁵³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/731 z dnia 12 maja 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1266 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1267 nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 136 z 13.5.2022, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/731/oj).

⁽¹⁵⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

⁽¹⁵⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/261 z dnia 10 lutego 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (393) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Ceny sprzedaży w Unii i jednostkowy koszt produkcji

	2020	2021	2022	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na całym rynku (EUR/t)	799	1 068	1 518	1 355
Wskaźnik (2020 = 100)	100	134	190	169
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	784	1 057	1 492	1 353
Wskaźnik (2020 = 100)	100	135	190	172

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (394) W latach 2020–2022 ceny sprzedaży odpowiadały tendencjom kosztów, przy czym obydwie wartości wzrosły o 90 % do 2022 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii nie mógł odzwierciedlić wzrostu kosztów w swoich cenach sprzedaży i był zmuszony do sprzedaży niemal po koszcie wytworzenia.
- (395) Pod koniec okresu badanego różnica między jednostkowym kosztem produkcji a jednostkową ceną sprzedaży spadła i wyniosła zaledwie 2 EUR.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (396) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Średnie koszty pracy na pracownika

	2020	2021	2022	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	78 088	83 914	85 898	89 613
Wskaźnik (2020 = 100)	100	107	110	115

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (397) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych wzrosły w okresie badanym o 15 %. Ponieważ koszty pracy stanowią mniej niż 3 % kosztów produkcji biodiesla, wzrost kosztów pracy – który według Eurostatu ⁽¹⁵⁶⁾ nie stoi w sprzeczności z ogólnym wzrostem kosztów pracy o 12 % w Unii w latach 2020–2023 – ma znikomy wpływ na stan przemysłu Unii.

⁽¹⁵⁶⁾ Eurostat, Roczne dane dotyczące kosztów pracy – NACE Rev. 2 (<https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/bookmark/995c4de3-9520-4cc1-9dc2-3c78325a2fc8?lang=en>).

4.5.3.3. Zapasy

(398) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Zapasy

	2020	2021	2022	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	170 541	140 162	184 957	230 610
Wskaźnik (2020 = 100)	100	82	108	135
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	1,2 %	0,9 %	1,2 %	1,6 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	75	100	133

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

(399) Komisja wcześniej oznajmiła, że stan zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem dla tego rodzaju przemysłu⁽¹⁵⁷⁾. Komisja potwierdziła, że przemysł Unii dążył do utrzymania zapasów na niskim poziomie, ale nie zawsze było to możliwe z uwagi na sytuację na rynku. Komisja zauważyła również, że biorąc pod uwagę fakt, iż produkt objęty przeglądem jest sprzedawany luzem, pojedyncza dostawa może obejmować znaczną ilość wynoszącą ponad 10 000 ton, co może mieć znaczący wpływ na stan zapasów, w zależności od dokładnej daty transakcji.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(400) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	2 %	1 %	1,8 %	0,1 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	50	90	5
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	90 293 613	- 26 971 004	- 70 149 695	- 41 725 753
Wskaźnik (2020 = 100)	100	- 30	- 78	- 46
Inwestycje (w EUR)	92 568 706	43 686 329	62 751 636	105 304 643
Wskaźnik (2020 = 100)	100	47	68	114
Zwrot z inwestycji	8,4 %	5,8 %	10,5 %	1,3 %
Wskaźnik (2020 = 100)	100	69	126	15

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

⁽¹⁵⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj), motyw 394.

- (401) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność przemysłu Unii była w okresie badanym na bardzo niskim poziomie i spadła do progu rentowności w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (402) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w przepływach środków pieniężnych netto znacznie się pogorszyła w okresie badanym i od 2021 r. była wysoce ujemna.
- (403) Inwestycje w przedsiębiorstwach objętych próbą wahały się w okresie badanym. Ogólnie rzecz biorąc, inwestycje zatwierdza się wiele lat przed ich realizacją. Inwestycje w ostatniej części okresu badanego były projektami planowanymi od dawna i dotyczyły tylko dwóch przedsiębiorstw.
- (404) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Kształtował się on ujemnie, podobnie jak rentowność, i był bardzo niski w całym okresie badanym, wynosząc tylko 1,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w szczególności ze względu na bardzo niski poziom rentowności.
- (405) Jeżeli chodzi o zdolność przemysłu Unii do pozyskiwania kapitału, była ona tłumiona przez wysoce ujemne przepływy pieniężne od 2021 r.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (406) Z powyższej oceny wskaźników makro- i mikroekonomicznych wynika, że przemysł Unii poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym istotną szkodę, ponieważ stracił znaczny udział w rynku, a wzrost jego cen sprzedaży nie wystarczył do przeniesienia znacznego wzrostu ponoszonych kosztów produkcji, co doprowadziło do obniżenia jego rentowności, co z kolei miało negatywny wpływ na zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych. Brak pogorszenia się kilku wskaźników (moce produkcyjne, liczba pracowników) nie podważa ustalenia szkody.
- (407) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (408) W okresie badanym wielkość przywozu z Argentyny zmniejszyła się o 44 %, jak pokazano w tabeli 5, natomiast konsumpcja wzrosła o około 9 % (jak pokazano w tabeli 4). Spowodowało to spadek udziału w rynku przywozu z Argentyny o 2,4 punktu procentowego – z 5,1 % do 2,7 % – kiedy to udział przemysłu Unii w rynku spadł o ponad 9 punktów procentowych, osiągając poziom 64,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (409) Ceny objętych próbą argentyńskich eksporterów, reprezentujących 68 % argentyńskiego przywozu biodiesla do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, nie podcinały cen unijnych. Biorąc pod uwagę, że ceny przywozu z Argentyny w tabeli 6 w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym były wyższe niż ceny argentyńskich eksporterów objętych próbą, Komisja stwierdziła, że ogólnie ceny przywozu z Argentyny nie podcinały cen przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (410) CARBIO stwierdziła, że przywóz argentyńskiego biodiesla nie był przyczyną żadnej szkody, jakiej mogli doznać producenci unijni.
- (411) Dochodzenie nie pozwoliło stwierdzić, że subsydiowany przywóz z Argentyny przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez unijnych producentów biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.2. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (412) Powyższa analiza wskazuje na brak ogólnego wzrostu wielkości i udziału w rynku przywozu pochodzącego z Argentyny w okresie badanym. Obowiązujące zobowiązania sprawiały, że ceny subsydiowanego przywozu z Argentyny były wystarczająco wysokie i nie mogły uniemożliwić przemysłowi Unii osiągnięcia zrównoważonych cen i rozsądnych marż zysku.
- (413) Przemysł Unii stracił znaczny udział w rynku na rzecz biodiesla z Chin produkowanego z odpadów, po cenach dumpingowych. Komisja nie była w stanie ustalić szkody cenowej spowodowanej przywozem z Argentyny.
- (414) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w świetle poziomu cen subsydiowany przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie mógł wyrządzić przemysłowi Unii istotnej szkody odnotowanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY SPOWODOWANEJ PRZEZ PRZYWÓZ Z ARGENTYNY

- (415) W motywie 407 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W sekcji powyżej Komisja stwierdziła również, że szkoda dla przemysłu Unii odnotowana w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie mogła zostać spowodowana przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny głównie ze względu na poziom ich cen, na który wpływ ma istnienie zobowiązania. Istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym spowodował przywóz biodiesla z Chin po cenach dumpingowych⁽¹⁵⁸⁾. Komisja uznała, że w sytuacji braku zobowiązań wpływ wielkości rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł Unii nie byłby nieznaczny, biorąc pod uwagę wielkość przywozu z Argentyny w okresie badanym oraz charakter produktu, który jest produktem towarowym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody pierwotnie wyrządzonej przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (416) W tym względzie Komisja zbadała moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Argentynie, związek między cenami w państwie, którego dotyczy postępowanie, cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii i cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do innych państw trzecich; prawdopodobne poziomy cen przywozu z Argentyny przy braku środków wyrównawczych; atrakcyjność rynku unijnego oraz wpływ potencjalnej wielkości przywozu i prawdopodobnych poziomów cen importowych na sytuację przemysłu Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (417) Jak pokazano w tabeli 3 i sprawozdaniach GAIN⁽¹⁵⁹⁾ oraz jak stwierdzono w motywie 340, producenci eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie, dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, a tym samym mają zdolność do znacznego zwiększenia produkcji biodiesla, jeżeli sytuacja na rynku będzie korzystna. W swoich uwagach po wszczęciu postępowania CARBIO zakwestionowała ten punkt, uzasadniając, że w dającej się przewidzieć przyszłości nie będą realizowane inwestycje, że w Argentynie nastąpił spadek produkcji biodiesla i mocy produkcyjnych przemysłu biodiesla oraz że tendencja ta utrzyma się w przyszłości w związku z wpływem globalnego ocieplenia na klimat w Argentynie. Niezależnie od wyzwań stojących przed rolnictwem w związku z globalnym ociepleniem nie ulega wątpliwości, że moce produkcyjne w Argentynie ponad pięciokrotnie przewyższały konsumpcję krajową w 2024 r.⁽¹⁶⁰⁾ i odpowiadały około 25 % konsumpcji biodiesla w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym⁽¹⁶¹⁾. Argumenty CARBIO zostały zatem odrzucone.

⁽¹⁵⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/261 z dnia 10 lutego 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

⁽¹⁵⁹⁾ Tabela 5 sprawozdania GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

⁽¹⁶⁰⁾ Tabela 5 sprawozdania GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

⁽¹⁶¹⁾ Tabela 5 sprawozdania GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

- (418) W piśmie z dnia 15 marca 2024 r. CARBIO stwierdziła, że nie zachodzi prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia wzrostu przywozu argentyńskiego biodiesla w sytuacji braku środków ze względu na utratę atrakcyjności rynku unijnego w następstwie niektórych inicjatyw ustawodawczych (począwszy od niektórych państw członkowskich, które stopniowo wycofywały stosowanie oleju sojowego, a skończywszy na Unii faworyzującej biodiesel wytwarzany z odpadów w ramach unijnych inicjatyw dotyczących łańcucha dostaw niepowodującego wylesiania), nowych obowiązków mieszania paliw w Argentynie oraz możliwości sprzedaży biodiesla przez Argentynę na nowych rynkach, a mianowicie w Brazylii ⁽¹⁶²⁾.
- (419) Komisja uznała, że oświadczenia CARBIO nie są poparte faktami. Jeżeli chodzi o rzeczony brak prawdopodobieństwa ponownego wzrostu argentyńskiego przywozu biodiesla do Unii, Komisja zauważyła, że Unia jest największym konsumentem biodiesla na świecie i odpowiada za około 23 % światowej konsumpcji w 2023 r. ⁽¹⁶³⁾ Pomimo sztucznie wysokich cen na rynku krajowym Argentyny, o których mowa w motywie 239, oraz nowych obowiązków mieszania paliw w Argentynie krajowa konsumpcja biodiesla w państwie, którego dotyczy postępowanie, była bardzo niska i stanowiła 0,9 % argentyńskiej produkcji biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wywóz biodiesla był głównym filarem argentyńskiego przemysłu biodiesla i jakkolwiek wielkość wywozu różniła się w zależności od warunków rynkowych, to Unia pozostawała zdecydowanie głównym rynkiem eksportowym argentyńskiego biodiesla rok po roku, jak wykazano w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez rząd Argentyny ⁽¹⁶⁴⁾. Choć eksport jest ważny dla argentyńskiego przemysłu, Argentyna stanęła w obliczu rosnących trudności ze sprzedażą za granicę. Jak zauważono w motywie 350, władze Peru i USA nałożyły wysokie środki antysubsydyjne i antidumpingowe na argentyński biodiesel, które ograniczyły jego przywóz z Argentyny ⁽¹⁶⁵⁾. Według argentyńskich statystyk w 2024 r. wywóz biodiesla z Argentyny do miejsc przeznaczenia innych niż Unia zasadniczo ograniczał się do Kanady, jak zauważono w motywie 351. Wywóz do Kanady stanowił mniej niż 10 % wywozu z Argentyny i odbywał się po mniej atrakcyjnych cenach w porównaniu z cenami eksportowymi do Unii. Argentyńscy producenci nie mieli większych perspektyw eksportu na inne rynki ⁽¹⁶⁶⁾. Niezależnie od zmian legislacyjnych, które rzekomo miały wpływ na atrakcyjność unijnego rynku biodiesla, Unia zobowiązała się do zwiększenia alternatyw dla tradycyjnego kopalnego oleju napędowego, w tym sięgając po konwencjonalny biodiesel, co potwierdzono w dyrektywie RED III ⁽¹⁶⁷⁾. Podsumowując, rynek unijny był i jest atrakcyjny pod względem wielkości, ceny i dostępności, w związku z czym istnieje duże prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków wyrównawczych spowodowałoby znaczny wzrost subsydiowanego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (420) Ponadto, jak pokazano w tabeli 5, w okresie badanym wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, pozostała istotna. W Argentynie istnieją 32 zakłady produkcji biodiesla, z których wszystkie wykorzystują olej roślinny pozyskiwany w procesie rozdrabniania nasion soi jako surowiec ⁽¹⁶⁸⁾, tj. surowiec, który – podobnie jak większość produkcji unijnej – nie jest objęty premią za podwójne liczenie na mocy dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, a zatem uzyskuje niższe ceny na rynku niż biodiesel wytwarzany z surowców wymienionych w załączniku IX do dyrektywy RED II. Biodiesel jest towarem, a konkurencja rynkowa między biodieslem argentyńskim i biodieslem produkowanym w Unii jest zatem napędzana cenami.
- (421) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO zauważyła, że brak środków nakładanych na przywóz z Argentyny najprawdopodobniej nie doprowadziłby do ponownego wystąpienia istotnej szkody dla przemysłu Unii ze względu na to, że: 1) przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny w ciągu ostatnich kilku lat znacznie spadł, a Komisja w ocenie dostępnych wolnych mocy produkcyjnych w Argentynie pominęła swój własny wniosek, że producenci biodiesla realizujący krajowy obowiązek mieszania biopaliw są prawnie pozbawieni możliwości wywozu; 2) nie występuje podcięcie cenowe, a zobowiązanie kompensuje wszelkie skutki domniemanego subsydiowania; oraz 3) przyczyny szkody poniesionej przez przemysł Unii upatruje się w przywozie biodiesla z Chin po cenach dumpingowych, co potwierdziła również Komisja.

⁽¹⁶²⁾ W swoich uwagach t24.002793 CARBIO wspomniała o zwiększeniu obowiązkowej zawartości biodiesla w mieszance paliwowej w Brazylii do 14 % od marca 2024 r. i do 15 % od marca 2025 r. (wzrost z obecnych 12 %). Strona dodała, że Brazylia zatwierdziła stosowanie przywożonego biodiesla w obowiązkowej mieszance od stycznia 2024 r.

⁽¹⁶³⁾ <https://www.statista.com/statistics/1485491/biofuel-consumption-by-type-region-world/>.

⁽¹⁶⁴⁾ t24.007393.

⁽¹⁶⁵⁾ Sprawozdanie GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r., s. 20. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

⁽¹⁶⁶⁾ Sprawozdanie GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf. Na stronie 19 znajduje się zdanie: „Nie przewiduje się wywozu do Stanów Zjednoczonych, Peru ani innych rynków dyskrecjonalnych”.

⁽¹⁶⁷⁾ Więcej informacji można znaleźć pod adresem: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/renewable-energy-directive-targets-and-rules/renewable-energy-directive_en?prefLang=pl.

⁽¹⁶⁸⁾ Sprawozdanie GAIN – Roczne sprawozdanie w sprawie biopaliw, Argentyna, 5 sierpnia 2024 r. Dostępne pod adresem: https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

- (422) Komisja nie zgodziła się z powyższymi stwierdzeniami CARBIO. W odniesieniu do pierwszej kwestii należy zauważyć, że CARBIO przyznała, że istnieją wolne moce produkcyjne, które potencjalnie mogłyby zostać przeznaczone na wywóz do Unii (choć w mniejszym stopniu, niż stwierdziła Komisja). Ponadto w toku dochodzenia ustalono w motywie 40, że producent biodiesla należący do grupy objętego próbą producenta eksportującego produkował biodiesel, który sprzedawał później zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku eksportowym. W przypadku takiego producenta biodiesla przydział kontyngentu w ramach mandatu dotyczącego biodiesla oznaczał mniejsze moce produkcyjne przeznaczone na wywóz. W związku z tym moce produkcyjne na potrzeby rynku krajowego i rynku eksportowego są ze sobą powiązane. Jeżeli chodzi o drugą kwestię, Komisja zauważyła, że obowiązujące zobowiązanie nie zrównoważyłoby żadnych skutków domniemanego subsydiowania w przypadku braku obowiązujących środków w zakresie, w jakim zobowiązanie to jest związane z samym istnieniem środków wyrównawczych. Innymi słowy, w przypadku braku środków i zobowiązania istniałoby prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia podcięcia cenowego. Jeżeli chodzi o trzecią kwestię, to mimo że w dochodzeniu przeglądowym stwierdzono, iż szkoda zaobserwowana w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie była spowodowana przywozem z Argentyny, stwierdzono również, że jeżeli środki nie zostaną utrzymane, wznowienie argentyńskiego przywozu po nieuczciwych cenach spowodowałoby szkodę i powstrzymałoby poprawę sytuacji przemysłu Unii po poniesionej szkodzie, której oczekuje się w następstwie niedawnego nałożenia cel antydumpingowych na przywóz z Chin po cenach dumpingowych.
- (423) Biorąc pod uwagę ustalenia przedstawione pokrótce w niniejszej sekcji, oczekuje się w związku z tym, że w przypadku wygaśnięcia środków argentyńscy eksporterzy zyskaliby zachętę do wywozu do Unii po cenach podcinających ceny sprzedaży producentów unijnych na poziomie podobnym do poziomu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu. Spowodowałoby to presję cenową na przemysł Unii, który utraciłby wielkość sprzedaży lub byłby zobligowany do obniżenia poziomu cen, co w konsekwencji miało wpływ na rentowność.
- (424) Na tej podstawie stwierdza się, że brak środków najprawdopodobniej doprowadziłby do znacznego wzrostu subsydiowanego przywozu z Argentyny, a istotna szkoda spowodowana przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Argentyny prawdopodobnie wystąpiłaby ponownie.

7. INTERES UNII

- (425) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (426) Przemysł Unii obejmuje ponad 60 producentów w całej Unii i zapewnia bezpośrednie zatrudnienie blisko 6 000 osób. Żaden producent nie sprzeciwił się dochodzeniu.
- (427) Komisja ustaliła, że w przypadku nieodnowienia środków przemysł Unii, który działał na progu rentowności w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, zacząłby przynosić straty i stanąłby w obliczu niewypłacalności ze względu na wzrost przywozu taniego biodiesla z Argentyny, co dodatkowo zagroziłoby rentowności przemysłu Unii.
- (428) Dalsze utrzymanie środków umożliwiłoby przemysłowi Unii ponowne rozpoczęcie procesu odbudowy i ostatecznie osiągnięcie trwałych poziomów rentowności.
- (429) Komisja stwierdziła zatem, że odnowienie środków leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych, przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów

- (430) Jedno przedsiębiorstwo handlowe prowadzące działalność w Unii zarejestrowało się jako zainteresowana strona w postępowaniu, ale nie przedstawiło żadnego stanowiska.
- (431) Przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją i dystrybucją kopalnego oleju napędowego zaangażowane również w obowiązkowe mieszanie kopalnego oleju napędowego z biodieslem zostały poproszone o wypełnienie kwestionariuszy po wszczęciu postępowania. Jedyń podmiot, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, twierdził, że nie posiada wystarczającej wiedzy, aby wyrazić swoje stanowisko w sprawie ewentualnego przedłużenia środków. Dla respondenta biodiesel stanowił bardzo niewielką część jego działalności gospodarczej. Wobec powyższego, stanowiska strony oraz faktu, że strona nie dostarczyła większości informacji na wymaganym poziomie szczegółowości, tj. ograniczonym do działalności związanej z (argentyńskim) biodieslem, Komisja stwierdziła, że nic nie wskazuje na to, by utrzymanie środków miało na istotny wpływ na tę stronę.

- (432) CARBIO twierdziła, że niedawne nałożenie ceł antidumpingowych na przywóz biodiesla z Chin doprowadzi do wyeliminowania Chin jako źródła dostaw, w związku z czym rynek unijny będzie potrzebował zwiększonego przywozu biodiesla w nadchodzących latach. Środki antidumpingowe nałożone na przywóz z Chin utrzymują się jednak na umiarkowanym poziomie – od 10 % do 35,6 % – i nie można ich uznać za zaporowe. Ponadto dostępne są alternatywne źródła dostaw pozbawione środków ochrony handlu. Świadczy o tym znaczący udział w rynku przywozu z kilku innych państw trzecich (zob. tabela 7). Komisja uznała, że utrzymanie obowiązujących środków umożliwiłoby przemysłowi Unii kontynuowanie procesu odbudowy i dalsze zaopatrywanie rynku krajowego.
- (433) Komisja stwierdziła zatem, że odnowienie środków nie spowoduje znaczącej szkody dla interesów importerów, przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów. Te podmioty gospodarcze są częścią łańcucha dostaw i przenoszą koszty powstałe w związku z obowiązywaniem środków – o ile takie istnieją w przypadku braku zobowiązań – na użytkowników i konsumentów.

7.3. Interes użytkowników i konsumentów

- (434) Nic nie wskazuje na to, by obowiązujące środki miały negatywny wpływ na unijnych użytkowników biodiesla. Nie ma dowodów na to, że którykolwiek z istniejących środków miał niekorzystny wpływ na ich rentowność.
- (435) Należy zauważyć, że ostateczne ceny paliw są raczej zgodne z ceną ropy naftowej pochodzącej z paliw kopalnych⁽¹⁶⁹⁾ oraz że około 40 % ceny oleju napędowego na stacjach benzynowych w UE stanowią podatki⁽¹⁷⁰⁾, które można modyfikować w zależności od poszczególnych interesów lub potrzeb. Mogą też funkcjonować zachęty do stosowania biodiesla⁽¹⁷¹⁾. Biorąc pod uwagę te fakty oraz niewielki procent biodiesla (zazwyczaj nie więcej niż 10 %), który jest zazwyczaj mieszany z kopalnym olejem napędowym, nie znaleziono dowodów na to, że odnowienie środków byłoby wyraźnie sprzeczne z interesem użytkowników lub konsumentów albo przeważałoby nad pozytywnymi skutkami utrzymania status quo dla przemysłu Unii.

7.4. Inne czynniki

- (436) Ponadto Komisja uznała, że utrzymanie istniejących środków pobudzi wysiłki na rzecz zrównoważonego rozwoju i redukcji emisji gazów cieplarnianych w łańcuchu dostaw oraz będzie miało pozytywny wpływ na branżę dostawców w Unii, ponieważ przychody i wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosną.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (437) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie obowiązujących środków w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny nie leży w interesie Unii.

8. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (438) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji subsydiowania, prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem z Argentyny oraz interesu Unii należy utrzymać środki wyrównawcze dotyczące biodiesla z Argentyny.
- (439) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych, potrzebne są środki szczególne w celu zapewnienia stosowania ceł indywidualnych. Cła indywidualne mają zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu wyrównawczemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Argentyny”.

⁽¹⁶⁹⁾ <https://www.bmwk.de/Redaktion/EN/Artikel/Energy/petroleum-fuel-prices.html>.

⁽¹⁷⁰⁾ W swoim *Weekly Oil Bulletin* Komisja przedstawia przegląd średnich cen oleju napędowego i benzyny w podziale na państwa członkowskie UE (Euro Super-95) oraz udziału podatków w cenie końcowej. Zob.: https://energy.ec.europa.eu/data-and-analysis/weekly-oil-bulletin_en.

⁽¹⁷¹⁾ Więcej informacji na temat stowarzyszenia FuelsEurope można znaleźć na wykresie dostępnym pod adresem: https://www.fuelsEurope.eu/uploads/files/modules/documents/file/1688474562_PHVWHHTy6LUHcLLbJzKRaj44vRiRLrTghMB8aXzf.pdf#:~:text=No%20tax%20incentive%3A%20Biofuels%20do%20not%20bene%EF%AC%81t%20from,a%20percentage%20of%20fossil%20fuel%20content%20above%2070%25.

- (440) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (441) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (442) W motywie 2 powyżej odnotowano, że decyzją wykonawczą (UE) 2019/245 Komisja przyjęła oferty zobowiązań. Komisja uznała, że eliminują one szkodliwe skutki przywozu towarów po cenach subsydiowanych i w wystarczającym stopniu ograniczają ryzyko obchodzenia środków.
- (443) CARBIO i rząd Argentyny twierdziły, że w przypadku odnowienia obowiązujących środków należy utrzymać istniejące zobowiązanie. CARBIO uznała zobowiązanie za skuteczny mechanizm działający jako czynnik stabilizacji cen w odniesieniu do cen importowych biodiesla do Unii, biorąc pod uwagę wysokie ceny, po których odbywał się handel argentyńskim biodieslem, oraz ujemny margines podcięcia cenowego we wniosku (-2 %). CARBIO zauważyła, że jej członkowie zostali zdyscyplinowani i zobowiązali się do kontynuowania wysiłków w ramach odnowionej umowy.
- (444) Komisja zauważyła, że obecny przegląd wygaśnięcia ma na celu ocenę, czy utrzymanie środków wyrównawczych jest uzasadnione. Jakakolwiek ocena obowiązującego zobowiązania nie wchodzi w zakres obecnego przeglądu wygaśnięcia.
- (445) W związku z zamiarem zastosowania przez Komisję art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wobec rządu Argentyny, EBB wezwała do zniesienia zobowiązań, co było uzasadnione brakiem współpracy ze strony rządu Argentyny. EBB podniosła w szczególności rolę rządów w zobowiązaniu zgodnie z rozporządzeniem podstawowym. Ponadto EBB podkreśliła, że jedna z brakujących informacji wymienionych w motywie 71, dotycząca cen i polityki cenowej producentów nasion soi i oleju sojowego, miała istotne znaczenie dla ustalenia minimalnej ceny importowej w ramach zobowiązania. EBB zauważyła też, że rząd Argentyny nie przedstawił informacji dotyczących bardzo płynnego i przejrzystego rynku, takiego jak rynek nasion soi w Argentynie, oraz że przedsiębiorstwo Molinos Agro potwierdziło w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, że rynek nasion soi jest właśnie taki. Ponadto brak współpracy ze strony rządu Argentyny naruszyłby zaufanie, na którym opierało się przyjęcie zobowiązania.
- (446) Rząd Argentyny i CARBIO twierdziły, że informacje na temat cen, które mogli dostarczyć poszczególni dostawcy nasion soi w kontekście obecnego przeglądu wygaśnięcia, różniły się od ceny nasion soi na argentyńskim rynku krajowym, która jest istotnym czynnikiem przy ustalaniu minimalnej ceny importowej. Rząd Argentyny wskazał również, że nieprzedłożenie tych samych informacji w pierwotnym dochodzeniu nie przeszkodziło w uzgodnieniu zobowiązania. W związku z tym rząd Argentyny i CARBIO stwierdziły, że brak współpracy ze strony rządu Argentyny nie stanowił naruszenia zobowiązania, mając też na uwadze, że rząd Argentyny nie był jego stroną. Ponadto według rządu Argentyny z odpowiedzi przedsiębiorstwa Molinos Agro na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że skoro rynek jest przejrzysty, to prowadzenie rejestru producentów nasion soi nie ma praktycznego zastosowania. Ponadto CARBIO stwierdziła, że kontynuacja zobowiązania leży w interesie Unii.
- (447) Komisja zauważyła, że jakakolwiek ocena obowiązującego zobowiązania nie wchodzi w zakres obecnego przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym argument ten nie był brany pod uwagę.
- (448) Po ostatecznym ujawnieniu CARBIO powtórzyła te same uwagi, które przedstawiono w motywie 443 i do których Komisja odniosła się już w motywie 444.

- (449) Po ostatecznym ujawnieniu EBB powtórzyła, że Komisja powinna ocenić wpływ braku współpracy rządu Argentyny w prowadzonym dochodzeniu pod kątem obowiązującego zobowiązania. Zdaniem EBB należy tego dokonać w kontekście obecnego przeglądu wygaśnięcia albo w kontekście odrębnej oceny. Ponadto EBB uznała, że brak dokładnych informacji dotyczących rynku nasion soi w Argentynie uniemożliwiłby Komisji ustalenie minimalnej ceny importowej, ponieważ cenę tę oblicza się na podstawie miesięcznych notowań cen oleju sojowego publikowanych przez rząd Argentyny. W związku z tym, zdaniem EBB, zobowiązanie nie znajdowało żadnego uzasadnienia i należało je zawiesić.
- (450) Komisja powtórzyła, że jakakolwiek ocena obowiązującego zobowiązania nie wchodzi w zakres obecnego przeglądu wygaśnięcia. Co do zasady nie przesądza to jednak o rozpoczęciu oceny, czy doszło do naruszenia zobowiązania, która w każdym razie pozostanie odrębna od obecnego przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym argument ten nie był brany pod uwagę w kontekście prowadzonego dochodzenia.
- (451) Ponadto EBB przedstawiła szereg argumentów dotyczących związku między informacjami nieprzekazanymi przez rząd Argentyny a określeniem minimalnej ceny importowej.
- (452) Komisja zauważyła, że jakakolwiek ocena obowiązującego zobowiązania nie wchodzi w zakres obecnego przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym argumenty te nie były brane pod uwagę.
- (453) W przypadku gdy Komisja wycofa, na podstawie art. 13 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie w odniesieniu do konkretnych transakcji z uwagi na naruszenie oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (454) Indywidualne stawki cła określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Argentyny i wytworzonego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem, wyprodukowanego przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, powinien podlegać stawce cła mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Argentyny”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła.
- (455) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek celnych w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁷³⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (456) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono im również termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Uwagi otrzymano od rządu Argentyny, CARBIO i EBB i odniesiono się do nich w odpowiednich sekcjach powyżej.
- (457) Eksporter lub producent, który nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie wykorzystywanym do ustalenia poziomu cła mającego obecnie zastosowanie do wywozu tego produktu, może zwrócić się do Komisji o objęcie go stawką cła wyrównawczego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie wykorzystywanym do ustalenia poziomu cła mającego zastosowanie do jego wywozu; (ii) nie jest powiązany z przedsiębiorstwem, które dokonywało takiego wywozu i które w związku z tym jest objęte cłami wyrównawczymi; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

⁽¹⁷³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

- (458) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2024/2509 ⁽¹⁷³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (459) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło wyrównawcze nakłada się na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, w formie czystej lub zawartych w mieszance, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (kody TARIC 2710 19 42 21 i 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (kody TARIC 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 i 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 i 3824 99 92 17), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 ⁽¹⁷⁴⁾ (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 33) i pochodzących z Argentyny.
2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa są następujące:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Viterra Argentina S.A.	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Cały pozostały przywóz pochodzący z Argentyny	33,4 %	C999

⁽¹⁷³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona) (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

⁽¹⁷⁴⁾ Zgodnie z obecną definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (UE) 2024/2522 z dnia 23 września 2024 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L, 2024/2522, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 z opisem produktu odpowiadającym kodom CN i TARIC.

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego przeglądem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Argentynie. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z cła wyrównawczego nałożonego na mocy art. 1, pod warunkiem że są one wytworzone, przewożone i fakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy wskazano w decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 i wprowadzanych do niej zmianach, oraz zostały przywiezione zgodnie z przepisami tej samej decyzji wykonawczej Komisji.
2. Przywóz, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z cła wyrównawczego, pod warunkiem że: a) takiemu przywozowi towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku 1 do niniejszego rozporządzenia oraz b) takiemu przywozowi towarzyszy świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego zgodnie z załącznikiem 2 do niniejszego rozporządzenia oraz c) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.
3. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu: a) zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden warunek wymieniony w tym ustępie i w ust. 2 lub b) gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, na podstawie art. 13 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1037, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwa, od których Komisja przyjęła zobowiązania i których nazwy wymieniono w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 z późn. zm. oraz które są objęte pewnymi warunkami wyszczególnionymi w tej decyzji, wystawiają również fakturę za transakcje, które nie są zwolnione z ceł wyrównawczych. Wspomniana faktura jest fakturą handlową zawierającą co najmniej elementy przewidziane w załączniku 3 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK 1

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
- 6) Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - specyfikacje techniczne numeru kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (za tonę),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - bonifikaty i rabaty ogółem.
- 8) Nazwa przedsiębiorstwa działającego jako importer, na które faktura jest wystawiona bezpośrednio przez przedsiębiorstwo.
- 9) Nazwisko pracownika w przedsiębiorstwie, który wystawił fakturę handlową, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że towary sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęte niniejszą fakturą zostały wytworzone przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Argentynie w ramach i na warunkach zobowiązania przyjętego przez Komisję Europejską w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2019/245. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

ZAŁĄCZNIK 2

Świadectwo dotyczące zobowiązania eksportowego

Na świadectwie dotyczącym zobowiązania eksportowego wydawanym przez CARBIO dla każdej faktury handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem podane są następujące informacje:

- 1) Nazwa, adres i numer telefonu Cámara Argentina de Biocombustibles („CARBIO”).
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wskazanego w decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
- 6) Dokładny opis towarów zawierający:
 - specyfikację techniczną towarów, numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
 - kod CN.
- 7) Dokładna ilość poddana wywozowi podana w jednostkach wyrażonych w tonach.
- 8) Numer i data wygaśnięcia (trzy miesiące po wydaniu) świadectwa.
- 9) Nazwisko pracownika CARBIO, który wystawił świadectwo, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że to świadectwo jest wydane w celu bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej towarów wskazanych na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży objętej zobowiązaniem oraz że świadectwo jest wydane w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [przedsiębiorstwo] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2019/245. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym świadectwie są zgodne z prawdą oraz że ilość objęta świadectwem nie przekracza progu zobowiązania”.
- 10) Data.
- 11) Podpis i pieczęć CARBIO.

ZAŁĄCZNIK 3

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych cłem wyrównawczym podane są następujące informacje:

- 1) Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM CŁEM WYRÓWNAWCZYM”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową oraz nazwa przedsiębiorstwa produkującego towary.
- 3) Numer faktury handlowej.
- 4) Data wystawienia faktury handlowej.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
- 6) Dokładny opis towarów sporządzony w zrozumiałym języku oraz:
 - specyfikacje techniczne numeru kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod CN,
 - ilość (podana w jednostkach wyrażonych w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena jednostkowa (za tonę),
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - bonifikaty i rabaty ogółem.
- 8) Nazwisko i podpis pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę handlową.
